

CinéDOC-TBILISI

International Documentary Film Festival

3 - 8
მეცხე | MAY
2018

NOOSFERA
f o u n d a t i o n

CinéDOC-TBILISI

International Documentary Film Festival

3 - 8 მაისი / MAY 2018

„Noosfera Foundation“ არის საერთაშორისო დოკუმენტური კინოფესტივალის CinéDOC-Tbilisi-ის ინიციატორი და ორგანიზატორი, რომელიც პირველი და ერთადერთი საერთაშორისო დოკუმენტური კინოფესტივალია სამხრეთ კავკასიაში.

ჩვენი საქმიანობა დოკუმენტური ფილმების პოპულარიზაციას ეძღვნება. ორგანიზაცია აწყობს ჩვენებებს და ტრენინგებს კინოხელოვანებისა და მედია პროფესიონალებისთვის. კლასიკური თხრობიდან ახალ სატელევიზიო ფორმატამდე, ჩვენ ყოველწლიურად ვვგვამავთ ინოვაციური ტრენინგების ინიციატივებს და საუკეთესო საერთაშორისო ექსპერტები ჩამოგვყავს ტრენინგის მონაწილეებისთვის.

ჩვენ ორგანიზებას ვუკეთებთ ჩვენებებს და დისკუსიებს თბილისსა და საქართველოს რეგიონებში, CinéDOC – On Tour პროექტის ფარგლებში. ორგანიზაცია, ასევე მუშაობს იმაზე, რომ სამხრეთ კავკასიაში შექმნას ძლიერი რეგიონალური იდენტობა, რომელიც ყვრდნობა უნიკალურ კინო კულტურას, საერთო ისტორიას და კულტურულ ღირებულებებს. ჩვენი ერთ-ერთი პროექტი, Cinemobile Caucasus, იყო მოგზაური ფესტივალი სომხეთში, აზერბაიჯანში და საქართველოში, რომლის ფარგლებშიც 40-ზე მეტ ქალაქში ვაჩვენეთ ფილმები და გაგმართეთ დისკუსიები. და ბოლოს, ჩვენ ყურადღებას ვამახვილებთ საბავშვო და ახალგაზრდულ პროექტებზე, ორგანიზებას ვუკეთებთ წლიურ ღონისძიებას CinéDOC Young - ვაჩვენებთ ფილმებს, რომლებიც მნიშვნელოვანია ახალგაზრდების განვითარებისთვის.

ჩვენი დონორები და პარტნიორები არიან:

შვეიცარიის განვითარებისა და თანამშრომლობის სააგენტო (SDC) ევროკავშირი “კრეატიული ევროპა”, IDFA Bertha Fund, ფონდი ღია საზოგადოება საქართველო, Movies That Matter Foundation, საქართველოს კინემატოგრაფიის ეროვნული ცენტრი, საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტრო, თბილისის მერიის კულტურული ღონისძიებების ცენტრი, გოეთეს ინსტიტუტი, შავი ზღვის ნდობა რეგიონალური თანამშრომლობისთვის, პრეზიდენტის სარეზერვო ფონდი, საქართველოს ფრანგული ინსტიტუტი, ფრიდრიხ ებერტის ფონდი, შვედეთის ინსტიტუტი, ვიმპერადის - Creative Force Program, ვიმპერადის საერთაშორისო ფონდი, აღმოსავლეთ დასავლეთის მართვის ინსტიტუტი და ა.შ.

The “Noosfera Foundation” is the instigator and organizer of CinéDOC-Tbilisi Documentary Film Festival – the leading international film festival in the South of Caucasus focusing on creative documentary.

We are committed to documentaries, film screenings and training initiatives for filmmakers and media professionals. We work on innovative training initiatives, ranging from storytelling to new TV-formats, which bring the best international experts to our participants.

We organize screenings and discussions both in Tbilisi and in the regions of Georgia, in the framework of the yearlong program CinéDOC-On Tour. We work on building a strong regional identity in the Southern Caucasus, based on a unique film culture, a common history and shared cultural values with projects such as Cinemobile Caucasus: a travelling film festival through Armenia, Azerbaijan and Georgia, during which we screen and discuss films from the region in more than 40 cities. Last but not least, we focus on children and youth projects, organizing yearlong events like CinéDOC Young – screening films dealing with topics important for the development of young people.

Our donors and partners so far:

Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) European Union (Creative Europe Programme, Media Mundus), IDFA Bertha Fund, Open Society Georgia Foundation, Movies that Matter Foundation, Georgian National Film Centre, Georgian Ministry of Culture and Monument Protection, Tbilisi City Hall, Goethe-Institut Tbilisi, Black Sea Trust for Regional Cooperation, Reserve Fund of the President of Georgia, French Institute of Georgia, Friedrich Ebert Stiftung, Swedish Institute – Creative Force Program, International Visegrad Fund, East West Management Institute, etc

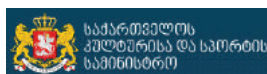
Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Swiss Cooperation Office

South Caucasus

Creative
Europe

საქართველოს კინემატოგრაფიის
ქვეყნული ცენტრი
Georgian National
Film Center

• Visegrad Fund

Government of the Netherlands

doc
lounge.

SI.

INSTITUT
FRANÇAIS

sakdoc

კავკასიური
სახლი
CAUCASIAN
HOUSE

ctc
Empowering
People for
Change

GÉORGIE

Latvija 100 =

ამირანი

EMBASSY OF SWEDEN

CULTU
RE.PL
ADAM
MICKIEWICZ
INSTITUTE

VREX

EMBASSY OF ESTONIA
TBILISI

Embassy of the Republic of Lithuania to Georg

Adami

ქართული სახლი

რადიო
თავისუფლება

RADIO
GIPA
FM 94.3

არჩილ ხეთაგური
ფესტივალის დირექტორი

ARTCHIL KHETAGOURI
Festival Director

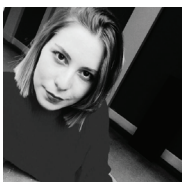
ილენა სტანკულესკუ
ფესტივალის კოორდინატორი

ILEANA STANCULESCU
Festival Coordinator

მედეა შარიკაძე
პროდიუსერი

MEDEA SHARIKADZE
Producer

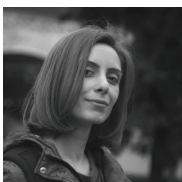
მარიამ ჩუტკერაშვილი
სტუმრების კოორდინატორი

MARIAM CHUTKERASHVILI
Guest Coordinator

თამთა გიორგაძე
პროექტის ასისტენტი

TAMTA GIORGADZE
Project Assistant

ნუკა ვარდიძე
ტექნიკოსი

NUKA VARDIDZE
Technician

ქეთევან ჯაჭვაძე
მედიასთან ურთიერთობა

KETEVAN JACHVADZE
Press & Media

ნატუკა გაბუნია
ჟიურის კოორდინატორი

NATUKA GABUNIA
Jury Coordinator

გიგია ჯანაშია
Focus Caucasus კოორდინატორი

GIGI JANASHIA
Focus Caucasus Coordinator

მარი გულბიანი
რეგიონალური კოორდინატორი

MARI GULBIANI
Regional Coordinator

სალომე ჯიშკარიანი
Civil Pitch-ის კოორდინატორი

SALOME JISHKARIANI
Civil Pitch Coordinator

ნინო მემანიშვილი
მონტაჟი

NINO MEMANISHVILI
Editor

ნათია რუხაძე
გრაფიკული დიზაინერი

NATIA RUKHADZE
Graphic Designer

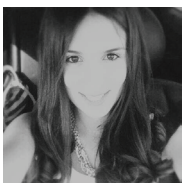
თამთა ბახსოლიანი
გრაფიკული დიზაინერი

TAMTA BAKHSOLIANI
Graphic Designer

ვიკა ჟაჩიბაია
ვებ ადმინისტრატორი

VIKA QACHIBAIA
Web Administrator

სოფია ხელაია
ბუღალტერი

SOPHIA KHELAIA
Accountant

მახო ბერძენიშვილი
მონტაჟი

MAKHO BERDZENISHVILI
Editor

ვანო თვაური
ტექნიკოსი

VANO TVAURI
Technician

ლენა პასანენი
ფინეთი

LEENA PASANEN
FINLAND

ლენა პასანენმა კარიერა 1988 წელს ფინური ახალი ამბების სააგენტოში, ჟურნალისტის ამპლუაში დაიწყო, თავიდან როგორც რეპორტიორმა, შემდეგ კი პოლიტიკურმა კომენტატორმა. 1993 წელს ის შეუერთდა YLE-ს, ფინურ სამაუწყებლო კომპანიას. იგი კულტურული, დოკუმენტური და მხატვრული პროგრამების ხელმძღვანელად დაინიშნა Teema-ზე (არხზე, რომელიც ორიენტირებულია კულტურის, მეცნიერებისა და განათლების მიმოხილვაზე). შემდგომ მუშაობა ევროპული დოკუმენტური კინოს კავშირის დირექტორად გააგრძელა კოპენჰაგენში. 2008 წელს ის დაბრუნდა ტელევიზიაში კულტურის პროგრამების კოორდინატორად, ასევე მედიასა და მომხმარებელთან ურთიერთობის მთავარ მრჩეველად. 2011-2017 წლებში ის მუშაობდა ბუდაპეშტში, უნგრეთის სამეფან ფინურ ინსტიტუტში. ამავდროულად, იყო ფინეთის საელჩოს კულტურის ატაშე. ამჟამად ის ლაიფციგში, გერმანიაში მუშაობს საერთაშორისო ფილმების ფესტივალის მენეჯერად და კრეატიულ დირექტორად. რეგულარულად ატარებს ლექციებსა და ტრენინგებს; ის იყო 1999 წლის EURODOC-ის გამოშვების და საერთაშორისო საკონსულტაციო კომიტეტის წევრი Hot Docs-ზე. ის აგრეთვე IDFA-ს ფორუმის, INPUT და the Bonnier's Journalistic Award in Finland-ის საბჭოს წევრი გახლდათ, ასევე, ჟიურის წევრი იყო არაერთ საერთაშორისო ფესტივალზე, მათ შორის Sundance-ისა და IDFA -ს ფესტივალზე.

Leena started her career as a journalist in 1988 at the Finnish News Agency, first as a reporter and continuing later on as a political commentator from the Parliament house. In 1993 she joined YLE, the Finnish Broadcasting Company. After that she stayed there as the head of documentaries for YLE TV1 in 1999-2000. When YLE launched new digital channels, she was chosen as the Head of Programs responsible for cultural, factual and fiction programs in YLE Teema, a channel focusing on culture, science and education. She stayed with the channel until November 2005, when she started working as the Director of EDN, the European Documentary Network in Copenhagen, Denmark. In 2008 she returned to YLE. In 2011-2014 she worked in Budapest, Hungary leading the Finnish Institute and also serving as cultural attaché at the Finnish Embassy in Budapest. She is currently based in Leipzig, working as Managing and Artistic Director of DOK Leipzig, the international film festival for documentary and animated film. She has been a regular expert, tutor and lecturer at several training programmes (EDN, Discovery Campus, EURODOC) and Television Business School. She was a EURODOC 1999 graduate and a member of the international advisory committee at Hot Docs. She has also been a board member of IDFA Forum, INPUT and the Bonnier's Journalistic Award in Finland and served as a jury member at several international festivals, among others Sundance and IDFA.

ვილანდ შპეკი
გერმანია

WIELAND SPECK
GERMANY

ვილანდ შპეკი, რეჟისორი და მსახიობი. იგი Berlinale-ს პანორამის სექციის მთავარი კურატორ იყო 1993-დან 2017 წლამდე. 70-იან წლებში ვიდეო და კინოპროექტებზე მუშაობდა, იყო მწერალი და გამომცემელი. გარდა ამისა, რამდენიმე აღიარებული რეჟისორის ფილმში აქვს როლი შესრულებული. 70-იანი წლების ბოლოს Tali-Kino-ს ხელმძღვანელობდა, დამოუკიდებელ არტ-ჰაუს კინოთეატრს ბერლინ-კრეუზბერგში. როგორც რეჟისორმა, მოღვაწეობა რამდენიმე დოკუმენტური და არტ ვიდეოს გადაღებით დაიწყო. 1979-1981 წლებში რეჟისურას სწავლობდა სან-ფრანცისკოს ხელოვნების ინსტიტუტში. რამდენიმე სატელევიზიო და კინოპროდუქციის ავტორია. იგი მუშაობდა ისეთ კინო ინსტიტუციებსა და ღონისძიებებში, როგორიცაა Filmhaus Berlin, Filmbüro Baden-Württemberg და ბერლინის ევროპული მოკლემეტრაჟიანი ფილმების ფესტივალი. იგი ასევე ასწავლიდა კინოს სხვადასხვა სასწავლებელში. 1990-1998 წლებში ის Landesfilmförderung Berlin-ისა და Hamburger Filmförderung საბჭოს წევრი იყო. 1982 წლიდან ვილანდ შპეკი ბერლინის საერთაშორისო კინოფესტივალის პანორამას სექციაზე მუშაობს. 1987 წელს ბერლინალეს Queer კინო Tedy Award-ის დაწესების ინიციატორი გახდა. 1992 წელს ვილანდ შპეკი პანორამა სექციის დირექტორად დაინიშნა. 2017 წელს მან კურატორობა თავის დიდი ხნის თანამშრომლებს მიაწოდა. იგი აგრძელებს კინოსფეროში მოღვაწეობას, როგორც სხვადასხვა საერთაშორისო ფესტივალის ჟიურის წევრი.

Wieland Speck, filmmaker, actor, programmer, was the head curator of the Berlinale Panorama 1993-2017. He currently serves as the Advisor to the Official Programme of the Berlin International Film Festival. Speck studied German Literature, Drama and Ethnology at the Freie Universität Berlin. Throughout the 70s he was working on video and film projects and was a writer and publisher. In his work he focuses on the men's movement and homosexual identity. In the late 70s he was the managing director of the "Tali-Kino", an independent arthouse cinema in Berlin Kreuzberg. As a director Wieland Speck started out with several video documentaries and art videos. From 1979 to 1981 he studied film at the San Francisco Art Institute. He is the director, author and producer of several TV and film. He has worked for several film institutions and events like the Filmhaus Berlin, the Filmbüro Baden-Württemberg, and the Berlin European Short Film Festival. He has also taught at universities and film institutes. From 1990 to 1998 he served as a member of the Landesfilmförderung Berlin, and on the board of the Hamburger Filmförderung (institutions for film subsidies). Since 1982 Wieland Speck has been working for the Panorama section (then Info-Schau) of the Berlin International Film Festival. In 1992 Wieland Speck was appointed director of the Panorama section. In 2017, he handed over the curation to his long standing team of three main collaborators. Wieland Speck has been curating numerous programs for German and international film festivals and continues his work also as a member of juries at international film festivals.

შტეფან ტოლცი
გერმანია

STEFAN TOLZ
GERMANY

თბილისსა და კიოლნში მცხოვრები სტეფან ტოლცი მრავალი ჯილდოს მფლობელი რეჟისორი და მრავალმხრივი გამოცდილების მქონე პროდიუსერია. უკანასკნელი 25 წლის განმავლობაში, ის 30-ზე მეტი დოკუმენტური ფილმის რეჟისორი და პროდიუსერი გახდა. მისი რეჟისორობითა და პროდიუსერობით, 30-ზე მეტი დოკუმენტური ფილმი შეიქმნა. იგი Filmpunkt-ის, ერთ-ერთი ყველაზე წარმატებული საპროდიუსერო არტ-პაუს დოკუმენტური ფილმების კომპანიის აღმასრულებელი დირექტორია გერმანიაში. მათ ბოლო ნამუშევრებს შორისაა საერთაშორისო ასპარეზზე წარმატებული თომას რაიდელშეიმერის „ქარზე დაყრდნობით – ენდი გოლდსვორთი“ და ჰაიდი სპეკონას „აფრიკული დღიური“. სტეფანის ნამუშევრებს შორისაა სამი სრულმეტრაჟიანი დოკუმენტური ფილმი საქართველოსა და კავკასიაზე. ის ასევე მხარს უჭერს ნიჭიერ ადამიანებსა და მედიაპროფესიონალებს რეგიონიდან, როგორც მედია ჯილდოს ADAMI-ის პროგრამის დირექტორი, ეს არის ჯილდო აღმოსავლეთ ევროპის კულტურული მრავალფეროვნებისთვის. სტეფან ტოლცს ორმაგი მოქალაქეობა აქვს – ის გერმანიისა და საქართველოს მოქალაქეა.

Stefan Tolz is based in Tbilisi and Cologne, he is a multi-award winning filmmaker and an experienced producer with more than 30 documentaries that he directed or produced in the past 25 years. He is the managing director of Filmpunkt, one of the most successful production companies for art house documentaries in Germany. The Latest productions include Thomas Riedelsheimer's international box office hit "Leaning Into the Wind - Andy Goldsworthy" or Heidi Specogna's "Cahier Africain". Among his works are three feature length documentaries about Georgia and the Caucasus. He is also supporting talents and media professionals from the region through his work as the program director of the ADAMI Media Prize for Cultural Diversity in Eastern Europe. Stefan Tolz holds double citizenship – as a German and Georgian national.

ჰარუკა ჰამა
იაპონია

HARUKA HAMA
JAPAN

2001 წლიდან იამაგატას საერთაშორისო დოკუმენტური ფილმების ფესტივალის კოორდინატორი და 2015 წლიდან „ტოკიოს ოფისის“ დირექტორი ჰამა ჰარუკა, აგრეთვე მუშაობს Cinematrix-ისთვის, ტოკიოში დაფუძნებული ფილმების სადისტრიბუციო კომპანიაში. ჰამას კოორდინირებით, იამაგატას საერთაშორისო დოკუმენტური ფილმების ფესტივალის ფარგლებში განხორციელდა პროექტები: „Okinawa: Nexus of Borders: Ryukyu Reflections,“ „Islands / I Lands - Cinemas in Exile,“ „Vista de Cuba“ და მრავალი სხვა. ჰამა სიმარკუსის კურატორული გაერთიანების თანადამფუძნებელია. ის ასევე ფილმების პროგრამის კურატორი იყო 2016 წლის Aichi Triennale-ზე, სადაც მისი პროდიუსიერობით გადაღებული, რეჟისორ ტაკამინე გოს ფილმის Hengyoro (Queer Fish Lane) პრემიერა გაიმართა.

Haruka Hama is the coordinator of the Yamagata International Documentary Film Festival (YIDFF) since 2001 and the director of Tokyo Office since 2015, and also works for Cinematrix, a film distribution company based in Tokyo. Hama coordinated programs at YIDFF like „Okinawa: Nexus of Borders: Ryukyu Reflections,“ „Islands / I Lands–Cinemas in Exile,“ „Vista de Cuba“ and more. She co-founded with the art curatorial unit cimarcus. She also curated the film program for the Aichi Triennale 2016, in which Takamine Go's feature-length film „Hengyoro (Queer Fish Lane),“ the film that Hama produced, premiered.

რომან ბონდარჩუკი
უკრაინა

ROMAN BONDARCHUK
UKRAINE

რომან ბონდარჩუკმა კიევის თეატრისა და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტი დაამთავრა (იური ილიენკოს კლასი). მისმა სადიპლომო ფილმმა „ტაქსის მძღოლი“ რუსეთის კრიტიკოსთა გილდიის თეთრი სპილოს პრიზი და Kinoshok-ის ღია კინოფესტივალის გრან პრი დაიმსახურა. „უკრაინელი შერიფები“ მისი პირველი სრულმეტრაჟიანი დოკუმენტური ფილმი იყო, რომელიც ჟიურის პრიზით აღინიშნა IDFA 2015-ზე, ასევე მოიპოვა გრან პრი ფესტივალზე Docs Against Gravity, ფილმი 50-ზე მეტ საერთაშორისო კინოფესტივალზე აჩვენეს, მათ შორის იყო Toronto Hot Docs და 2017 წელს უკრაინის მხრიდან ოსკარზეც იყო წარდგენილი. „ვულკანი“ (2018) მისი პირველი სრულმეტრაჟიანი მხატვრული ფილმია. რომან ბონდარჩუკი საერთაშორისო ადამიანის უფლებების კინოფესტივალის Docudays UA-ს სამხატვრო ხელმძღვანელია.

Roman Bondarchuk graduated from the Kyiv State Institute of Theater and cinema (Yuriy Illienko's class). His graduation film “Taxi Driver” won the White Elephant Prize from the Russian Film Critic Guild and Grand Prix at the Kinoshok Open Film festival. “Ukrainian Sheriffs” was his first feature-length documentary which won the Special Jury Award at IDFA 2015, Grand Prix of Docs Against Gravity, was screened at more than 50 international film festivals including Toronto Hot Doc and became the Ukrainian Entry for the Oscar in 2017. Volcano (2018) is his first full length fiction feature film. Roman Bondarchuk is the artistic director of the International Human Rights Film Festival Docudays UA.

ჯული ნედერკორნი
ნიდერლანდები

JULIE NEDERKOORN
NETHERLANDS

ჯული ნედერკორნი (1984) 3 წლის წინ დაიწყო მუშაობა ნიდერლანდებში, ფონდში The Movies that Matter. ის ადგენს და კოორდინირებს უწევს პროგრამა „აქტივისტს“, რომელიც ერთ-ერთი მთავარი საკონკურსო პროგრამაა ფესტივალზე the Movies that Matter, რომელიც ჰააგაში იმართება. პროექტი ორგანიზებულია Amnesty International-თან თანამშრომლობით, ღონისძიების ფარგლებში საზოგადოება ეცნობა დოკუმენტურ ფილმებს ადამიანის უფლებათა დამცველებზე, რომლებსაც მონაწილეობისთვის ფესტივალზე იწვევენ. გარდა ამისა, ჯული მუშაობს ამავე ფესტივალის საერთაშორისო მხარდაჭერის პროგრამაზეც, რომელიც პოპულარიზაციას უწევს და მხარს უჭერს მსოფლიო მასშტაბით ადამიანის უფლებათა თემაზე არსებული ფილმების ჩვენებას. ჯული Human Rights Film Network-ის მდივანია, რომელიც 40-ზე მეტი მსგავსი ფესტივალის თანამეგობრობას წარმოადგენს. გარდა ამისა, 2015 წელს ის შეუერთდა მოხალისეთა სამეზობლო კომიტეტს Amsterdam East-ს, რომელიც ყოველ თვე აფინანსებს მცირე პროექტებს. ჯულიმ ბაკალავრის ხარისხი კულტურულ ანთროპოლოგიასა და განვითარების კვლევებში რედბაუდის უნივერსიტეტში, ხოლო მაგისტრის ხარისხი კონფლიქტურ მეცნიერებებსა და ადამიანის უფლებებში უტრეხტის უნივერსიტეტში მოიპოვა.

Julie Nederkoorn (1984) started working for the Movies that Matter Foundation in the Netherlands three years ago. She programs and coordinates the Activist programme, which is one of the main competition programmes at the Movies that Matter Festival held annually in The Hague. It's organised in cooperation with Amnesty International and presents documentaries about human rights defenders who are invited to the festival. Besides this, she also works for the International Support programme at Movies that Matter, which promotes and supports screenings of human rights films worldwide. We offer grants, advice and training to human rights film festival organisers. Julie runs the secretariat of the Human Rights Film Network, a partnership of more than 40 human rights film festivals worldwide. Furthermore, in 2015 she joined the voluntary neighbourhood committee of Amsterdam East, which financially supports small-scale community projects in the area every month. She obtained a BSc in Cultural Anthropology and Development studies at Radboud University Nijmegen and a MA degree in Conflict Studies & Human Rights at Utrecht University.

ანდრეა კუნი
გერმანია

ANDREA KUHN
GERMANY

ანდრეა კუნი ნიურენბერგის ადამიანის უფლებების საერთაშორისო კინოფესტივალის ხელმძღვანელია. მან კარიერა დაიწყო როგორც კინოს მკვლევარმა, ხოლო 2000-დან 2009 წლამდე ერლაგენის მუნიციპალიტეტის კინოფესტივალის StummFilmMusikTage-ის ხელმძღვანელი იყო. ანდრეა კუნი 2008-09 წლებში მართავდა ადამიანის უფლებათა ფილმების ქსელს, საერთაშორისო ასოციაციას, რომელშიც ამჟამად მოიცავს 42 ადამიანის უფლებათა თემატიკის კინოფესტივალს მთელი მსოფლიოდან. ასევე ის ANHAR-ის (ადამიანის უფლებათა თემისადმი მიძღვნილი არაბული ფილმების ქსელი) ასოცირებული წევრი და Dox Box e.V-ის კომიტეტის წევრია, რომელიც DOX BOX-ის სირიის საერთაშორისო კინოფესტივალზე გამოჩნდა და არატრადიციულ მხარდაჭერ ორგანიზაციად იქცა. ის ფოკუსირებულია არაბულ სამყაროში დოკუმენტალისტების შესაძლებლობების გაძლიერებასა და გაფართოებაზე. ამჟამად ანდრეა ბავარიის კინოფესტივალის ასოციაციის თავმჯდომარეა, ევროპული კინოაკადემიის წევრი და ver.di-ს (გერმანიის პროფესიული კავშირის გაერთიანების) Festivalarbeit სექციის დამაარსებელი.

Andrea Kuhn is the director of the Nuremberg International Human Rights Film Festival. She started her career as an academic and a researcher in the Film Studies field. From 2000 to 2010 she was the director of the silent film festival StummFilmMusikTage Erlangen. Kuhn served as the chair of the Human Rights Film Network on 2008 and 2009, an international association currently consisting of 42 human rights film festivals from around the world. She is an associate member of ANHAR: The Network for Arab Human Rights Films and serves on the board of Dox Box e.V., an association that emerged out of the DOX BOX International Film Festival in Syria and has transformed into a non-traditional support organization focusing on the strengthening and empowerment of documentary filmmakers in the Arab World while promoting the values and principles of justice, dignity, and human rights. She is currently the chair of the Association of Bavarian Film Festivals, a member of the European Film Academy and a founding member of the section “Festivalarbeit” at ver.di (Germany’s United Services Trade Union) which aims to improve the working conditions for freelancers and employees at film festivals. Andrea Kuhn is also on the board of Stiftung medico international, an aid and human rights organization which focuses on health as a human right and won the Nobel Peace Prize in 1999 for their International Campaign to Ban Landmines.

რეჰად დესაი
სამხრეთ აფრიკა

REHAD DESAI
SOUTH AFRICA

რეჰად დესაი პროდიუსერი და რეჟისორია, რომელიც საკუთარ კომპანიას Uhuru Productions ხელმძღვანელობს. დიდ ბრიტანეთში პოლიტიკური გადასახლებიდან დაბრუნების შემდეგ პროფესიული კავშირის ორგანიზატორად მუშაობდა, ჯანდაცვისა და უსაფრთხოების მედია ოფიცერი იყო ქიმიური მრეწველობის პროფესიული კავშირის გაერთიანებაში და აივ-ინფექციის პრევენციის არასამთავრობო ორგანიზაციაში. 1997 წელსმიენიჭა მაგისტრის ხარისხი სოციალური ისტორიის სფეროში ვიტვატერსრანდის უნივერსიტეტში. ამის შემდეგ რეჰადი სატელევიზიო და კინოინდუსტრიაში იწყებს მოღვაწეობას, როგორც ახალი ამბების ჟურნალისტი, ამის შემდეგ იგი ყურადღებასა და ენერგიას ისტორიული და სოციო-პოლიტიკური დოკუმენტური ფილმებისაკენ მიმართავს. 2009 წელს Eurodoc-ის დოკუმენტური კინოს მიმართულებით გადაეცა დიპლომი. მისი ხელმძღვანელობით 20-ზე მეტი დოკუმენტური ფილმი შეიქმნა. ფილმმა „დახვრეტილი მეშახტეები“ ადგილობრივი და საერთაშორისო კრიტიკოსთა აღიარება დაიმსახურა, 25-ზე მეტი ჯილდო მოიპოვა, მათ შორის ტაკო კუიპერის ჯილდო საგამოძიებო ჟურნალისტიკაში და საერთაშორისო ემი საუკეთესო დოკუმენტური ფილმისთვის.

Rehad Desai is a Producer/Director who runs his own company Uhuru Productions. Following his return from political exile in the UK, Rehad worked as a trade union organiser, a health and safety/media officer for a chemical workers' union and the Director of a HIV prevention NGO. In 1997 he completed his Master's degree in Social History at the University of the Witwatersrand. Rehad then entered the TV and film industry as a current affairs journalist, and soon after moved on to focus his energy on historical and socio-political documentary film. In 2009 he completed a post-graduate Diploma in Documentary through Eurodoc. He has produced over 20 documentaries, many directed by himself, that have been broadcast internationally, accepted into numerous festivals and been received with critical acclaim. "Miners Shot Down" has won local and international critical acclaim garnering over 25 prizes including the Taco Kuiper Award for Investigative Journalism and an International Emmy for best documentary. He is also a well known social justice activist that chairs the Human Rights Media Trust and the South African Screen Federation.

გედიმინას ანდრიუკაიტისი
ლიტვა

GEDIMINAS ANDRIUKAITIS
LITHUANIA

გედიმინას ანდრიუკაიტისმა საერთაშორისო სამართლის მაგისტრის ხარისხი ვილნიუსის უნივერსიტეტში მიიღო. 2007 წელს მან ადამიანის უფლებებზე დოკუმენტური ფილმების საერთაშორისო ფესტივალი Inconvenient Films დააარსა და მას შემდეგ ამ ფესტივალს ხელმძღვანელობს. 20 წლის განმავლობაში Inconvenient Films მცირე მასშტაბის ღონისძიებიდან, რომელიც ადამიანის უფლებების შესახებ ინფორმაციის გავრცელებას ისახავდა მიზნად, ლიტვის ყველაზე მნიშვნელოვან დოკუმენტურ კინოფესტივალად იქცა. დოკუმენტური ფილმების ფესტივალის ხელმძღვანელობის გარდა, გედიმინას ანდრიუკაიტისი 2002 წლიდან აქტიურად მოღვაწეობს ადამიანის უფლებების დაცვის მიმართულებით, იმ დროს მან მოხალისედ დაიწყო მუშაობა ერთ-ერთ ყველაზე ძველ არასამთავრობო ორგანიზაციაში – „ლიტვის ადამიანის უფლებების ცენტრში“. როგორც უფლებათა დამცველ აქტივისტს, მას წვლილი მიუძღვის არაერთი პროექტისა და ღონისძიების ორგანიზებაში, მისი საქმიანობა ფოკუსირებულია თანასწორობისა და ანტიდისკრიმინაციულ საკითხებზე.

Gediminas Andriukaitis holds a Master's Degree in International Law from Vilnius University. He established the International human rights documentary film festival "Inconvenient Films" in 2007 and has been the director of the festival ever since. During twelve years of operation "Inconvenient Films" grew from a small-scale human rights awareness raising event to the biggest competitive documentary film festival in Lithuania. In addition to running the documentary film festival, Gediminas Andriukaitis has been active in the field of human rights since 2002, when he started volunteering and working at one of the oldest human rights non-governmental human rights organisations in Lithuania, the Lithuanian Centre for Human Rights. As a human rights activist, he has contributed to a number of human rights projects and activities and has particularly focused on equality and non-discrimination issues.

საერთაშორისო საკონკურსო სეზონი
INTERNATIONAL COMPETITION

Still photo from "BOBBI JENE."

რეჟისორი
ელვირა ლინდი

DIRECTOR
ELVIRA LIND

ისრაელში, ბატშევა დასში ათწლიანი ვარსკვლავური კარიერის შემდეგ ამერიკელი მოცეკვავე, ბობი ჯინი, საკუთარ თავს ახალ გამოწვევებს უსახავს: ის იღებს გადაწყვეტილებას, რომ დატოვოს მენტორი და თავისი ცხოვრების სიყვარული, რათა ამერიკაში დაბრუნდეს, ამ ქმედების შემდეგ მისი მომავალი ბუნდოვანი გახდება. რეჟისორის ელვირა ლინდის ფილმთან ცოცხალი და ინტიმური კავშირი თანამედროვე ცეკვის ჭრილში ვითარდება და კარს უხსნის ისეთ ემოციებს, რომლებშიც ოსტატობა, რომანი და თავდადება ერთიანდება.

პროდიუსერები – ჯული ლერსკოვი, სარა სტოკმანი
ოპერატორი – ელვირა ლინდი
ხმის დიზაინი – მარტინ სანდსტრომი, ჟაკ პედერსენი
მონტაჟი – ადამ ნილსენი
დანია/შვედეთი | 95 წთ. | 2017

Producer – Julie Leerskov, Sara Stockmann
Cinematography – Elvira Lind
Sound designer – Martin Sandström, Jacques Pedersen
Editing – Adam Nielsen
Denmark/Sweden | 95 min. | 2017

After 10 years of stardom with the famed Israeli dance company Batsheva, American dancer Bobbi Jene Smith makes the decision of a lifetime to return to the US. But tearing herself away from deeply personal relationships proves harder than she ever expected, as she is forced to leave behind her mentor, choreographers and the love of her life, and return home to an uncertain future. Director Elvira Lind's raw and intimate approach bursts open the world of modern dance, and exposes the emotional quagmire where artistry, romance and determination intersect.

ძაღვების შორეული ყეფა | THE DISTANT BARKING OF DOGS

პროდიუსერი – მონიკა ჰელსტრომი
მონტაჟი – მაიკელ აგლუნდი
აღმასრულებელი პროდიუსერები – ფილიპა
კოვარსკი, სიგნე ბირგე სორენსენი
დანია/შვედეთი/ფინეთი | 90 წთ. | 2017

Producer – Monica Hellström
Editor – Michael Aaglund
Executive Producer – Philippa Kowarsky, Signe Byrge
Sørensen
Denmark/Sweden/Finland | 90 min. | 2017

რეჟისორი

საიმონ ლერენგ უილმონტი

DIRECTOR

SIMON LERENG WILMONT

„ძაღვების შორეული ყეფა“ გადაღებულია აღმოსავლეთ უკრაინაში, ომის წინა ხაზზე. ფილმი, ერთი წლის განმავლობაში, 10 წლის უკრაინელი ბიჭის, ოლეგის ცხოვრებას გვაჩვენებს, ჩვენ ვხედავთ ომის გავლენით როგორ კარგავს ის ბავშვურ უმანკობას. ოლეგი თავის საყვარელ ბებიასთან, ალექსანდრასთან ერთად ცხოვრობს სოფელ ჰნუტოვში. ოლეგსა და ალექსანდრას წასასვლელი არსად აქვთ, ამიტომ სოფელში რჩებიან და უყურებენ როგორ ტოვებენ აქაურობას სხვები. აქ ცხოვრება დღითიდღე რთულდება, ომს ბოლო არ უჩანს. ნახევრად დაცლილ სოფელში, სადაც ოლეგსა და ალექსანდრას ერთმანეთის გარდა ფაქტიურად არავინ ჰყავთ, ფილმი გვაჩვენებს რა მყიფე და მნიშვნელოვანია ახლო ურთიერთობები გადარჩენისთვის. მაყურებელი ოლეგის პერსპექტივით ხედავს თუ რას ნიშნავს საომარ ზონაში ბავშვობის გატარება. ფილმში ნაჩვენებია როგორ ირყევა ბავშვის სამყარო იმის აღმოჩენით, თუ რა საფრთხეები და გამოწვევები მოჰყვება ომს. „ძაღვების შორეული ყეფა“ ააშკარავებს ომის შედეგებს უკრაინელი ბავშვების ცხოვრებაზე დაკვირვებით, ასევე იმ ჭრილობებსა და ცხოვრების გაკვეთილებს, რომელიც ამ თაობას მომავალში გაჰყვება.

The Distant Barking of Dogs is set in Eastern Ukraine on the frontline of the war. The film follows the life of 10-year-old Ukrainian boy Oleg throughout a year, witnessing the gradual erosion of his innocence beneath the pressures of war. Oleg lives with his beloved grandmother, Alexandra, in the small village of Hnutove. Having no other place to go, Oleg and Alexandra stay and watch as others leave the village. Life becomes increasingly difficult with each passing day, and the war offers no end in sight. In this now half-deserted village where Oleg and Alexandra are the only true constants in each other's lives, the film shows just how fragile, but crucial, close relationships are for survival. Through Oleg's perspective, the film examines what it means to grow up in a war zone. It portrays how a child's universal struggle to discover what the world is about grows interlaced with all the dangers and challenges the war presents. Thus, The Distant Barking of Dogs unveils the consequences of war bearing down on the children in Eastern Ukraine, and by natural extension, the scars and self-taught life lessons this generation will carry with them into the future.

პროდიუსერი – მარკელა ურსუ
 აღმასრულებელი პროდიუსერი – რამონა გრამა
 მონტაჟი – როქსანა სზელი
 ოპერატორი – ტუდორ მირცეა
 ხმის ოპერატორი – ოსმან პეტრისორი
 ხმის დიზაინი – ალექსანდრუ დრავომირი
 რუმინეთი | 70 წთ. | 2018

Producer – Marcela Ursu
 Executive Producer – Ramona Grama
 Editor – Roxana Szel
 Director of Photography – Tudor Mircea
 Sound Recordist – Osman Petrisor
 Sound Design – Alexandru Dragomi
 Romania | 70 min. | 2018

რეჟისორი
 კორნელიუ პორუმბოიუ

DIRECTOR
 CORNELIU PORUMBOIU

ფილმის რეჟისორი, კორნელიუ პორუმბოიუ იხსენებს - „ერთ დღეს, ბავშვობის მეგობარმა მიაშობო, რომ მისმა ძმამ, ლაურენტიუმ, ფეხბურთის წესები შეცვალა და წარუმატებლად ცდილობდა მის მიერ გამოგონილი სპორტის განვითარებას. მახსოვს ათი წლის წინ ლაურენტიუმ თავად მითხრა ახალ წესებზე, რაც ფეხბურთის გაუმჯობესებას ისახავდა მიზნად. იმ დროს, მის სიტყვებზე ბევრი არ მიფიქრია. მამაჩემი ფეხბურთელი იყო, შემდეგ მსაჯი გახდა. ახალგაზრდობაში მეც ვთამაშობდი ფეხბურთს და იმედი მქონდა, რომ ერთ დღეს პროფესიონალი მოთამაშე გავხდებოდი. აქედან გამომდინარე, წესების შეცვლის იდეა თითქმის მკრეხელობად მივიჩნიე. თუმცა დამაინტერესა, რატომ დაუთმო ფილმის გმირმა ამდენი დრო ფეხბურთის წესების შეცვლას. სურვილი გამიჩნდა, რომ მეტი რამ გამეგო ლაურენტიუს ახალი სპორტის შესახებ. ამგვარად გადავწყვიტე ფილმის გადაღება...”

The director of the film, Corneliu Porumboiu recalls: “One day, a childhood friend of mine told me that his brother, Laurentiu, had changed the rules of the game of football and he had unsuccessfully tried to promote his new sport. More than ten years ago, Laurentiu had told me also about some new rules that would improve the football game. At that time, I did not take him seriously. My father was a football player, then he went on to becoming a referee. I also played football during my adolescence, thinking I might one day become a professional player. So, for me, the idea of changing the rules, was close to a heresy. Yet, I was intrigued that he had spent so much time trying to change the rules of football. I wanted to know the history of Laurentiu’s new sport. So, I had to make a film...”

ლიკუ, რუმინული ისტორია | LICU, A ROMANIAN STORY

პროდიუსერები – ჯონათან ბოისეი, ანა დუმიტრესკუ
ოპერატორი – ანა დუმიტრესკუ
ხმა – ჯონათან ბოისეი
იდეის ავტორი – ანა დუმიტრესკუ
მონტაჟი – ანა დუმიტრესკუ
რუმინეთი | 86 წთ. | 2017

Production – Jonathan Boissay, Ana Dumitrescu
Cinematographer – Ana Dumitrescu
Sound – Jonathan Boissay
Original Idea – Ana Dumitrescu
Editor – Ana Dumitrescu
Romania | 86 min. | 2017

რეჟისორი
ანა დუმიტრესკუ
DIRECTOR
ANA DUMITRESCU

| INTERNATIONAL COMPETITION

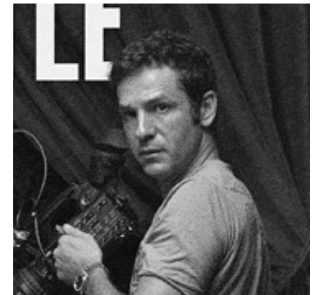
„ლიკუ, რუმინული ამბავი“ ისტორიაში დაკარგული ადამიანის ცხოვრებაა. 92 წლის კაცი, რომელმაც მოასწრო ეცხოვრა ძირითადი ისტორიული მოვლენების დროს, როგორებიცაა, ომი, მშვიდობა, კომუნიზმი, რევოლუცია და მისი შემდგომი პერიოდი. გაიარა ტანჯვა, უყვარდა და ტიროდა 92 წლის განმავლობაში. ეს არის მხატვრულ-დოკუმენტური ფილმი, მაგრამ ამასთან ერთად არის ფილმი დროის მსვლელობასა და მოხუცებულობაზე. ყოფისა და დამარცხების რეფლექსიაა. ლიკუს ამბავი, სხვა ისტორიებივით სუბიექტურია. ეს არ არის ფილმი ისტორიაზე, არამედ არის ზღაპარი, რომლის გმირის სახელი არის ლიკუ.

Licu, a Romanian story is the life of a man. A 92-year-old man having outlived major historical events such as war, peace, communism, the revolution and post-revolution. He has suffered, loved, laughed and cried. It is a movie about the passing of time and old age. A reflection on our own condition and ephemerality.

სცენარისტები – გუსტავო სალმერონი, რაულ დე ტორესი, ბეატრიზ მონტანეზი
მონტაჟი – რაულ დე ტორესი, დანი ურდიალესი
მუსიკა – მასტრეტა
ესპანეთი | 88 წთ. | 2017

Writer – Gustavo Salmerón, Raúl de Torres, Beatriz Montañez
Editors – Raúl de Torres, Dani Urdiales
Music – Mastretta
Spain | 88 min. | 2017

რეჟისორი
გუსტავო სალმერონი
DIRECTOR
GUSTAVO SALMERÓN

ეს არის ისტორია ჯულიეტაზე, ქალზე, რომელსაც ბავშვობის სამი სურვილი აუხდა: ბევრი ბავშვი, მაიმუნი და ესპანური ციხესიმაგრე. 81 წლის ასაკში, მის ერთ-ერთ შვილს სურს იპოვოს მოკლული დიდი ბებუის მალა, რომელიც ჯულიეტას მიერ მთელი ცხოვრების განმავლობაში შეგროვებულ უამრავ უცნაურ ნივთს შორის დაიკარგა. ეს ნივთები ოჯახის შთამბეჭდავ ისტორიას გვიამბობს და ეს გამორჩეული მოხუცი ქალი ცხოვრების ამრს სულ მალე იპოვის.

This is the story about Julita, a matriarch whose three childhood wishes have been granted: lots of kids, a monkey, and a Spanish castle. At Julita's 81 years of age, one of her children needs to find the vertebra of his murdered great-grandmother, lost among the exorbitant amount of weird objects she has hoarded throughout her life, revealing a very picturesque family history. This unique old lady is about to find out the meaning of life.

პროდიუსერები – მაციეჟ კუბიცკი და ანა კეპინსკა
Telemark-ისთვის
კოპროდუქცია – Ventana Film, Marianna Films
ოპერატორი – ადამ სებასტიან სუზინი
მონტაჟი – მაციეჟ პავლინსკი
პოლონეთი/გერმანია/ფინეთი | 74 წთ. | 2017

Production – Maciej Kubicki and Anna Kępińska for
Telemark
Co-production – Ventana Film, Marianna Films
Cinematography – Adam Sebastian Suzin
Editing – Maciej Pawlinski
Poland/Germany/Finland | 74 min. | 2017

რეჟისორი
მარტა პრუსი

DIRECTOR
MARTA PRUS

„შენ ადამიანი კი არა, ათლეტი ხარ“, ამ სიტყვებით მიმართავს ერთ-ერთი დაუნდობელი მწვრთნელი 20 წლის რიტას. ის რუსეთის სახელით უნდა წარდგეს რიტმულ ოლიმპიადაზე ბრაზილიაში. ძალიან რთული, მკაცრი წვრთნის გავლა უწევს, განსაკუთრებით მენტალური თვალსაზრისით. რაოდენ ოსტატურადაც არ უნდა არ იჭერდეს რიტა რგოლებს ან აგორებდეს ბურთს მხრების გასწვრივ, მისი მწვრთნელი ყოველ ჯერზე მაინც მეტს ითხოვს მისგან. სითბოსა და ნუგეშს მხოლოდ მაშინ იღებს, როცა Skype-ით თავის შეყვარებულს ელაპარაკება ან მშობლებთან ერთად ატარებს ისედაც ხანმოკლე თავისუფალ დროს. ფილმში აქცენტი რიტას მენტალურ მდგომარეობაზე კეთდება – ის გამუდმებით ტირილის ზღვარზეა. ფაქიზი მონტაჟი და ეფექტური ხმის დიზაინი მისი სასოწარკვეთილებისა და ტკივილის გადმოცემას ახერხებს, ისევე როგორც იმ წნეხის, რის პირობებშიც მას უწევს ცხოვრება. საბედნიეროდ, ფილმის ფინალი შვების მომგვრელია.

“You’re not a human being, you’re an athlete,” 20-year-old Rita is told by one of her two merciless coaches. She’s preparing to represent Russia in rhythmic gymnastics at the Olympics in Brazil. The training is harsh, particularly in mental terms. However gracefully Rita catches rings or rolls a ball across her shoulders, her coaches expect more from her, time and again. Warmth and solace come in her scant free time, when she talks with her boyfriend on Skype or hangs out with her parents. Over the Limit shows how the Russian system for training athletes transgresses boundaries. The film focuses on Rita’s state of mind—she seems to be perpetually on the verge of tears. The subtle editing and effective sound design allow us to feel her despair and pain, as well as the intense pressure she’s living under. Fortunately, the end comes as a relief.

გრძელი სეზონი | THE LONG SEASON

პროდუცერი – პიტერ ვან ჰუსტეი
ხმის დიზაინი – რანკო პაუკოვიჩი
მონტაჟი – იელე რედეკერი, იოს დრისენი
ნიდერლანდები | 90 წთ. | 2017

Production – Pieter van Huystee
Sound Design – Ranko Paukovic
Editors – Jelle Redeker, Jos Driessen
the Netherlands | 90 min. | 2017

რეჟისორი

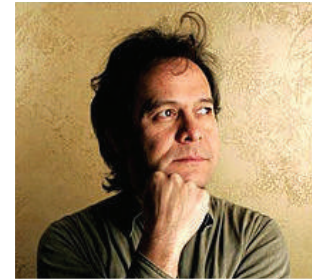
ლეონარდ რეტელ ჰელმრიჩი

DIRECTOR

LEONARD RETEL HELMRICH

ლიბანში დღესდღეობით 1.2 მილიონი სირიელი ლტოლვილი ცხოვრობს. ბექას ველზე, დამასკოსა და ბეირუტს შორის, მრავალი ბანაკია, ზოგიერთ მათგანში 100-მდე ადამიანია დასახლებული. ისინი ომამდე ბექაში სოფლის მეურნეობაში სეზონური სამუშაოსთვის ჩამოვიდნენ. მოგვიანებით სირიელი ლტოლვილები ბექაში დასახლდნენ, რადგან მათთვის შეუძლებელი გახდა სამშობლოში დაბრუნება. ფილმი შექმნილია ლეონარდ რეტელ ჰელმრიჩის უნიკალური ხელწერით, მან ბანაკის მაცხოვრებლებთან წელიწადნახევარი დაჰყო და შეძლო მაყურებლისთვის გმირების ცხოვრება ახლოდან ენახებინა. ფილმი გვიჩვენებს იმ ადამიანების ყოველდღიურობას, რომელთა ცხოვრებაც დროებით შეჩერებულია. „გრძელი სეზონი“ ასახავს ამ ხალხის მძიმე მდგომარეობას, რომლის მიუხედავად ისინი ცდილობენ თავიანთ ყოფაში იმედი და სიხარული იპოვონ.

There are in Lebanon currently about 1.2 million Syrian refugees. In the Beqaa valley, between Damascus and Beirut, there are many camps, sometimes no larger than 100 people. Before the war they came to Beqaa to work as seasonal laborer in agriculture. Now they are refugees in the same Beqaa and cannot go back to Syria. True to his unique camera style, Leonard Retel Helmrich delved into the lives of the people in camp by living among them as one of them for a year and a half. He shows what daily life is like for those whose lives are postponed. He shows how they adapt to their seemingly hopeless circumstances and through their resilience are able to find hope and enjoy life.

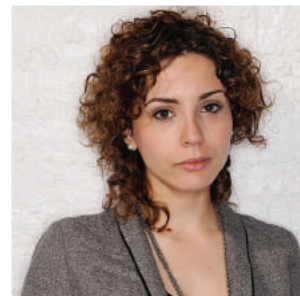

პროდიუსერები – კარინ ჩიჩკოვსკი, მილა ტურაილიჩი
 აღმასრულებელი პროდიუსერი – ივა პლემიჩ დივიაკი
 ოპერატორი – მილა ტურაილიჩი
 კომპოზიტორი – ჯონათან მორალი
 მონტაჟი – სილვი გადმერი, ალექსანდრა მილოვანოვიჩი
 სერბეთი/საფრანგეთი/კატარი | 104 წთ. | 2017

Producers – Carine Chichkowsky, Mila Turajlić
 Executive Producer – Iva Plemić Divjak
 Cinematographer – Mila Turajlić
 Original Music – Jonathan Morali
 Editors – Sylvie Gadmer, Aleksandra Milovanović
 Serbia/France/Qatar | 104 min. | 2017

რეჟისორი
 მილა ტურაილიჩი

DIRECTOR
 MILA TURAJLIĆ

ბელგრადის ბინაში არსებულმა კარმა ერთი ოჯახი 70 წლის მანძილზე წარსულს ჩამოაშორა. როდესაც რეჟისორი დედამისთან საუბარს იწყებს, მათ სახლში გამავალ პოლიტიკურ ბზარსა და საკუთარი ისტორიით შეწუხებულ ქვეყანას ფარდა ეხდება. სერბი ოჯახის ქრონიკა დიდი არეულობის პერიოდში მოქმედი აქტივისტის პორტრეტად იქცევა, რომელიც ყველა თაობის მიერ საკუთარი მომავლისთვის ბრძოლის პასუხისმგებლობას ეჭვქვეშ აყენებს.

Locked door inside a Belgrade apartment has kept one family separated from their past for over 70 years. As the filmmaker begins an intimate conversation with her mother, the political fault line running through their home reveals a house and a country haunted by history. The chronicle of a family in Serbia turns into a searing portrait of an activist in times of great turmoil, questioning the responsibility of each generation to fight for their future.

რეჟისორი
დმიტრი კალაშნიკოვი

DIRECTOR
DMITRII KALASHNIKOV

ფილმში ასახულია ასფალტის თავგადასავლებისა და ლანდშაფტის ფოტოგრაფიის მომაჯადოებელი მოზაიკა. მანქანაზე მისამაგრებული კამერებით გადაღებული მასალა რუსეთის საშიშ ბუნებას გვიჩვენებს. გზაზე მომხდარ უცნაურ საგზაო შემთხვევებთან ერთად, კამერები სხვა სანახაობებსაც აფიქსირებენ. მაგალითად ქორწილის ისტერიული სტუმრები, დაბნეული კაცი და ცხენების მარხილი. გაბრაზებული მოტოციკლეტისტი კამერას ნაჯახით ემუქრებიან, თოფით ან უროთი და ზოგჯერ კამერაც ცოცხლდება, მაგალითად მაშინ, როცა მანქანიდან ვილაცას მოათრევენ ან როცა ვინმე ქურდობს. ცეცხლწაკიდებული ტყე, მაღალი ნამქერების ან დატბორილი ქუჩების ამსახველი მასალა თითქმის პოეტურია - და რა არის მაღლა ცაში? თვითმფრინავი ვარდება, შეიძლება სულაც კომეტა იყოს? უხილავი მძღოლების და მგზავრების საკვირველი კომენტარები ან მანქანის რადიოს ხმა ფილმში უნებლიე კომიკურ მომენტებს ქმნის.

პროდიუსერი - ვოლია ჩაიკოვსკაია
კოპროდიუსერი - რუსტამ ხაირედინოვი, სჯან სარენაკი
ალმასრულებელი პროდიუსერები - კრისტიან დ. ბრუნი, რაფაელ ავიგდორი
ხმის დიზაინი - ალექსეი კულკოვი
ბელარუსი/რუსეთი/სერბეთი/ბოსნია და ჰერცეგოვინა/ხორვატია | 67 წთ. | 2016

Producer - Volia Chajkouskaya
Co-producers - Rustam Khairatdinov, Srdjan Sarenac
Executive Producers - Christian D. Bruun, Rafael Avigdor
Sound Design - Aleksei Kulkov
Color Design - Redzinald Simek
Belarus/Russia/Serbia/Bosnia-Herzegovina
/Croatia | 67 min. | 2016

This fascinating mosaic of asphalt adventures and landscape photography, in which video footage from a variety of dashboard cameras presents the absurd and frightening nature of Russia. Alongside a series of bizarre car accidents on the country's roads, the dashboard cameras also capture other spectacles through the windshield, such as a hysterical wedding guest, a confused man and a horsedrawn sleigh. More than once, angry motorists brandish axes, pistols or sledgehammers at the camera, and at times the camera itself seems to come to life, when it is chucked out of the car or stolen by someone breaking in. The footage of spectacular trips through a forest fire, tall snowdrifts or flooded streets is almost poetic - and what's that up there in the sky? Is it a plane crashing, or could it be a comet? Bemused commentary from unseen drivers and passengers or the sound of the car radio provides unintentionally comical moments.

პროდიუსერი – ირის ზაკი
 აღმასრულებელი პროდიუსერები – ოსნატ
 სარაგა, ორლი ატლას-კატზი, ირის ზაკი
 ოპერატორები – ორ აზულაი, ირის ზაკი
 სცენარის ავტორები – ირის ზაკი, ორენ იანივი
 მონტაჟი – ორენ იანივი
 დიდი ბრიტანეთი/ისრაელი | 70 წთ. | 2018

Producer – Iris Zaki
 Executive Producers – Osnat Saraga, Orly Atlas-Katz, Iris Zaki
 Written By – Iris Zaki, Oren Yaniv
 Editor – Oren Yaniv
 Cinematography – Or Azulay, Iris Zaki
 United Kingdom/Israel | 70 min. | 2018

რეჟისორი
 ირის ზაკი

DIRECTOR
 IRIS ZAKI

ტეკოა მოდური ადგილია. ისრაელის მოსახლეების ყველაზე „პიპური“ კოლონია დასავლეთ სანაპიროზე, სადაც არცერთ მოსახლეს არ სურს მედიასთან საუბარი. თუმცა ერთ დღეს ირის ზაკი ჩამოდის და ჰაერი დაძაბულობით ივლინდება. იგი პატარა ქალაქის ცენტრში დროებითი დანიშნულების სტუდიას ხსნის და ერთ თვეზე მეტ ხანს რჩება, რათა ახალგაზრდებს შეხვდეს. უმნიშვნელო ჩარევა, რეაქციის კომპლექსურ ჯაჭვს იწვევს მათში ვინც ირისთან საუბარს თანხმდება. ეს არის ქალი, რომელიც აღიარებს, რომ ფაშისტი იყო და პალესტინელის მხრიდან შეიარაღებულ თავდასხმას გადაურჩა, შემდეგ დამნაშავეს აპატიო კიდეც. „გადასახლება“ ირის ზაკის სოციალური ექსპერიმენტია, სადაც აქამდე უჩვეულო ფორმით - აქტიური საუბრების მეშვეობით წარმოაჩენს მოსახლეების საკუთარი თავის შეცნობის კონტრასტულ გზებსა და წინააღმდეგობებს. ასეთი კონცეპტუალური ხერხით, ირის ზაკის ფილმი პოლიტიკურსა და შემოქმედებით ექსპერიმენტს შორის დგას, რომელიც ბრმა კრიტიკის საზღვრებს ცდება.

Tekoa is trendy. A hippie colony for Israeli settlers on the West Bank, where none of the controversial residents want to speak to the media. From the moment Iris Zaki arrives, tension fills the air. She sets up a small pop-up film studio in the middle of the small town, and stays put for over one month in order to meet the young settlers face to face. A simple intervention, which creates a complex chain of reactions from those who eventually agree to talk to her. From a woman who in the middle of an interview admits to being a fascist, to another who has survived a knife attack by a young Palesitinian – and has forgiven him. 'Unsettling' is made by Iris Zaki alone as a social experiment that highlights the contrasts and contradictions of the settlers' self-perception, but which does so in something as rare as an active conversation with them. A conceptual play that places Zaki's film in the field between artistic practice and political activism, and which reaches beyond blind criticism.

FOCUS CAUCASUS

პროდუქტორები – მარია ჩუპრინსკაია, ვლად კეტკოვიჩი, მაცეკ ჰამელა, ტატიანა ჩისტოვა
 ოპერატორი – მარია ფალილეევა
 სცენარის ავტორი – ტატიანა ჩისტოვა
 მონტაჟი – ტატიანა ჩისტოვა
 რუსეთი/პოლონეთი | 63 წთ. | 2016

Producers – Maria Chuprinskaya, Vlad Ketkovich, Maciek Hamela, Tatiana Chistova
 Cinematography – Maria Falileeva
 Screenplay – Tatiana Chistova
 Editing – Tatiana Chistova
 Russia/Poland | 63 min. | 2016

რეჟისორი
 ტატიანა ჩისტოვა

DIRECTOR
 TATIANA CHISTOVA

ფილმი, ოთხი ახალგაზრდა კაცის სამხედრო გაწვევის კომისიასთან შეხვედრების შესახებ გვიყვება. პაციფისტ რომანს დამამცირებელი სასამართლოების გამოვლა უწევს. ლოშა და ვიქტორი იძულებულნი არიან ხანგრძლივსა და ქედმაღლურ განხილვებს გაუძლონ. ღვბტ მოძრაობის ვეტერანს, ჯონს კი საკმაოდ უხეშად ეპყრობიან. ყველას უწევს გაიაროს შემოწმება იმ ბიუროკრატიული მანქანის მიერ, რომელსაც არ მოსწონს ისინი, ვინც სამხედრო სამსახურის მიზნობრიობას, კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებენ. ახალწვეული შედის ოფიციალური პირებით სავსე ოთახში. მათ უნდა მოისმინონ მისი ღირებულებების შესახებ...

Four stories of young men's encounters with army recruitment commissions. Ardent pacifist Roman is sent through a series of humiliating court trials. Losha and Viktor endure long and condescending deliberations that undermine their personalities. Finally, LGBT movement veteran Johnny is bluntly rebuked and handcuffed. All are put to test by a bureaucratic machine that doesn't sympathize with those who dispute the purposiveness of military service. The conscript enters a room packed with officials. The officials have to listen to his convictions that go in conflict with the idea of military service. It's for the officials to decide whether the conscript leaves the room as a soldier or as a civilian. A sneak peak into what it really means to stand up for one's beliefs in a re-militarized society that punishes conscientious objection under criminal law.

პროდიუსერი – კლემენტინ დელისი
ოპერატორი – ანდრანიკ საპაკიანი
ფერების კორექცია – ტიგრან ბაგინიანი
მონტაჟი – ვარდან დანიელიანი
სომხეთი/გერმანია | 40 წთ. | 2018

Producer – Clémentine Deliss
Cinematography – Andranik Sahakyan
Editing – Vardan Danielyan
Color Correction – Tigran Baghinyan
Armenia/Germany | 40 min. | 2018

რეჟისორი

ვარდან დანიელიანი

DIRECTOR

VARDAN DANIELYAN

არტისტები სხვადასხვა ქვეყნიდან ცდილობენ იპოვონ მედიუმი, რომლის მეშვეობითაც მიტოვებული ქარხნის „იმპულსის“ მოვონებების გაცოცხლებას შეძლებენ“. გრეგორი ბეიტსონმა 1971 წელს დაწერა არაჩვეულებრივი წიგნი, რომელსაც „საფეხურები გონების ეკოლოგიისკენ“ ეწოდება, მხოლოდ ერთ ციტატას გეტყვით ამ წიგნიდან – „უფლება მომეცით გაგიზიაროთ ჩემი რწმენა, რომ ისეთი საკითხები, როგორიცაა ცხოველის ორმხრივი სიმეტრია, მცენარის ფოთლების სტრუქტურირებული განლაგება, შეიარაღებული ძალების ესკალაცია, ზრუნვის პროცესი, თამაშის ბუნება, წინადადების გრამატიკა, ბიოლოგიური ევოლუციის საიდუმლო და ადამიანის გარემოსთან ურთიერთობის თანამედროვე კრიზისი შეიძლება გაგებულ იქნას მხოლოდ იდეების ეკოლოგიის წყალობით“. მაგრამ ისიც უნდა ითქვას, რომ რთული სიტუაციების მესწავლა მუდმივი ამოცანაა, როგორც აქ, დღეს, განსხვავებული ინტერპრეტაციების მოსმენა, გახსნილობა სხვადასხვა მოქმედ გმირთან და ქსელთან, რომელიც გარს გვაკრავს. ამოცანა იმაში მდგომარეობს, რომ სრულყოფილ და აღვზარდოთ ადამიანის ხედვა, ვარაუდების ნეიტრალიზირება მოვახდინოთ, შევაჩეროთ ზარალი, სუბიექტური განაჩენის გამოტანისგან თავი შევიკავოთ და მაინც მეთის გაგება ვისურვოთ, განსაკუთრებით მაშინ, როცა ენა ბარიერი ხდება.

Artists from different countries trying to find the medium, through which they can transmit the memories of the abandoned "Impuls" factory. Gregory Bateson once wrote in 1971 in the brilliant book called Steps to the Ecology of Mind, and I'm just going to give you a quick quote, he says – "let me state my belief that such matters as the bilateral symmetry of an animal, the patterned arrangement of leaves in a plant, the escalation of the armaments race, the process of courtship, the nature of play, the grammar of a sentence, the mystery of biological evolution, and the contemporary crisis in man's relationship to his environment can be only be understood in terms of such an ecology of ideas". But it has to be said that it's a continual chore to explore different situations, like here today, to listen to varying interpretations, to be open to the different actors and networks that surround us. It's a task to refine and educate one's gaze, to neutralize presuppositions, to suspend prejudices, to hold back one's judgment, and yet to persevere in wanting to know more, particularly when language becomes barrier, like here, where...

საარქივო კადრები – ზურაბ მექვაბიშვილი,
გიორგი შახსუვარიანი
ხმა – რუბენ დესიერი, ჰანს ვერჰაუსტრაეტე,
ჟერარ-ჟან კლასი, ჰანა ბაილიუ
მონტაჟი – დიეტერ დიპენდაელე
ბელგია | 101 წთ. | 2017

Archival Footage – Zurab Mekvabishvili, Giorgi Shakh-
suvarian
Sound Recordings – Ruben Desiere, Hannes Verhoustraete,
Gerard-Jan Claes, Hannah Bailliu
Editor – Dieter Diependaele
Belgium | 101 min. | 2017

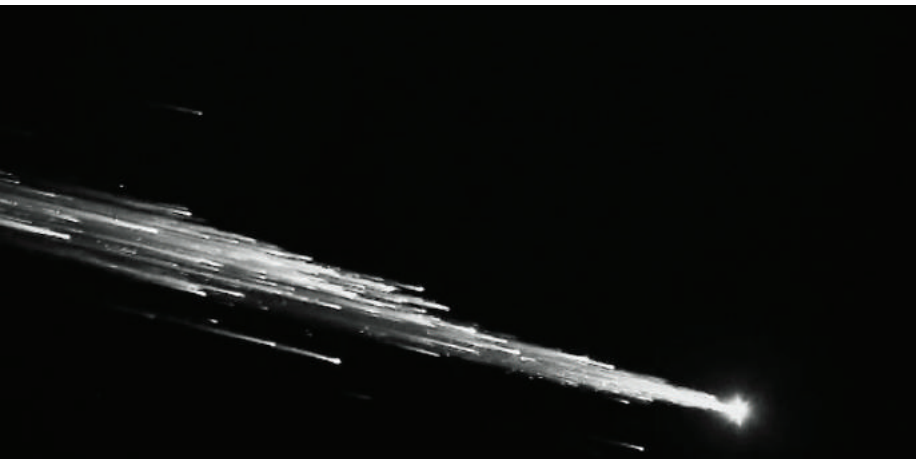

რეჟისორი
ელიას გროტაერსი

DIRECTOR
ELIAS GROOTAERS

ელიას გროტაერსის პოეტური დოკუმენტური ფილმი, რომელიც 5 წლის მანძილზე იქმნებოდა და ასახავს თბილისელი სომეხი კრივის მწვრთნელის გიორგი შახსუვარიანის ცხოვრებასა და მის მოღვაწეობას ბელგიაში. ფილმში ნაჩვენებია თუ როგორ ამზადებს ფილმის მთავარი გმირი ევროპის ჩემპიონობისთვის ახალგაზრდა მოკრივეს. ფილმი გადაღებულია მთავარი გმირის დიდი სიყვარულით და ეძღვნება კრივს, რომელსაც ხშირად რისიკიანი ადამიანების სპორტად მოიხსენიებენ, სპორტსმენებს კი საზოგადოება რიყავს. ფილმი თავს უყრის ემიგრანტის დისტანცირების იდეას, მელანქოლიის, დროისა და სივრცის პირობითობის შეგრძნებასა და კრივის ქორეოგრაფიას.

Five years in the making, this poetic documentary by Elias Grootaers portrays Giorgi Shakhsovarian, an Armenian boxing coach from Tbilisi, living and working in Belgium, while preparing a young boxer to become a European champion. The film is made out of a profound love for the man portrayed and for boxing as a sport of precarious people, often residing on the fringes of society, weaving together the idea of distance, the melancholy and floating experience of time and space of the migrant, and the choreography of boxing.

რეჟისორი
გურჯან კელტეკი
DIRECTOR
GÜRCAN KELTEK

ისინი ღამით მოდიან. ყველა გამოდის სახლიდან. ჩირაღდნებს ანთებენ და იხსენებენ მათ, ვინც ეს ქუჩები უკვე გაიარა. მომდევნო რამდენიმე საათში ქალაქი იზოლირებულია და სრულიად ბნელდება. ღამით მეტეორები იწყებენ ცვენას. აზავებს რა დოკუმენტურ კინოს და პოლიტიკურ დაკვირვებას, აკავშირებს რა მინიერს კოსმოსთან, „მეტეორები“ არის ფილმი ადამიანების, ადგილებისა და ნივთების მესხიერებასა და გაუჩინარებაზე.

They come at night. Everyone steps out of their homes. They light torches and remember those who have walked these streets before them. In the next few hours, the city is on lockdown and an eclipse appears. At night, meteors start to fall. Blending documentary filmmaking and political commentary, and connecting the earthly to the cosmos, “Meteors” is a film about memory and disappearance – of people, places and things.

პროდიუსერები – მარკ ვან ხუტემი, გურჯან კელტეკი
თანაპროდიუსერები – არდა ჩილტეპე, ბურაკ ჩევიკი
ხმის დიზაინი – პოლ ოლივიერი, სებასტიენ ტელერი
მონტაჟი – ფაზილეთ ონატი
ოპერატორი – მუსტაფა სენი, ფირატ გურგენი
მწარმოებელი კომპანია – 29P FILMS BV Amsterdam
ნიდერლანდები/თურქეთი | 84 წთ. | 2017

Producers – Marc van Goethem, Gürcan Keltek
Production – 29P FILMS BV – Amsterdam
Co-Producers – Çiltepe, Burak Çevik
Editing – Fazilet Onat Photography Mustafa Sen, Fırat Gürgen
Sound Design – Paul Olivier, Sebastien Teller
the Netherlands/Turkey | 84 min. | 2017

რეჟისორის პირველი ასისტენტი – მარიალაურა
სავოლდი
ოპერატორი – ფრანჩესკო ფეი
კამერა – ნიჰად ისა, ფრანჩესკო ფეი, სიმონე
საპონიერი
მონტაჟი – კლაუდიო ბონაფედე
ხმა – ლუკა გამბულა
აზერბაიჯანი/იტალია | 20 წთ. | 2016

First Assistant of Director – Marialaura Savoldi
DOP – Francesco Fei
Camera – Nihad Isa, Francesco Fei, Simone Saponieri
Editing – Claudio Bonafede
Sound – Luca Gambula
Azerbaijan/Italy | 20 min. | 2016

რეჟისორი
ნიჰად ისა

DIRECTOR
NIHAD ISA

პოეტი იტალიიდან კავკასიაში, კერძოდ აზერბაიჯანში მიემგზავრება და თავისი მოგზაურობის დეტალებს მაყურებელს უზიარებს. ავტორს სამშობლოში მივყვებით, რომ მასთან ერთად აღმოვაჩინოთ იმ ქვეყნის მშვენიერება. ფილმი მოგვითხრობს შორეულ მთიან სოფლებში მცხოვრები პოეტების შემოქმედებაზე, ისეთებზე როგორებიც იყვნენ ნასიმი და ფიზული. ფილმის მსვლელობისას ჩვენ თვალწინ იშლება ცხოვრების უსამართლობისგან დაღლილი პოეტების შემოქმედებითი გზა.

A poet traveling from Italy to Caucasus, Azerbaijan, shares the details of his journey. We will follow the author to his motherland and will discover its beauty. The film tells about the first steps made by unknown poets who live in distant mountain villages, much like their great predecessors e.g. Nasimi, Fizuli. The lives of tired poets who grew up in remote regions and who know the seamy side of life is unraveled in front of our eyes.

რეჟისორი
ლეო გაბრიადე

DIRECTOR
LEO GABRIADZE

ფილმი მოგვითხრობს ქართველ მხატვარზე, მწერალსა და მარიონეტების თეატრის დამაარსებელზე, რეზო გაბრიადეზე, მისივე შექმნილი ნახატების მეშვეობით. ეს არის ავტობიოგრაფიული ანიმაციური დოკუმენტური ფილმი, რომელიც ისეთ თემებს ეხება, როგორიცაა ადამიანურობა, სიკეთესა და სიმხნევეზე მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ, რთულ პერიოდში. მართლსაუბრო და მორცხვი ბიჭის, რეზოს, ცოცხალი მოვლენები უპირისპირდება მის წარმოსახვით სამყაროს, სადაც მას სკოლაში სტალინი და ლენინი ხვდებიან, ბაყაყები მოწვევას ასწავლიან და ბიბლიოთეკაში ლევ ტოლსტოი იცავს. მისი გარდაცემის ასაკის მნიშვნელოვან მომენტში ის ბები-ბაბუის სახლში შეხვდება და უმეგობრდება გერმანელ სამხედრო ტყვეს. რეზოს ისტორია სავსეა კარგი და ცუდი პერიოდებით, თუმცა ის ინარჩუნებს მის განსაკუთრებულ მგრძნობიარობას და უნარს, ცხოვრების ნებისმიერი უარყოფითი ასპექტიდანაც კი სილამაზე შექმნას.

პროდიუსერი – ტიმურ ბეკმამბეტოვი
სცენარისტი – რეზო გაბრიადე
ოპერატორი – იური კოკოშკინი
ხმის დიზაინი – ივან ტიტოვი
მონტაჟი – მარია ლიხაჩევა
ანიმატორები – სვეტა მატროსოვა, ლიზა ასტრეტსოვა
ვიზუალური ეფექტები – ალექსეი ლეხედევი
რუსეთი | 60 წთ. | 2017

Production – Timur Bekmambetov for Bazelevs
Screenplay – Rezo Gabriadze
Cinematography – Yuri Kokoshkin
Sound Design – Ivan Titov
Editing – Maria Likhacheva
Animation – Sveta Matrosova, Liza Astretsova
Visual Effects – Alexey Lebedev
Russia | 60 min. | 2017

Rezo is a movie told and painted by Rezo Gabriadze, the Georgian artist, writer and creator of the Marionette Theatre. The movie is an autobiographical animated documentary questioning the ideas of deep humanity, kindness and heartiness during uneasy times after the 2nd World War. Vivid memories of lonely and shy little boy Rezo confront his dreams where Stalin and Lenin meet him at school, frogs teach him to smoke and Leo Tolstoy guards him at the library. Crucial moment in his coming of age story will be meeting and befriending a captive German soldier at his grandparents house. Rezo's story will be full of ups and downs but he will preserve his unique innocent sensitivity and ability to release beauty from any downside of life.

მზიანი ღამე | SUNNY NIGHT

პროდიუსერები – სოსო დუმბაძე, ლეა ჰარტლაუბი
სცენარის ავტორი – სოსო დუმბაძე
მონტაჟი – ლეა ჰარტლაუბი
საქართველო/გერმანია | 85 წთ. | 2017

Producers – Soso Dumbadze, Lea Hartlaub
Script – Soso Dumbadze
Editing – Lea Hartlaub
Georgia/Germany | 85 min. | 2017

რეჟისორი

სოსო დუმბაძე
ლეა ჰარტლაუბი

DIRECTOR

SOSO DUMBADZE
LEA HARTLAUB

1989 წლის დასაწყისში ნაპოვნი მასალა სახელწოდებით „მზიანი ღამე“ აშუქებს პოლიტიკურსა და სოციალურ მოვლენებს, რომლებიც დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ განვითარდა საქართველოში. სხვადასხვა ფორმების წყაროებისგან შემდგარი მასალები ცხადყოფს პროტესტს, აჯანყებას, ომებსა და რელიგიურ იდენტობას და, მათ შორის, ერთდერთ ჭეშმარიტ რელიგიასა და სახელმწიფოს შორის ძალაუფლების გადანაწილებას. „მზიანი ღამე“ გვანახებს საქართველოს შეუნიღბავსა და კომპლექსურ ხედს: ეკლესიის ავტორიტეტის უწყვეტ, აშკარა ზრდას მედიასივრცეში. ამ ვნებათაღელვის პროცესებში პატრიარქი ერთდერთი მუდმივი ფიგურა რჩება. ამავდროულად, რელიგია რადიკალურ ფორმებს იღებს და მიდის იქამდე, რომ მღვდლები ქმნიან ცოცხალ ჯაჭვს, ლიდერობენ რა ათასობით მართლმადიდებელ პროტესტის მონაწილეს და 2013 წლის მაისში იწყებენ ლგბტ აქტივისტებს დევნას თბილისის ქუჩებში. მზიანი ღამე მხოლოდ ინტერნეტში მოპოვებული მასალისგან შედგება და ონლაინ ფორმატშივე ინახება.

Beginning in 1989, the found-footage essay Sunny Night tells of political and social events since the Georgian Independence. A variety of formats and sources, disparate images and voices report and claim on protests and recommencements, uproars and wars, religious identity and the only true religion – as well as about the changeover of power between the church and the state. »Sunny Night« provides a raw and complex view on Georgia. The continuous growth of the church's authority becomes apparent, as does its strong presence throughout Georgian media. In the midst of all ongoing shifts and the various state of affairs, the patriarch stands out as the only constant figure. Meanwhile, the sermonized religion begins to take on radical forms, going as far as priests forming front row human-chains, leading the protests of several thousand orthodox believers chasing a handful of LGBT activist throughout the streets of Tbilisi in May 2013. »Sunny Night« solely consists of found footage taken from the internet, which is kept in its original online format.

სანაპიროდან მოსულნი | THOSE FROM THE SHORE

პროდუქსერი – ნატალი კომბე, *Cosmographe Productions*-სთვის
კოპროდუქცია – *VISAN*
საფრანგეთი/სომხეთი/ლიბანი/კატარი
| 84 წთ. | 2016

Production – Nathalie Combe for *Cosmographe Productions*
Co-production – *VISAN*
France/Armenia/Lebanon/Qatar | 84 min. | 2016

რეჟისორი
თამარა სტეფანიანი

DIRECTOR
TAMARA STEPANYAN

მარსელი, 2014 წელი. სომხეთის ათეულობით მოქალაქე, განცხადების განხილვამდე, თავშესაფრის მიღების მოლოდინში გადარჩენისთვის იბრძვის. ყოველმა მათგანმა სხვადასხვა მიზეზით დატოვა სომხეთი და სიკვდილის ან დაპატიმრების საფრთხის ქვეშ არიან. იძულებითი უძრაობა, უძლურება, მოლოდინში გაყინული დრო: ორ ქვეყანას, ორ ცხოვრებას შორის გაჩერებულ ადამიანებს აბსტრაქტულ დროსა და სივრცეში, სიცარიელეში, საკუთარი ცხოვრება ხელიდან უსხლტებათ.

Marseille, 2014. Dozens of Armenian asylum seekers trying to survive while waiting for their application to be considered. All fled Armenia because, for one reason or another, they would incur a risk of imprisonment or death. Forced stillness, impotence, they live in an in-between: between two countries, between two lives. In a time and abstract space, made of nothing, where their life escapes them completely.

პროდიუსერები – ადა სოლომონი, სედრიკ
ბონინი, პასკალინ ჟოფრუა
ოპერატორი – რადუ გორგოსი
მონტაჟი – სოფი რიტერი
რუმინეთი/საფრანგეთი | 107 წთ. | 2017

Producers – Ada Solomon, Cédric Bonin, Pascaline
Geoffroy
Editor – Sophie Reiter
Cinematographer – Radu Gorgos
Sound – Marin Cazacu, Franck Rivolet, Cristinel Şirli
Romania/France | 107 min. | 2017

რეჟისორი

ალექსანდრუ სოლომონი

DIRECTOR

ALEXANDRU SOLOMON

სოხუმი პანანია, არაღიარებული რესპუბლიკის დედაქალაქია შავი ზღვის სანაპიროზე. მის ყველაზე მაღალ მთაზე მდებარეობს საბჭოთა კავშირში, 1920 წელს დაფუძნებული სამედიცინო ინსტიტუტი, რომელიც ერთ დროს მაიმუნების კვლევაზე მუშაობდა. ლეგენდის მიხედვით, კვლევების მიზანი მაიმუნისა და ადამიანის ჰიბრიდის შექმნა იყო. ეს არსება, კომუნისტური ხელის “ახალი ადამიანის” მსგავსად, სიცოცხლეს არასდროს მოსწრებია. დღეს, წარუმატებელი ექსპერიმენტის მსხვერპლი ადამიანები და მაიმუნები გამოკეტილები არიან ომისაგან და ათწლეულების მანძილზე გამეფებული სიბოროტისგან აოხრებულ ტერიტორიაზე.

Sukhum is the capital of Abkhazia, a tiny, unrecognized republic on the shores of the Black Sea. On its highest hill lies a medical institute of research on monkeys, established by the Soviets in the 1920's. The legend states it was meant to create a hybrid between man and ape. This creature never came to life, neither did the communist New Man. Today, men and monkeys are caged in a territory ravaged by war and decades of cruelty, both victims of a failed series of experiments.

რეჟისორი, ოპერატორი, ხმის ჩანწერა, მონტაჟი
და ფერების კორექცია – ვახტანგ კუნცევ-
გაბაშვილი
საქართველო | 82 წთ. | 2018

Director, Sound, Editor, Color Corrections – Vakhtang
Kuntsev-Gabshvili
Georgia | 82 min. | 2018

რეჟისორი

ვახტანგ კუნცევ-გაბაშვილი

DIRECTOR

VAKHTANG KUNTSEV-GABSHVILI

მშობლის მოვალეობა არაა მხოლოდ შვილის გაჩენა - შვილთან ერთად ადამიანის ცხოვრებაში დიდი პასუხისმგებლობა ჩნდება, რომ ოჯახის უმცროსი წევრი სრულფასოვან ადამიანად აღიზარდოს. ამ მოვალეობას ღირსეული მშობლები მოთმინებით და ერთგულად ასრულებენ, იმ რწმენით, რომ შვილიც ასევე მოიქცევა. ბექა 26 წლისაა... მამამისი პროფესიის დაუფლებაში ეხმარება - ბექა ფოტოხელოვნებით არის გატაცებული, ამავდროულად ფილმს იღებს ფიზიკოსსა და კომპოზიტორზე. მისი ფოტოგამოფენა ახლახან გაიმართა. მამის მოთმინებისა და გაგების უნარი შვილს ზრდასრულ ცხოვრებაში დამოუკიდებლობას აჩვენებს, საკუთარ ნიჭსა და შესაძლებლობებში არწმუნებს.

Life is not only about giving birth to a child, it is about the responsibility that new life brings into our existence, that the child will be brought up as a legitimate person. Right-minded parents will gracefully share the duty of being patient and loyal to their child. Today Beka is 26 years old... His father taught him his profession. Beka makes art photography and a film about a physicist and composer. He had his first photo exhibition recently. Father's patience and understanding helped him to introduce his son to adult life and make him believe in his own talent.

საკონკურსო სპეცია
Civildoc COMPETITION

პროდიუსერი – ტონ გროთორდი, Sant & Usant
 ოპერატორი – ეგილ ჰასკიოლდ ლარსენი
 ხმა – ალექსანდერ დუდარევი
 მონტაჟი – ეგილ ჰასკიოლდ ლარსენი, ვიქტორ
 კოსაკოვსკი
 დანია | 70 წთ. | 2017

Production – Tone Grotjord for Sant & Usant
 Cinematography – Egil Håskjold Larsen
 Sound Design – Alexander Dudarev
 Editing – Egil Håskjold Larsen, Victor Kossakovsky
 Denmark | 70min. | 2017

რეჟისორი

ეგილ ჰასკიოლდ ლარსენი

DIRECTOR

EGIL HÅSKJOLD LARSEN

საბერძნეთის უცნობი პორტიდან - უფსალას მშვიდ ქუჩებამდე. მამაცი, სამი წლის სირიელი ლტოლვილი ოჯახთან ერთად ევროპაში მოგზაურობს. ის ცდილობს მშვიდობა იპოვოს და ცხოვრება სუფთა ფურცლიდან დაიწყოს ახალ სახლში, შვედეთში. ბავშვური ენერგიითა და ცნობისმოყვარეობით აღსავსე, ის თან ატარებს თავის ტვირთს ასობით უფროსის გვერდით, თავის „გაყინულ“ ჩანთასთან ერთად. მის თითოეულ ნაბიჯს თან ახლავს იმედის მტკიცე განცდა.

From an unfamiliar Greek port to the quiet streets of Uppsala, Sweden, a brave three-year-old Syrian refugee makes the long journey through Europe with her family to find comfort and a fresh start in a new home. Full of a child's energy and curiosity, carrying her little "Frozen" backpack, she takes in her surroundings between hundreds of adult legs. For every step she takes, she emanates a longed-for feeling of hope.

ქალი ტყვეობაში | A WOMAN CAPTURED

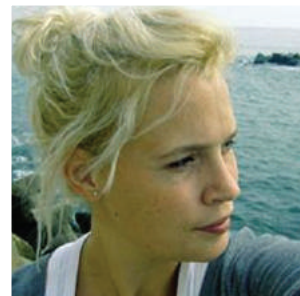

პროდიუსერები – ჯულიანა უგრინი, ვიკი რეკა კისი
ოპერატორი – ბერნადეტ ტუზა-რიტერი
ხმა – ტამაშ ბოჰაჩი, მარტონ კრისტოფი
მონტაჟი – ბერნადეტ ტუზა-რიტერი
უნგრეთი/გერმანია | 89 წთ. | 2017

Producers – Julianna Ugrin, Viki Réka Kiss
Writer – Bernadett Tuza-Ritter
Sound Mix and Design – Tamás Bohács, Márton Kristóf
Editor – Bernadett Tuza-Ritter
Hungary/Germany | 89 min. | 2017

რეჟისორი
ბერნადეტ ტუზა-რიტერი

DIRECTOR
BERNADETT TUZA-RITTER

„ქალი ტყვეობაში“ არის ფილმი 52 წლის უნგრელ მარიშზე, რომელიც ათი წელია ემსახურება ერთ ოჯახს და დღეში ოცი საათი ანაზღაურების გარეშე მუშაობს. მხაგრელებმა პირადობა წაართვეს და სახლის დატოვება ნებართვის გარეშე არ შეუძლია. მას ცხოველივით ექცევიან, საჭმელად მხოლოდ ნარჩენებს აძლევენ და თავისი საწოლიც კი არა აქვს. მარიში დღეებს შიშსა და საკუთარი ცხოვრების დაბრუნებაზე ოცნებაში ატარებს. კამერა ეხმარება გააცნობიეროს, რომ მართო არ არის. ნელ-ნელა ნდობის ნიშნების გამოჩენას იწყებს. გადაღებებიდან ორი წლის თავზე, ის გამბედაობას იკრეფს და თავის გეგმას ამხელს: „მე გაქცევას ვაპირებ.“ ფილმი მიჰყვება მარიშის გმირულ მოგზაურობას თავისუფლებისკენ.

A Woman Captured is about Marish, a 52-year-old Hungarian woman who has been serving a family for a decade, working 20 hours a day - without getting paid. Her ID was taken from her by her oppressors and she's not allowed to leave the house without permission. Treated like an animal, she only gets leftovers to eat and no bed to sleep in. Marish spends the days with fear in her heart, but dreaming of getting her life back. The presence of the camera helps her realize she isn't completely alone. She begins to show signs of trust; after 2 years of shooting, she gathers her courage and reveals her plan: "I am going to escape." The film follows Marish's heroic journey back to freedom.

პროდუქტორები - კრისტიან ფალჩი & ჰოვარდ
ბუსტნესი Faction Film
ოპერატორები - ლარს სკრე, ვიგო კნუდსენი
ხმა - ჰოკონ ლამეტუნი
მონტაჟი - ანდერს ტეიგენი
ნორვეგია/დანია/ფინეთი | 95 წთ. | 2017

Production - Christian Falch & Håvard Bustnes for Faction Film
Cinematography - Lars Skree, Viggo Knudsen
Sound Design - Håkon Lammetun
Editor - Anders Teigen
Norway/Denmark/Finland | 95 min. | 2017

რეჟისორი

ჰოვარდ ბუსტნესი

DIRECTOR

HÅVARD BUSTNES

„რა დაემართა საბერძნეთს?“ - ხმამაღლა ფიქრობს რეჟისორი ჰოვარდ ბუსტნესი, თავისი ემოციური დოკუმენტური ფილმის დასაწყისში. ბოლო წლებში, ამ ადგილის, როგორც მზიანი პლაჟების და მეგობრული ხალხის ქვეყნის იმიჯი, პოლიტიკურმა იდეოლოგიებმა გადაფარა, რომელიც შემადრწუნებლად ახლოსაა ნაცისტურ იდეოლოგიასთან. მაშინ, როდესაც ულტრა-მემარჯვენე პარტიის „ოქროს განთიადის“ ბევრი გამოჩენილი წევრი ციხეშია, ქალიშვილი, მეუღლე და დედა აგრძელებენ მათი გზავნილის პროპაგანდას. სამივე მათგანი საკმარისად მომზადებულია, იმისთვის, რომ ინტერვიუს დროს რამე ზედმეტი არ თქვას. თუმცა, ისინი მუდმივად აჩერებენ ინტერვიუს რათა დარწმუნდნენ, რომ ყველაფერი ისე მიმდინარეობს, როგორც მათ უნდათ. ბუსტნესი კამერას უბრალოდ ჩართულს ტოვებს. მასალა, რომელსაც თან ახლავს არქივის კადრები, არ ტოვებს ადგილს ამ პოლიტიკური პარტიის გარყვნილ მხარეში დასაქვებლად და ამხელს მზარდ უფსკრულს ნათელ ფაქტებსა და პოლიტიკური იმიჯის შექმნას შორის. ყველაზე გამაღიზიანებელი ამ ქალების შეხედულებების სიმტკიცეა, რომელიც აჩვენებს როგორ შეიძლება თვალის ახვევამ საზოგადოება რელსებიდან გადაადგოს.

“Whatever has happened to Greece?” filmmaker Håvard Bustnes wonders out loud at the start of this disturbing documentary. In recent years, its image as a country of sunny beaches and friendly people has been overshadowed by political ideologies that are terrifyingly close to Nazism. With many prominent members of the far-right Golden Dawn party now behind bars, a daughter, a wife and a mother continue to propagate its message—and all three of them are seasoned enough to avoid any slips of the tongue during interviews. But while they regularly stop the interview to make sure it went as they want, Bustnes just leaves the camera running. The resulting material, supplemented with archive footage that leaves no room for doubt about the depraved side of this political party, reveals an ever-widening gulf between clear facts and political image-making. While it’s frustrating that the women are so unbending in their views, it does illustrate how wearing blinders can derail an entire society.

სცენარის ავტორი – ალექსანდრა ვესოლოვსკი
პროდიუსერი ოპერატორი – ჟულიან ანსელმინო
Dreifilm

ოპერატორი – დენის დ. ლუთი
მონტაჟი – მარტა ევა ვოიაკოვსკა, ალექსანდრა
ვესოლოვსკი

ხმა – ემილია სნიეგოსკა

მუსიკა – რენე დომენი *Dürbeck & Dohmen*

გერმანია | 75 წთ. | 2017

Writer – Alexandra Wesolowski

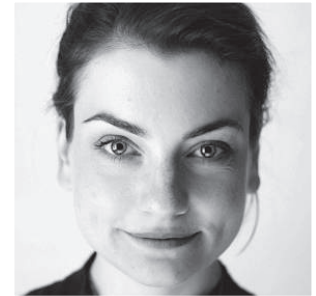
Producer – Julian Anselmino for Dreifilm

Cinematography – Denis D. Lüthi

Music – René Dohmen for Dürbeck & Dohmen

Sound – Emilia Sniegoska

Editing – Martha Ewa Wojakowska, Alexandra Wesolowski
Germany | 75 min. | 2017

რეჟისორი

ალექსანდრა ვესოლოვსკი

DIRECTOR

ALEXANDRA WESOLOWSKI

2016 წლის აგვისტოში ერთი წელი გავიდა, რაც პოლონეთს მემარჯვენე მთავრობა ჰყავს. ამავე დროს, დანუტას ქორწინების 50 წლისთავი ახლოვდება და დღესასწაულისთვის მთელი ოჯახი ემზადება. შვილიშვილებმა იციან ბებიას ექსტრავაგანტული იდეების შესახებ და მზად არიან ყველაფერში დაეხმარონ. დღესასწაულის წლევანდელი პროგრამა დანუტას საყვარელი ტანსაცმლის შოუსაც ითვალისწინებს. ოლა, წყვილის დისშვილი გერმანიიდან, სპეციალურად ამ დღისთვის ჩამოვიდა და, ვარშავაში ჩასულმა, თავი გაცხარებული კამათის შუაგულში ამოყო. დისკუსიები ეხება ისეთ საკითხებს, როგორებიცაა ევროკავშირი, აბორტი, მიგრაცია და პროპაგანდა. წვეულება ახლოვდება და კამერა შეუმჩნევლად გადადის ერთი დიალოგიდან მეორეზე. არსებობს თუ არა ობიექტური ახალი ამბები და სიმართლე? როგორ უნდა დარწმუნდე, რომ ინფორმაციის სანდო წყაროსთან გაქვს საქმე? საიდან იღებს სათავეს იდეოლოგია?

In August 2016, a right-wing government has been running Poland for almost a year. In the same year, with Danuta's 50th wedding anniversary fast approaching, the whole family is preparing for the celebration. Her grandchildren are used to her unorthodox ideas and are willing to help with everything. This year's program is supposed to be a fashion show with Danuta's favourite pieces. Even Ola, the couple's niece, has come all the way from Germany. But when she arrives in Warsaw, she finds herself embroiled in heated discussions about contentious issues such as the European Union, abortion, migration and propaganda. In the days leading up to the party, the camera roams unnoticed from one family discussion to another. Meandering conversations about oatmeal, nail polish and homemade food easily switch to politics, gender issues and Islam. This intimate glimpse into the hot cauldron of family emotions also raises many questions about politics and the news. Is there such a thing as objective news or truth? How can you know if you're consulting the right sources of information? And where does ideology have its roots?

პროდუცერი – ჰილა მედალია Medalia Productions

ოპერატორები – ავნერ შაჰაფი, თამირ ელტერმანი, ოდედ კირმა, რინა კასტელნოვო-პოლანდერი

ხმა – კაი ტებელი

მონტაჟი – ჯოელ ალექსისი

გერმანია/ისრაელი | 87 წთ. | 2017

Producer – Hilla Medalia-Medalia Productions

Co-Producer – Jürgen Kleinig – Neue Celluloid Fabrik

Executive Producers – Jill Samuels, Ed and John Priddy, Tina Leeb, Danna Stern

Cinematography – Avner Shahaf, Tamir Elterman, Oded Kirma, Rina Castelnuovo-Hollander

Germany/Israel | 87 min. | 2017

რეჟისორი

რინა კასტელნოვო

DIRECTOR

RINA CASTELNUOVO

რეჟისორი

თამირ ელტერმანი

DIRECTOR

TAMIR ELTERMAN

ბოლო შვიდი წელია, მუჰი - მამაცი და გაბეული ბიჭი ღაზიდან - ისრაელის საავადმყოფოში ცხოვრობს. ერთდერო სახლში, რაც მას ოდესმე ჰქონია. მუჰი ორ სახლს და ორ ხალხს შორის არის გაჭედილი და ღაზში დაბრუნება არ შეუძლია. ის იმ ადამიანებმა გადაარჩინეს და გაზარდეს, ვისაც მისი ხალხი მტრად მიიჩნევს. მუჰი პარადოქსულ გარემოში იზარდება, რომელიც სცდება იდენტობას, რელიგიას და კონფლიქტს, რომელიც მის სამყაროს ორად ჰყოფს. მისი საავადმყოფოში ყოფნის დრო მთავრდება და მუჰი თავისი ცხოვრების ყველაზე კრიტიკული არჩევანის წინაშე დგას.

For the past seven years Muhi, a brave and spirited boy from Gaza has been living in an Israeli hospital, the only home he has ever known. Caught between two homes and two peoples, Muhi is unable to return to Gaza. He is saved and raised by those considered enemy by his people, in paradoxical circumstances that transcend identity, religion and the conflict that divides his world. His time at the hospital is running out and Muhi now faces the most critical choices of his life.

შპარიანი ნამრუდი | NAMRUD: TROUBLEMAKER

პროდიუსერები – იურგენ კარასეკი, ფილიპ ანტონი მალინოვსკი
იდეა – არი იუდიტ რიხტერი
ოპერატორები – იაკობ ფური, მარტინ პუზი, ფალკო ლახმუნდი, რაბია სალფიტი
მონტაჟი – ვოლფგანგ აუერი
ავსტრია | 95 წთ. | 2017

Producers – Jürgen Karasek, Filip Antoni Malinowski
Concept – Ari Yehudit Richter, Jürgen Karasek
Directors of Photography – Jakob Fuhr, Martin Putz, Falko Lachmund, Rabia Salfiti
Editor – Wolfgang Auer
Austria | 95 min. | 2017

რეჟისორი

ფერნანდო რომერო ფორსთჰუბერი

DIRECTOR

FERNANDO ROMERO-FORSTHUBER

„ნამრუდი“ ისრაელში ცნობილი პალესტინელი მუსიკოსის, ჯოვან საფადის შესახებ გვიყვება. ის თავისუფალი სულის ადამიანია და თავის ბენდთან Fish Samak-თან ერთად მსმენელს პოლიტიკურ, სოციალურ, ემოციურსა და ფილოსოფიურ საკითხებზე სიმღერებს სთავაზობს. მათი დამსახურებით მუსიკოსმა არაბულ სამყაროში უამრავი თაყვანისმცემელი შეიძინა. ჯოვანს საკუთარი მოსაზრების გამოთქმის არ ეშინია და ტაბუირებულ საკითხებსაც ეხება. მისი მძაფრი და ამავე დროს მახვილგონივრული ტექსტები არაერთხელ გამხდარა დავის საგანი: ისრაელის პოლიციამ მის წინააღმდეგ „ტერორიზმის წაქეზების“ მოტივით დაიწყო გამოძიება. ხოლო მუსიკოსის ბოლო ტური იორდანიაში მისი დაკავებით და იორდანის ციხის საკანში გატარებული ღამით დასრულდა. მისი 15 წლის ვაჟი დონი მასთან ცოტა ხნის წინ გადმოვიდა საცხოვრებლად. ჯოვანს ახალი გამოწვევა აქვს...

Namrud tells the story of Jowan Safadi a famous musician and a true free spirit, born as Palestinian in the State of Israel. With his band Fish Samak he delivers songs ranging from the political and social to the emotional and philosophical and gathered a huge fan community in the Arabic world. Jowan is unafraid to speak his mind or tackle taboo subjects, and his lyrics, at once penetrating and witty, have also courted controversy on several occasions: Previously investigated by Israeli police for “inciting terrorism”, his last tour to Jordan ended with his arrest and an overnight stay in a Jordanian prison cell. However, his 15-year-old son DON moved to his home shortly. Now Jowan has to face a whole new challenge: on the one hand, he continues to fight for his ideals and his music, but at the same time he has to take paternal responsibility and offer his son a suitable environment. But this can’t prevent him from making some trouble in the region again.

სცენარი – იუკა კარკაინენი, ჯი-პი პასი
 პროდიუსერი – სამი იანუკაინენი
 ოპერატორი – ჯი-პი პასი
 მუსიკა – პერტი კურიკანი ნიმუპაივტი, კონი მალმქვისტი
 ხმა – იორგენ ბერგსანდი
 მონტაჟი – თტო პეიკოლა, რიტა პოიკსელკა
 ფინეთი | 100 წთ. | 2017

Script – Jukka Kärkkäinen, J-P Passi
 Cinematography – J-P Passi
 Producer – Sami Jahnukainen
 Music – Pertti Kurikan Nimipäivät, Conny Malmqvist
 Editing – Otto Heikola, Riitta Poikselkä
 Finland | 100 min. | 2017

რეჟისორი

იუკა კარკაინენი
 ჯი-პი პასი

DIRECTOR

JUKKA KÄRKKÄINEN
 J-P PASSI

PKN - ევროპაში ნომერ პირველი პანკ-როკ ჯგუფია, რომელიც ოთხი ფსიქიკური პრობლემების მქონე მამაკაცისგან შედგება. მიუხედავად წარმატებისა, ჯგუფის ლიდერი პენსიაზე გასვლას გადაწყვეტს. “პანკ ბენდის მოგზაურობა” ისტორიული ჯგუფის ბოლო წელს გვიჩვენებს, რომელიც კამათს, ცრემლებსა და სიცილს მოიცავდა. 2016 წლის დეკემბერში მუსიკის ისტორიაში ღირსშესანიშნავი თავი დაიხურა, ვინაიდან ფინური პანკ-როკ ჯგუფი “პერტი კურიკანის სახელობის დღე” პენსიაზე გავიდა. “პანკ ბენდის მოგზაურობა” ჯგუფის ბოლო წლის შესახებ გადაღებული სრულმეტრაჟიანი დოკუმენტური ფილმია, რომელიც ჯგუფის წარმატებებსა და წარუმატებლობებს გვიჩვენებს. მას შემდეგ რაც ფინეთში ცნობილი გახდა, შესანიშნავმა კვარტეტმა გულშემატკივრების შეძენა მსოფლიოს მასშტაბით განაგრძო. შვიდი წლის განმავლობაში PKN-მა 16 ქვეყანაში თითქმის 300 კონცერტი გამართა. თუმცა, გადატვირთულმა მოგზაურობამ და წარმატებამ ჯგუფის შიგნით დაძაბულობა წარმოშვა.

PKN, a band of four mentally disabled men, is Europe's n°1 punkrock act. However, the band's leader has decided to retire. "Punk Voyage" follows the last years of this historical band with all the quarrels, tears and laughter included. In December 2016 a remarkable chapter in music history was closed as the Finnish punk rock band PerttiKurikan Nimipäivät (PKN) retired. Punk Voyage is a feature length documentary film about the last years of the band, with all the ups and downs included. After becoming celebrities in Finland, this incredible quartet continued to conquer new fans around the World. In its seven years run PKN played nearly 300 gigs in 16 countries. In 2015 the band was selected to represent Finland in the Eurovision Song Contest, where they played to over 100 million television spectators. However, the busy traveling and success created a lot of pressure within the band.

პროდიუსერები – სტინა გარდელი, ანა ვეიტზი
დრამატურგი – ჰანა ლეონქვისტი
ხმა – მირა ფალკი, ბრაიენ დირბი
მონტაჟი – შარლოტა ლანდელიუსი
კომპოზიტორი – ტერეზა ჰელგესონი
პოსტ პროდიუსერი – მათიას ვალენსა
შვედეთი | 95 ნთ. | 2017

Producers – Stina Gardell, Anna Weitz
Dramaturgist – Hanna Lejonqvist
Sound Design – Mira Falk, Brian Dyrby
Editor – Charlotte Landelius
Composer – Therese Helgesson
Post Producer – Mattias Valenza
Sweden | 95 min. | 2017

რეჟისორი

მიკა გუსტაფსონი
ოლივია კასტებრინგი
კრისტინა ციობანელისი

DIRECTOR

MIKA GUSTAFSON
OLIVIA KASTEBRING
CHRISTINA TSIOBANELIS

უსამართლობის წინააღმდეგ მიმართულმა უკომპრომისო სიმღერებმა, შვედ რეპერს, სილვანა იმამს მთელს სკანდინავიაში გაუთქვა სახელი. მისი შემოქმედება დღევანდელი საზოგადოების მდომარეობას ასახავს. ეს ფილმი სილვანას ცხოვრებაზე გვიყვება, დამწყები მუსიკოსობიდან წარმოუდგენელ პოპულარობამდე. ის რამდენიმე მნიშვნელოვანი პრიზის მფლობელი ხდება და თითქმის მთელი ურთიერთობას ამყარებს შვედ პოპ-არტისტ ბეატრის ელისთან. ყურადღების ცენტრში ყოფნის ერთი წლის შემდეგ, ყველაფერი მოულოდნელად შეიწირა. სილვანა ვერ უძლებს გამუდმებულ წნეხს, ძლიერ ქალის სახელსა და მისგან გამოწვეულ შედეგებს. ის გადაწყვეტს, საკუთარი თავი ახლებურად წარმოაჩინოს, ვინაიდან მიაჩნია, რომ არ არსებობენ სუპერგმირები, არიან მხოლოდ ადამიანები.

With her uncompromising lyrics against all forms of oppression, Swedish rapper Silvana Imam has taken Scandinavia by storm. She uses her razor-sharp tongue to spotlight movements taking place in today's society, embodying the voice of a new generation along the way. This film follows Silvana from underground artist to icon, as she wins several major awards and forms an almost mythical relationship with Swedish popartist, Beatrice Eli. However, after just one year in the limelight, it all came to a sudden halt. Silvana crashes under the pressure, fed-up with the implications of being labeled a "strong female." She decides to start showing new sides of herself "because there are no super-heroes, just human beings."

პროდუქსერები - იუ ჰონგმაო, ხუ ციტაო
ოპერატორები - ხუე მინგ, ფან იანი
ხმა - ლი დანფენგი
მონტაჟი - მეთიუ ლაკლაუ, ფან იანი
ჩინეთი | 88 წთ. | 2016

Producers - Yu Hongmiao, Xu Zitao
Cinematography - Xue Ming, Fan Jian
Sound - Isabella Zang, Li Danfeng
Editors - Matthieu Laclau, Fan Jian
China | 88 min. | 2016

რეჟისორი
ფან იანი

DIRECTOR
FAN JIAN

იუ შინუა, პოეტი ქალი სოფლიდან, ერთ ღამეში აღწევს წარმატებას, როცა მისი ლექსი „ნახევარი ჩინეთი გამოვიარე, რომ შენთან დავწვე“ პოპულარული ხდება სოციალურ ქსელებში. უცვარი დიდება და წარმატება მას საშუალებას აძლევს განახორციელოს თავისი ოცნება: გათავისუფლდეს ქმრისგან, რომელთანაც ოცი წელი გაატარა. ცერებრალური დამბლით დაავადებული ახალგაზრდა ქალის სიყვარულით დაქორწინება ოჯახს შეუძლებლად მიაჩნდა და ის უცხო კაცზე გაათხოვეს. მისი ლექსები - რომელზეც მისი სხეული, სიყვარულის სურვილი და უბედური ქორწინება დიდ გავლენას ახდენს - შეიძლება ერთადერთი შესაძლებლობაა, თავი დააღწიოს უბედურ კავშირს. მაგრამ, დათანხმდება კი მისი ქმარი განქორწინებას? შეაჩერებს თუ არა მას სოციალური შეხედულებები და ოჯახური უთანხმოებები? რეჟისორი ფან იანი თავისი გმირის ლექსებს ვიზუალურად აცოცხლებს. ერთ, სრულყოფილად მრავლისმეტყველ კადრში, სადაც თეზი ნვიძის გუბეშია გამოძწყვდილი, იანი ელეგანტურად გადმოსცემს იუს სულიერ და ქორწინებით გამოწვეულ სიძნელებებს. მას საკმარისი წყალი აქვს რომ გადარჩეს, მაგრამ ეს ცურვისთვის არ კმარა.

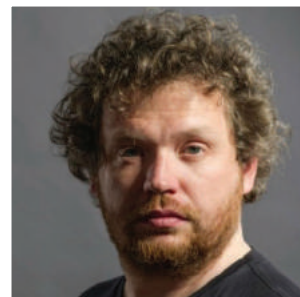

When one of her poems is shared more than a million times on Chinese social media, Xiuhua Yu suddenly finds that she is famous. The contrast with her previous life could not be greater. Yu has lived and worked all her life on her parents' simple farm, and is disabled by cerebral palsy. Twenty years ago, her parents arranged for her to be married to a laborer who has no feelings for her. Fame brings her financial freedom: suddenly, Xiuhua Yu is able to think about a different future, freed from her husband. In this frank and intimate portrait, we follow her in the year of her breakthrough. Yu is painfully aware that for a woman with a disability, life will never be simple. However pragmatically she speaks about it, and however eloquently she writes about it, she still struggles to escape her physical and emotional chains.

პროდიუსერები – ფილიპ რემუნდა და ვიტ კლუსაკი
 კლუსაკი Hypermarket Film
 აღმასრულებელი პროდიუსერები – მარტინა შტრუნცოვა, კრისტინა ჩალუპკოვა
 ოპერატორი – ადამ კრულიში
 ხმა – მიშალ გაბორი, რიშარდ მიულერი
 მონტაჟი – ჟანა ვილჩკოვა
 ჩეხეთი/სლოვაკეთი/გაერთიანებული სამეფო |
 107 წთ. | 2017

Producers – Filip Remunda, Vít Klusák – Hypermarket
 Film
 Cinematography – Adam Kruliš
 Sound – Michal Gábor, Richard Muller
 Editing – Jana Vlčková
 Executive Production – Martina Štruncová, Krystína
 Chalupková
 Czech Republic/Slovakia/United Kingdom |
 107 min. | 2017

რეჟისორი
 ვიტ კლუსაკი

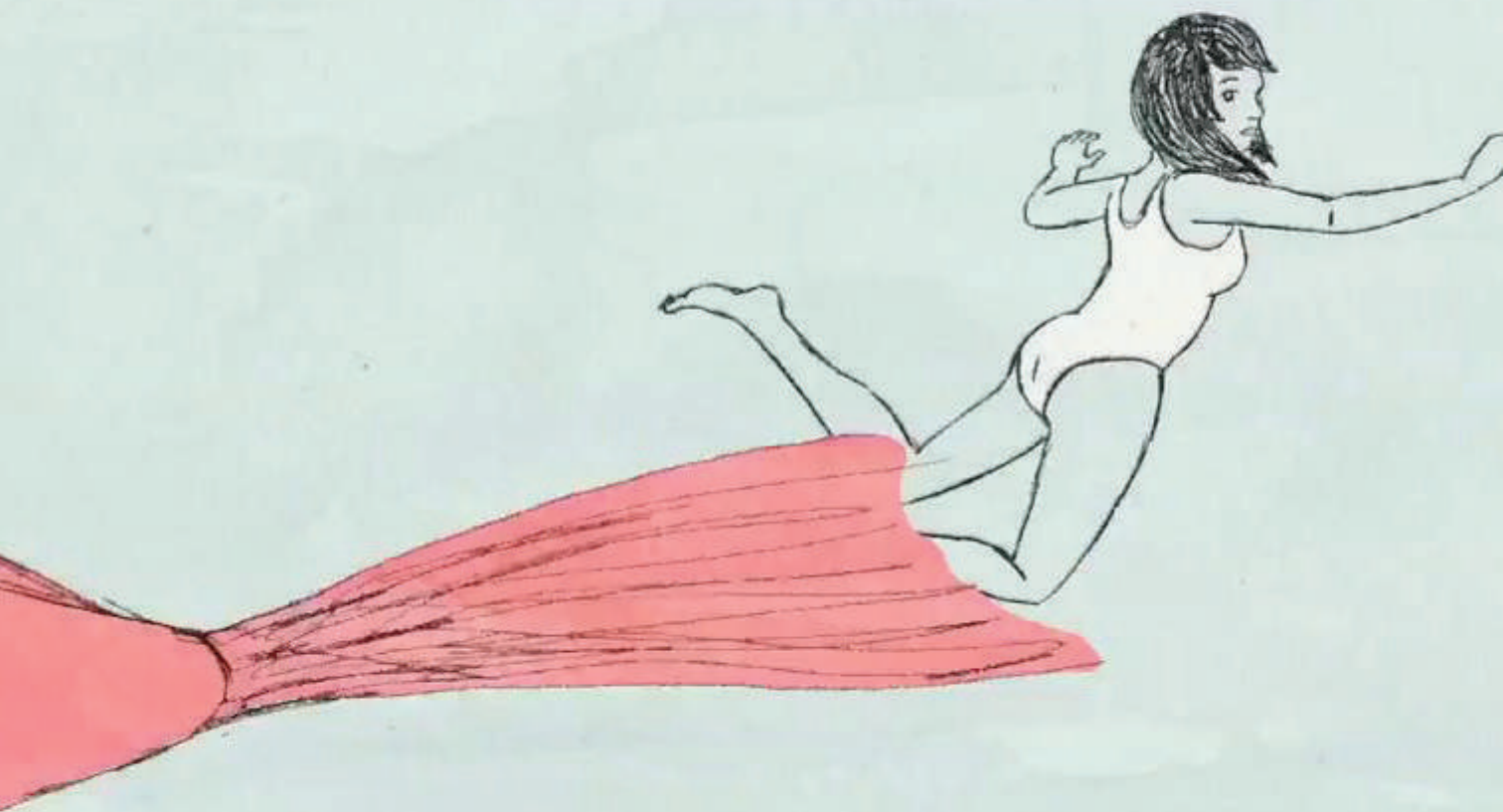
DIRECTOR
 VÍT KLUSÁK

37 წლის დალიბორ კ. ინდუსტრიული მღებავი, სამოყვარულო საშინელებათა ფილმების ავტორი, აგრესიული სიმღერების კომპოზიტორი, მხატვარი და რადიკალი ნეო-ნაცისტია. 40-ის ხდება, მაგრამ დედამისთან, 63 წლის ვერასთან ცხოვრობს და ნამდვილი ურთიერთობა ქალთან ჯერაც არ ჰქონია. სძულს თავისი სამსახური, ბოშები, ებრაელები, ლტოლვილები, ჰომოსექსუალები, მერკელი, ობობები და კბილის ექიმები. სძულს თავისი ცხოვრება, მაგრამ არ იცის, როგორ შეცვალოს. ამ ექსპერიმენტის მიზანია შეისწავლოს დალიბორეკის ცხოვრება, ცვლილებები საზოგადოებასა და ფილმში - რა საფუძველი აქვს ამ მართლზელა მამაკაცის შეხედულებებს? რომელმაც ცხოვრება მიუძღვნა სიძულვილს, ტყუილს, ფლეთითიშენსა და ფეისბუქს.

Dalibor K. (37) is an industrial painter, amateur horror maker, the composer of angry songs, painter and a radical neo-Nazi. He is approaching 40, but he is still living with his mother Vera (63) and is yet to experience the real relationship with a woman. He hates his job, gypsies, Jews, refugees, homosexuals, Merkel, spiders and dentists. He hates his life, but he doesn't know how to change it. Capturing the pictures from the life of Nazi with artistic ambitions started at the moment when Daliborek's mother met online through Facebook with Vladimir from Slovakia, who keeps dropping phrases about "turning gypsies to asphalt". Mother's new relationship lighted up the fire in Daliborek to finally find his first love. The experiment is set to investigate and change, in film and society, the situation from which lonely man is coming from, a lonely man who devoted his life to hate, lie, PlayStation and Facebook. Tragicomic view into the lives of "decent ordinary Czechs" who are missing Adolf Hitler.

CinéDOC-YOUNG

Still photo from "THE LITTLE ONE."

199 პატარა გმირი | 199 LITTLE HEROES

მწარმოებელი კომპანია – Gemini Film & Library
for Servus TV, 2015
გერმანია | 5 წთ. | 2015

Production – Gemini Film & Library for Servus TV, 2015
Germany | 5 min. | 2015

| cinéDOC-YOUNG

რეჟისორი
სიგრიდ კლაუსმანი

DIRECTOR
SIGRID KLAUSMANN

რას ნიშნავს ბავშვისთვის სკოლისკენ მიმავალი გზა? რას ხედავენ და რას განიცდიან ისინი? გამოცდილებები სკოლის გზაზე მსოფლიოს გარშემო განსხვავებული, გასაოცარი და სიურპრიზებით სავსეა.

What does the journey to school mean for a child? What do they see and what do they experience? The variety of school journeys around the world is endless, fascinating and full of surprises.

პროდიუსერები – ბაქარ ჩერქეზიშვილი, ჟულიენ დიებელი
ხმის დიზაინი – ბესო კაჭარავა
ხმა – ანუკა ინასარიძე
მონტაჟი – ბაქარ ჩერქეზიშვილი
საქართველო | 16 წთ. | 2017

Production – Bakar Cherkezishvili, Julien Diebel
Editor – Bakar Cherkezishvili
Cinematographer – Julien Diebel
Executive Producer – Bakar Cherkezishvili, Julien Diebel
Sound Design – Besarion Kacharava
Sound – Anuka Inasaridze, Post Red Audio
Screenplay – Bakar Cherkezishvili
Georgia | 16 min. | 2017

რეჟისორი
ბაქარ ჩერქეზიშვილი

DIRECTOR
BAKAR CHERKEZISHVILI

ბანდურა იზრდება მარტოხელა დედასთან ერთად ჯავახეთის რეგიონში. კლიმატი მკაცრია, გზები ცუდი, ხედები კი ნაცრისფერი და ქვიანი. პატარა სოფელში, სადაც ის ცხოვრობს, თითქოს დრო გაჩერებულია. მოზარდი ჯიბის ფულს მწყემსვით შოულობს, ესმარება ადგილობრივ ყველის მწარმოებელს და მოჰყავს კარტოფილი. სახლში, სამზარეულოს მაგიდასთან დედამისი ხმამაღლა კითხულობს ბიბლიას, მაგრამ ბანდურა სულ სხვა რამეზე ფიქრობს: მას მთვარეზე მოგზაურობა უნდა. ცხვრით ვაჭრობით ის შეძლებს იმდენი ფული იშოვოს, რომ გემით შეერთებულ შტატებში წავიდეს, სადაც გაარკვევს სად უნდა ისწავლოს, იმისთვის, რომ კოსმოსის მოგზაური გახდეს. მიუხედავად იმისა, რომ აქ დრო თითქოს გაჩერებულია, ფილმის მთავარი გმირის ფანტაზიით, რომელიც მას უხვად აქვს. ჯავახეთი ღამით მართლაც წააგავს მთვარისებურ პეიზაჟს.

Bandura is growing up with his single mother in the Georgian region of Javakheti. The climate is harsh, the roads are bad and the views are gray and rocky. In the rural village where he lives, time seems to have stood still. The teenager earns extra money by herding sheep, helping the local cheesemaker and planting potatoes. Home at the kitchen table, his mother reads aloud from the Bible, but Bandura has other things on his mind: he wants to travel to the moon. Between his daily duties, he begins to build an actual rocket and to plan out his future. By selling sheep, he can make enough money to catch a boat to the United States, where he can start asking around about where to study to become a space traveler. Even though time appears to have come to a halt here, with a bit of fantasy—which our protagonist has plenty of—Javakheti by night really does look like the lunar landscape.

პროდიუსერი – კიომი მოლინი
ოპერატორი – ვაუტერ ბუსი
ხმის ოპერატორები – ელს დურანი, ეველინ ვეჰოფი
ხმის დიზაინი – ჰენს ზიმერმანი
მონტაჟი – მეთიუ ჰესი
ნიდერლანდები | 16 წთ. | 2017

Producer – Kiyomi Molin
Camera – Wouter Boes
Editor – Matthieu Hes
Sound Design – Hens Zimmerman
Sound – Els Duran, Evelien Vehof
the Netherlands | 16 min. | 2017

რეჟისორი

ელს დურანი
ეველინ ვეჰოფი

DIRECTOR

ELS DURAN
EVELIEN VEHOF

ბაშირი ზღვაში ცურვაზე ოცნებობს, მაგრამ ის ლტოლვილთა ბანაკში ცხოვრობს, უდაბნოს შუაგულში. მიუხედავად იმ ფაქტისა, რომ პასპორტი არ აქვს, მას მნიშვნელოვანი შანსი ეძლევა: შეიძლება ნება დართონ, საზაფხულო ბანაკში ესპანეთში წავიდეს. ასრულებს თუ არა იქ მისი ოცნება? სინამდვილეში რას ემსგავსება, როგორი სურნელება და შეგრძნება ექნება ცურვას? ზღვა ბაშირისთვის დიდი საიდუმლოებაა, ამდენი წყალი ერთ ადგილას... მან მხოლოდ ქვიშა იცის, ძალიან ბევრი ქვიშა. ბაშირი უდაბნოში ცხოვრობს, ლტოლვილთა ბანაკში, ალჟირის საჰარაში. ახალგაზრდობაში მისი მშობლები ზღვასთან ახლოს ცხოვრობდნენ, დასავლეთ საჰარაში. თუმცა, როდესაც მათი მიწები მოროკომ დაიპყრო, ოჯახი ომს უნდა გამოქცეოდა. ბაშირი ბანაკში დაიბადა და არც ერთი ქვეყნის მოქალაქეობა არ აქვს. ბაშირს არც ოფიციალური პასპორტი და არც სადმე გამგზავრების უფლება აქვს. მაგრამ მას საზაფხულო ბანაკში წასვლის შანსი ეძლევა. ბაშირი მასპინძელ ოჯახთან რჩება ბარსელონაში, ზღვისპირა ქალაქში. აუხდება თუ არა მას ზღვაში გაცურვის ოცნება?

Bachir dreams of swimming in the sea, but he lives in a refugee camp in the middle of the desert. Despite the fact that he has no passport, he is offered the chance of a lifetime: he may be allowed to go on summer camp to Spain. Will his wish be fulfilled there? What would it really look like, what would it smell like and how would it feel to float? The sea is a big mystery for Bachir (10), so much water in one place... He only knows sand, lots of sand. Bachir lives in the desert, in a refugee camp in the Algerian Sahara. When young, his parents lived right next to the sea, in the Western Sahara, but when Morocco occupied their land, the family had to flee the war. Ever since they are waiting for the day that the world will acknowledge that the people of West Sahara regain the right to their own land. Until then, they are stuck in the desert. Bachir was born in the camp and is stateless. He has no official passport and is not allowed to travel anywhere. But then Bachir gets the chance to go on summer camp. All the way in Spain, where everything is different and new: staggering high buildings made of bricks, stairs that move by themselves and even streaming water. Bachir stays with a host family in Barcelona, a city near the sea. Will his dream of swimming in the sea come true?

პროდუქსიერი – იუდიტ ბოიტი, იასმინ ბრუტუსი
ოპერატორი – იასმინ ბრუტუსი
ხმის რეჟისორი – იუდიტ ბოიტი
ხმის პოსტპროდუქცია – ნედიმ ზლატარი
ტიტრების დიზაინი – იაკუბ ზარემბა
მონტაჟი – ბრანკა პავლოვიჩი
ბოსნია და ჰერცეგოვინა/გერმანია | 38 წთ. | 2017

Producer – Judith Beuth, Jasmin Brutus
Cinematography – Jasmin Brutus
Sound – Nedim Zlatar
Editing – Branka Pavlović
Original Sound – Judith Beuth
Title and Credits Design – Jakub Zaremba
Bosnia and Herzegovina/Germany | 38 min. | 2017

რეჟისორი
იუდიტ ბოიტი
იასმინ ბრუტუსი
DIRECTOR
JUDITH BEUTH
JASMIN BRUTUS

2016 წელს, ექვსი წლის ზეიდ კორალიჩის დედამ სარაევოს ერთ-ერთი სკოლის მასწავლებელს, სანელა ლუმანოვიჩს, შეკითხვა დაუსვა: დართავდა თუ არა ნებას ზეიდს, რომელიც სმენადაქვეითებულია, რომ მის კლასში ჩვეულებრივ გაკვეთილებზე ევლო. მიუხედავად იმისა, რომ ბოსნიის მთავრობამ განსაკუთრებული საჭიროებების მქონე ბავშვებისთვის ინტეგრირებული სკოლები მოაწყო, პრაქტიკაში საბაზისო საჭიროებების უზრუნველყოფა მაინც არ ხდებოდა. მასწავლებელი უყოყმანოდ დათახმდა ზეიდის დედის შეთავაზებას. ზეიდს გაუმართლა და სხვა მშობლებმაც და მასწავლებლებმაც მისი პრობლემა გულთან ახლოს მიიტანეს და გამოსავლის ძიებას შეუდგნენ. მათ თავისი ხარჯებით დაიქირავეს შესტების ენის მასწავლებელი, არა მხოლოდ ზეიდისთვის, არამედ მთელი კლასისთვის. ეს გადაწყვეტილება დანარჩენი მოსწავლეებისთვისაც ძალიან მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა. მათ არა მხოლოდ შესტური ენა შეისწავლეს...

In 2016, Sanela Ljumanovic, a teacher in a typical Sarajevo grade school was approached by the mother of six-year-old Zejd Coralic with a question: would Sanela be willing to allow Zejd, who is deaf, to be included in the class. Though the Bosnian government has adopted laws around integrating special-needs children into schools, they have done little in the way of providing the resources and basic conditions needed to put them into practice. In spite of that, Sanela agreed without hesitation. Fortunately for Zejd, the other parents - primarily the mothers - and the teacher were very sensitive to his problem, and worked together to find a solution. They self-financed the hiring of a sign-language- teacher who taught not only Zejd, but the entire class as well. The effect of this change was quite radical for all the students. Not only did they learn the basics of sign language...

რეჟისორი

რომან ბონდარჩუკი

DIRECTOR

ROMAN BONDARCHUK

უცნაური და ლამაზი ფილმი მოგვითხრობს ბენდის ოთხ წევრზე, რომლებიც სამხრეთ უკრაინაში, ქალაქ ხერსონში ცხოვრობენ. რომანი, პოლინა, ნიკიტა და კიდევ ერთი ნიკიტა ამერიკულ მუსიკას პოსტსაბჭოთა ქვეყანაში უკრავენ, ისინი თავიანთ საქმეს ერთუზიანებითა და მონდომებით აკეთებენ. ცხოვრებისეულ დეტალებს განსაკუთრებული სიღრმით აღიქვამენ, ფილმში იგრძნობა მსუბუქი და ფარული იუმორი, რიგ მოვლენებს რეჟისორი სიფაქიზითა და სიფრთხილით ასახავს. ფილმში ნაჩვენებია მუსიკის ასაკოვანი მასწავლებელი, სემიონ ნიკოლაიევიჩ რივკინი, რომელსაც ბავშვებს შორის რიდიტა და სიყვარულით სარგებლობს. მაყურებელი იხილავს მოულოდნელ მომენტებს, ნამდვილად ჯადოსნურსა და შთამბეჭდავ კადრებს, რაც არა მხოლოდ მუსიკაში, არამედ ოჯახურ ცხოვრებაში, მოგზაურობის დროს, ფრანებით გართობისას ვლინდება და ბავშვური ცნობისმოყვარეობით ივსება. შესაძლოა ჩვენი სამყარო უცნაურია, მაგრამ ის სიყვარულს საჭიროებს, ფილმში ეს თემა განსაკუთრებული პერსპექტივიდან არის დანახული...

პროდიუსერები – ილონა ბიცევსკა, მიმონე ბაუმანი, დარია ავერჩენკო, ულდის ცეკულისი
ასოცირებული პროდიუსერი – სერჟ გორდეი, კრისტიანე კამბესუსი
ოპერატორები – ანდრეი ლესეცკი, რომან ბონდარჩუკი
მონტაჟი – რომან ბონდარჩუკი
უკრაინა | 62 წთ. | 2016

Producers – Ilona Bicevska, Uldis Cekulis, Dar'ya Averchenko, Simone Baumann
Associate Producers – Serge Gordey, Christine Camdessus
Cinematography – Andriy Lysets'kyy, Roman Bondarchuk
Editor – Roman Bondarchuk
Ukraine | 62 min. | 2016

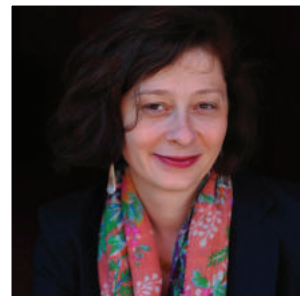
This strange and lovely film follows four members of a youth brass band in the southern Ukrainian city of Kherson. Roman, Polina, Nikita, and Nikita play American tunes in a post-Soviet landscape, practicing their craft with tenacity and enthusiasm. With a profound delight in the details of daily life and a smart and subtle sense of humor, this film skillfully handles the offbeat with a light touch. True to form, the pedagogical story is complete with an elderly music teacher, Semyon Nikolayevich Ryvkin, who is both crotchety and beloved. It also includes unexpected moments of real magic and wonder, not just in the music but also in family life, travel, kites, and a sophisticated yet childlike curiosity about everything. Our world might be strange, but it can indeed be lovely, especially when revealed in a film as sweet and gentle as this one.

ნახევრად შეჭმული ძროხა | HALF EATEN COW

მკვლევარი – თამარა მშვენერაძე
ხმა – ანა დავითაშვილი
საქართველო | 18 წთ. | 2017

Research – Tamara Mshvenieradze
Sound – Ana Davitashvili
Georgia | 18 min. | 2017

რეჟისორი
სალომე ჯაში
DIRECTOR
SALOMÉ JASHI

რა თავგადასავლებს აწყდებიან მოზარდები ძროხების დევნისას ადიგენის რაიონის სოფლებში? ფილმში ისინი ველურ ბუნებასთან კავშირის ამბებს ყვებიან. ფილმი შექმნილია სამოქალაქო განვითარების ინსტიტუტთან თანამშრომლობით პროექტისთვის „ადგილობრივი შესაძლებლობების გაძლიერება ბავშვთა უფლებების დაცვისთვის“.

What are the adventures young boys and girls encounter when they herd cows in the mountains of Georgia? Kids tell their stories of touching the wild. Created in collaboration with Civil Development Institute as part of the project “Strengthening Local Capacities for Children’s Rights Protection in Georgia”.

ოპერატორი – რაინჰაუტ სტეინჰაუზენი
ხმა – ილის შხრილი
მონტაჟი – ლუკ ვან სტეგერენი
მუსიკა – ჰარი დე ვიტი
ნიდერლანდები | 16 წთ. | 2017

DOP – Reinout Steenhuizen
Sound – Jillis Schriel
Editor – Luuk van Stegeren
Music – Harry de Wit
the Netherlands | 16 min. | 2017

რეჟისორი
კიმ ბრენდი

DIRECTOR
KIM BRAND

სილი და მერლაინი დიდი თავგადასავლისთვის ემზადებიან: ისინი ლესბოში, ლტოლვითა ბანაკში წასვლასა და რამდენიმე კვირით დარჩენას აპირებენ. დედებისგან, რომლებიც იქ მუშაობენ, ბანაკში მცხოვრებ ბავშვებზე ბევრი რამ სმენიათ. ახლა კი ყველაფერს საკუთარი თვალით იხილავენ. როგორია ბავშვის ცხოვრება ბანაკში? პირველ შეხვედრებს, საჭმლის დარიგებასა და ფრთხილ მოკითხვებს, მხიარული შეკრებები და სხვადასხვა ენაზე საინტერესო საუბრები ანაცვლებენ. საინტერესოა, გახდება თუ არა ეს ყოველივე ახალი მეგობრობის დასაწყისი?

Sil and Merlijn are about to go on a big adventure: they will visit a refugee camp at Lesbos and stay there for a week. Through their mothers, who both work there, they have heard stories about the children that live there. Now they want to see for themselves. What is it like to live in a camp when you are a child? First encounters such as handing out food and careful greetings soon become playful gatherings and good conversations in several languages. Is this the start of a friendship?

სცენარისტი – მარი ბაკე რიზე
მთავარ როლში – ბამუნუ აბდულ სომედი
ნორვეგია | 33 წთ. | 2016

Writer– Mari Bakke Riise
Star – Bamunu Abdul Samed
Norway | 33 min. | 2016

რეჟისორი
მარი ბაკე რიზე
DIRECTOR
MARI BAKKE RIISE

დოკუმენტური ფილმი ბამუნუზე, 8 წლის გოგონაზე მოგვითხრობს, რომელიც ორი წლის წინ სახლიდან გააგზავნეს კაიიოდ სამუშაოდ და მას შემდეგ გოგონას თავისი ოჯახი არ უნახავს.

This documentary is about Bamunu, an 8-year old girl who hasn't seen her family since she was sent away from home two years ago to work as a Kayayo.

პროდიუსერი – მარტენ კაუტი
ოპერატორი – ხაის ვილბერსი
ხმა – რეგარდ იბრაჰიმი, ჰაინ ვერჰუვენი, შტეფან მეუტსტეიხე
მონტაჟი – ფათიჰ ტურა
ნიდერლანდები | 15 წთ. | 2017

Producer – Maarten Kuit
Director of Photography – Gijs Wilbers
Line Producer – Ilse van Gelder
Sound Recording – Regard Ibrahim, Hein Verhoeven, Stefan Meutstege
Editor – Fatih Tura
the Netherlands | 15 min. | 2017

რეჟისორი ბიბი ფადლალა

DIRECTOR
BIBI FADLALLA

ლავანია რაგონანდანი სკოლის შემდეგ ფირსაკრავთან ორი საათი ვარჯიშობს - ის 15 წლისაა და ცხრა წლიდან დიჯეია. ლავანია „დიჯეი კენდისის“ სახელით მთავარ ფესტივალებზე უკრავს ნიდერლანდებსა და ბელგიაში და ყოველთვის ყველაზე ახალგაზრდაა შემადგენლობაში. მის გამოსვლებს მასსავით ამბიციური მამამისი ყურადღებითა და დაძაბულობით ადევნებს თვალს. ჩვენ ვხედავთ, როგორ მიდიან ისინი „სოლარ ფესტივალებზე“, სადაც ლავანია პირველად დაუკრავს პრაიმ-ტაიმ სლოტში MC-ისთან ერთად. უფრო მეტიც, მას კიდევ ერთი დაბრკოლება აქვს გადასალახი: 11 წლის რომ იყო, ველოსიპედიდან ავტობუსმა გადმოაგდო და დღემდე მუდმივი ტკივილი აწუხებს მხრის, მუხლის, ზურგის, მკლავების და კისრის არეში. მაგრამ ლევანია დანებებას არ აპირებს. უბედური შემთხვევის შემდეგ, გარეთ თამაშისგან თავს იკავებდა, სანაცვლოდ კი თავის მუსიკაზე კონცენტრირებას არჩევდა. მიუხედავად კონცერტის წინ ნერვიულობისა და შემდგომი ტკივილისა, ის თავს აიძულებს, არ დანებდეს. ლავანიას რაღაც უფრო მნიშვნელოვანი აქვს მიზნად დასახული: ადგილის დამკვიდრება საუკეთესო დიჯეების ასეულში.

Lavanya Raghoenandan practices at the turntables for two hours a day after school. Now just 15, she's been DJ since she was nine. As DJ Kendis she plays major festivals in the Netherlands and Belgium, always the youngest in the line-up, under the watchful eye of her equally ambitious father. We see them on their way to the Solar Festival, where she's to play her first primetime slot with an MC. What's more, she has an extra hurdle to overcome: when she was 11, she was knocked off her bike by a bus, and she now suffers from constant pain in her arm, knee, back, shoulders and neck. But Lavanya doesn't think of giving up. Right after the accident, she didn't even dare to play outside anymore, so she spent even more time on her music. She forces herself to carry on, despite the nerves before a gig and the pain afterwards. Lavanya has her sights set on something far more important: a place in the Top 100 DJs.

მონტაჟი – ალბერტ მარკუსი
ოპერატორი – იეფრიმ როტჰაუზენი
ხმა – დიეგო ვან უდენი, ერიკ ლეიკი
ნიდერლანდები | 18 წთ | 2017

Editor – Albert Markus
Camera – Jefrim Rothuizen
Sound – Diego van Uden, Eric Leek
the Netherlands | 18 min. | 2017

რეჟისორი
შამირა რაფაელა
DIRECTOR
SHAMIRA RAPHAËLA

დოკუმენტური ფილმი „ლენო და თევზი ანგელოზი“ 10 წლის ბიჭუნას შესახებ მოგვითხრობს, რომელსაც ქცევითი აშლილობა აქვს და პრობლემური ბავშვების სკოლაში დადის. ანგელოზი თევზი აგრესიული ქცევით გამოირჩევა, მაგრამ სწორ პირობებში გაზრდის შემთხვევაში, შეიძლება მშვიდობიანი თევზიც კი გახდეს და აკვარიუმში სხვა თევზებთან ჰარმონიული თანაარსებობა შეძლოს. სანამ ლენო ცდილობს კარგად მოიქცეს და „კარგი ბიჭის“ როლი მოირგოს, ვხედავთ ანგელოზი თევზი როგორ ცხოვრობს ახალ გარემოში. საერთოდაც რას ნიშნავს, კარგი და ცუდი, როცა შენი ძმა ზოგჯერ გცემს, მამაშენი კი ნანობს იმის გამო თუ როგორ წარმართა თავის ცხოვრება? მიხვდება ლენო ანგელოზივით როგორ უნდა მოიქცეს და გაუძლებს თუ არა თევზი ლენოს მზრუნველობას? ცხოვრება რთულია და მხოლოდ შავ-თეთრ ფერებში როდია გადანწყვეტილი.

A slice-of-life film about an angelfish and Lenno, a 10-year old boy who has a behavior disorder and goes to a school for troubled kids. The angelfish is known for its aggressive behavior. But under the right circumstances it can grow up to be a kind animal that lives in harmony with other fish in an aquarium. While Lenno tries his best to behave and be 'a good boy', we see how the angelfish fares in his new home. Meanwhile Lenno learns it's quite hard being good. And what do good or bad really mean when your brother sometimes hits you and your father has regrets about the way he has lead his life? Will Lenno find out how to behave like an angel and will the angelfish survive the care given by Lenno? Life is complex and maybe there is more than only black and white.

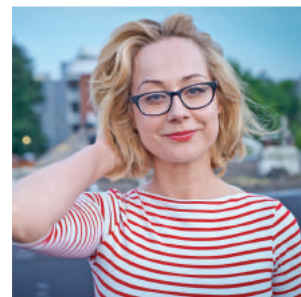
რეჟისორი ასტრიდ ბუსინკი

DIRECTOR
ASTRID BUSSINK

ცხოვრება ზოგჯერ შეიძლება დამთრგუნველი იყოს, განსაკუთრებით როცა ბავშვი ხარ. ზოგჯერ არც ისე მარტივია მშობლებს ან მეგობრებს შენს პრობლემებზე ესაუბრო. საბედნიეროდ „საბავშვო ტელეფონი“ (ბავშვთა დახმარების ცხელი ხაზი) ნიდერლანდებში სანდო მსმენელებს აერთიანებს. ფილმი „მოუსმინე“ სწორედ ბავშვებისა და ცხელი ხაზის თანამშრომელთა საუბრებს ეძღვნება. ერთი გოგონა იმაზე საუბრობს, რომ ფაქტიურად მთელი კვირა მარტო უწევს სახლში ყოფნა, მეორე მშობლების განქორწინების გამოა მოწყვნილი. ბიჭუნა თავშესაფრის მაძიებელთა ცენტრიდან მომავალზე ღელავს, როცა მეორე ბიჭს არ უნდა იყოს გეი და იმედი აქვს, რომ ეს შეგვრძნებები მალე გადაუვლის. ყოველდღე ცხელი ხაზი მსგავსი ტიპის ზარებს პასუხობს ბავშვებისგან, რომლებსაც საუბარი სურთ...

პროდიუსერები – იენ ვან დე იონგენსი, პასე ვან ნუნენი, რენკო დუზე
მონტაჟი – რიკე ზინგსი
ოპერატორი – სანდერ რულეველდი
ხმის დიზაინი – ტიმ ვან პეპენი
ნიდერლანდები | 15 წთ. | 2017

Producer – Een van de Jongens, Hasse van Nunen, Renko Douze
Editor – Riekje Ziegns
Cinematographer – Sander Roeleveld
Sound Design – Tim van Peppen
the Netherlands | 15 min. | 2017

Life can seem pretty overwhelming at times, particularly when you're growing up. And it's not always easy to talk to your parents or friends about your problems. Fortunately, the "Kindertelefoon" (Child Helpline) in the Netherlands provides a listening ear. Listen presents a cross-section of conversations between children and the Kindertelefoon. One girl talks about being home alone virtually all week; another's sad because her parents are getting divorced. A boy in an asylum seekers' center is worried about the future, while another boy doesn't want to be gay and hopes these feelings will pass. Every day, the Kindertelefoon takes calls like these from children who want someone to talk to. But children also call to talk about their pets, to practice their audition for The Voice Kids or to make pranks. The recordings of these phone conversations are accompanied by images that quite literally give color to the conversations, and that beautifully reflect their tone sometimes hilarious or naughty, but more often sad or heartrending.

პროდიუსერი – მარტენ კაუტი
 ოპერატორი – როი ვან ეხმონდი, მარკ სლინგსი
 ხმა – რეგარდ იბრაჰიმი
 მონტაჟი – ფატიჰ ტურა
 ნიდერლანდები | 17 წთ. | 2017

Producer – Maarten Kuit
Editor – Fatih Tura
Cinematographer – Roy van Egmond, Marc Slings
Sound design – Regard Ibrahim
Line producer – Ilse van Gelder
the Netherlands | 17 min. | 2017

რეჟისორი

ტესა ლუის პოპი

DIRECTOR

TESSA LOUISE POPE

ეს სასაცილო მოკლემეტრაჟიანი დოკუმენტური ფილმი ვითარდება სამი სხვადასხვა ასაკის ახალგაზრდა გოგონას გარშემო. მათ ერთი რამ აერთიანებთ: ოჯახის განსაკუთრებული სტრუქტურა. ბუნებრივია, რომ დიდ ოჯახს თავისი გამოწვევები აქვს... გოგონები თავიანთ ოჯახებს გვაცნობენ და მშობლებს ცხოვრებაში პირველად უზიარებენ თავიანთ აღფრთოვანებასა და გრძნობებს.

This funny, short youth documentary evolves around three young girls of different ages. They all have one thing in common: an exceptional family construction. And naturally an extended family comes with it's own challenges... The girls introduce their families and share their admiration and feelings with their parents for the first time.

პროდიუსერი – ნინკე კორტჰოფი
მონტაჟი – სანდერ კაისოუ
ოპერატორი – მართაინ ვან ბეინენი
ხმის დიზაინი – რანკო პაუკოვიჩი
მწარმოებელი კომპანია – EO/IKONdocs: Kiyomi Molin

კრეატიული პროდიუსერი – ვილემ პაპტისტი
მთარგმნელი – მარტინ კლივერი
ნიდერლანდები | 17 წთ. | 2017

Producer – Nienke Korthof

Editor – Sander Cljsouw

Camera – Martijn van Beenen

Sound Design – Ranko Paukovic

Production – EO/IKONdocs: Kiyomi Molin

Creative Producer – Willem Baptist

Translation – Martin Cleaver

the Netherlands | 17 min. | 2017

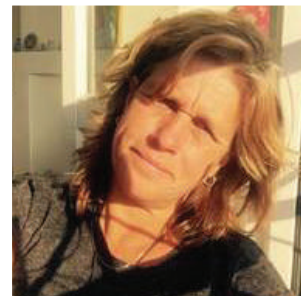
რეჟისორი

მირიამ მარკსი

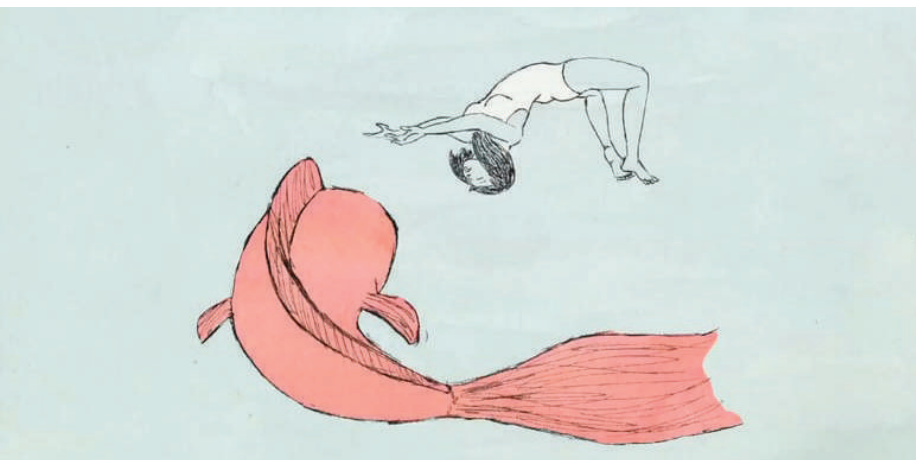
DIRECTOR

MIRJAM MARKS

მალელი ემა ყველაფერს აკეთებს იმისთვის, რომ ნიდერლანდებში თავი ისე იგრძნოს, როგორც სახლში, თუმცა ორ კულტურას შორის ცხოვრების სირთულეებს აწყდება. სამი წლის წინ ცამეტი წლის ემა მალიდან ნიდერლანდებში საცხოვრებლად გადმოვიდა. დაწყებით სკოლაში სხვებისგან განსხვავებულად გრძნობდა თავს: გარეგნულად თავისი კანის ფერის, ხოლო შინაგანად თავისი კულტურის გამო. არ იცოდა, როგორ მორგებოდა ახალ გარემოს და კლასელებმა მისი დაჩაგვრა დაიწყეს. ახლა საშუალო სკოლაშია და თავს გაცილებით უკეთ გრძნობს. მეტი გამბედაობა აქვს, გამოხატოს თავი და გააცნობიერა, რომ გრძნობების სიმღერებში გადატანა ძალიან ეხმარება. თავისი თაობის სხვა ბავშვების მსგავსად, ემა იმ სამყაროში ცხოვრობს, სადაც კულტურებსა და რელიგიებს შორის კონფლიქტი სულ უფრო უარესდება...

The Malian-Dutch Emma tries her utmost best to feel home in the Netherlands, but encounters hardships living in-between two cultures. Three years ago, Emma (13) moved from Mali to the Netherlands. At primary school, Emma felt different from others: on the outside because of her skin color and on the inside because of her culture. She didn't know how to fit in, and her classmates began bullying her. Now she goes to middle school and feels much better. She has more courage to express herself and realized that transforming her feelings into songs helps a lot. Just like any other child of her generation, Emma lives in a world where the clash between cultures and religions are getting worse and worse. The media feeds people with fear and intolerance towards the 'outsiders'. It is often forgotten that there are children who have to face this clash on a day-to-day basis; while at home culture and religion have a safe place, in the outside world where people fight against them. The documentary tells the courageous story of a sensitive but strong girl who is looking for a place in today's world. The impact words can make, prejudices, acceptance, hope and ideals are themes covered in this film.

მონტაჟი – ედგარ ორტიზი
 სცენარისტები – ვოიჩეხ ბოჰუსლავი, დიანა კამ
 ვან ნგუენი
 ხმა და მუსიკა – ვერა მარინოვა
 ჩეხეთი | 10 წთ. | 2017

Editor – Edgar Ortiz
 Script – Vojtěch Bohuslav, Diana Cam van Nguyen
 Sound and Music – Viera Marinová
 Czech Republic | 10 min. | 2017

რეჟისორი

დიანა კამ ვან ნგუენი

DIRECTOR

DIANA CAM VAN NGUYEN

ფილმი „პანანინა“ რონგის (6 წლის), პატარა გოგონას ისტორიას გვიამბობს, რომელიც ჩეხეთის რესპუბლიკაში როგორც ემიგრანტი ისე ცხოვრობს. რონგი ზრდის პროცესში უამრავ უსიამოვნო სიტუაციას აწყდება, რომელიც მის ვიეტნამურ წარმომავლობასთან არის დაკავშირებული – რადგან მას სხვა ბავშვებისგან განსხვავებული გარეგნობა აქვს. რონგი თითქმის სულ ჩუმადაა და დროის უმეტეს ნაწილს თავის თევზთან, ყველაზე ახლობელ არსებასთან ერთად ატარებს. გაზრდის შემდეგ მას თავდაჯერებულობა ემატება და 18 წლის ასაკში რონგი თავის დის, ლილის მხარდაჭერასაც კი ახერხებს, რომელსაც მსგავსი პრობლემები აქვს – რაც ოდესღაც რონგს ჰქონდა ბავშვობაში – ასწავლის, რომ იყო განსხვავებული, სულაც არ ნიშნავს იყო ცუდი. როგორც ხშირად ხდება ხოლმე, რონგის ოჯახს ვიეტნამის დატოვება აიძულებს, რაც თავად მას ახლა არჩევანის წინაშე აყენებს, დარჩეს ქვეყანაში, რომელსაც საკუთარ სახლად მიიჩნევს, თუ დაბრუნდეს ვიეტნამში – იმ ადგილას, სადაც დაიბადა, მაგრამ რომელიც ახლა სრულიად უცხოა მისთვის?

The Little One tells the story of Rong (6 yrs.), a small girl who lives in the Czech Republic as a foreigner. While growing up Rong experiences various unpleasant situations connected to her Vietnamese origin – looking different from the other children. Rong is silent and spends most of the time with her fish – her closest being. Getting older Rong gains self-confidence and in 18 years of her age Rong can even support her sister Lilly in the same struggles Rong knows herself – from her own childhood – teaches her that being different does not mean being worse. As it happens Rong’s family is once forced to leave the country for Vietnam which makes Rong decide – shall she stay in a country where she feels home or go back to Vietnam – her birthplace though the strange one?

სცენარისტი – სოლვიგ მელკერაენი
ოპერატორი – ჰავარდ ფოსსუმი
პროდიუსერი – ინგვილ გისკე *Medieoperatørene AS*
ნორვეგია | 83 წთ. | 2017

Screenplay – Solveig Melkeraaen
Producer – Ingvil Giske
Photography – Håvard Fossum
Norway | 83 min. | 2017

რეჟისორი
სოლვიგ მელკერაენი

DIRECTOR
SOLVEIG MELKERAEN

როცა ვირთვებს გამრავლების პერიოდი აქვს, ის ნოვერგიის ჩრდილოეთ სანაპიროსკენ მიემგრება. ამ დროს ქალაქ მირიში ბავშვები დანებს ლესავენ და სამუშაოდ ემზადებიან. ვირთვებს ენის მოჭრის ტრადიცია თაობიდან თაობას გადაეცემა. ამ დელიკატესის მომზადებაში ბავშვები 5 წლის ასაკიდან მონაწილეობენ და დანებს საოცარი სისწრაფით ამოძრავებენ. წლის განსაკუთრებული მოვლენა ვირთვებს ენის მოჭრის მსოფლიო ჩემპიონატია. ვირთვებს სეზონის ფონზე ვითარდება 9 წლის ილვასა და 10 წლის ტობიასის ამბავი. ილვა ოსლოში ცხოვრობს, ბებია-ბაბუას მოსანახულებლად ჩადის მირიში და იქვე სწავლობს ვირთვებს ენის მოჭრის ხელობას. ტობიას 6 წლიდან ნავსადგომში მუშაობს და დანით მუშაობის ტექნიკასაც კარგად ფლობს. ახლა ის ილვას ასწავლის. ფილმი მოგვითხრობს ბავშვების მეგობრობაზე, მათ დამოკიდებულებაზე სამუშაოსა და ცხოვრებისადმი.

When the Atlantic cod heads for the Northern Norwegian coast to spawn, the children in the fishing village Myre sharpen their knives and get ready for work. Cod tongue cutting is a tradition spanning generations back, and kids as young as five take part in the process of producing this delicacy. With an almost frightening pace, their knives slice and cut, and a highlight of the season is the World Championship of cod tongue cutting. Cod season is the backdrop of the story of Ylva (9) and Tobias (10). Ylva lives in Oslo and comes to visit her grandparents – and to learn cod tongue cutting. Tobias has worked on the docks since he was six and is already skilled with the knife. Now he is to tutor Ylva. We follow their friendship and get to see how children, when given the opportunity, take on responsibility for work, life and for each other.

პროდიუსერები – სილვია ვენეგასი, ხუან ანტონიო მორენო
ოპერატორი – ხავიერ სერდა
მონტაჟი – ნაილ რუიმ კაპილასი
ესპანეთი | 20 წთ. | 2016

Producers – Silvia Venegas, Juan Antonio Moreno
Edition – Nacho Ruiz Capillas
Scriptwriter – Juan Antonio Moreno Amador
Cinematography – Javier Cerdá
Spain | 20 min. | 2016

რეჟისორი

ხუან ანტონიო მორენო

DIRECTOR

JUAN ANTONIO MORENO

საჰარას უდაბნოში, ლტოლვილების ბანაკში, ცხოვრობს ერთი ყრუ-მუნჯი ბიჭი, რომელიც იმის გამო სწავლობს წერას, რომ შეძლოს თავისი საუკეთესო მეგობრის, პატარა აქლემის, სახელად კარამელის ფიქრები გადმოსცეს. „კარამელის სიტყვები“ მოკლემეტრაჟიანი ფილმია, რომელიც მაყურებელს სიჩუმის სამყაროში შეახედებს, სადაც მას შესაძლებლობა ექნება დატკბეს უდაბნოს მშვენიერებითა და მდუმარებით. კორის სამყარო ყველასგან განსახვავებულია, რადგან მან მთელი ცხოვრება საჰარას უდაბნოში, ლტოლვილთა ბანაკში გაატარა და მისთვის უცნობია ჟესტების ენა. მისი სურვილი, რომ წერა ისწავლოს, ბარიერების გადალახვისა და სწავლის მოთხოვნის ერთგვარი მცდელობაა.

In a refugee camp in the Sahara desert, lives a deaf boy who wishes to learn how to write so that he could express the words of his best friend, the young camel Caramel. Words of Caramel is a deaf-short-film and a sensorial experience that invites spectators to feel, see and listen through the deaf world, enjoying the beauty and silence of the desert. However, the world of Kori is unusual because he has always lived in refugee camps of the Sahara unknowing the sign language. He needs to learn to write in order to overcome the barriers of his lack of communication and thus, reclaim his education rights.

მოკლე ფილმები
SHORT FILMS

პროდიუსერები – ბაქარ ჩერქეზიშვილი, ჟულიენ დიებელი
ხმის დიზაინი – ბესო კაჭარავა
ხმა – ანუკა ინასარიძე
მონტაჟი – ბაქარ ჩერქეზიშვილი
საქართველო | 16 წთ. | 2017

Production – Bakar Cherkezishvili, Julien Diebel
Editor – Bakar Cherkezishvili
Cinematographer – Julien Diebel
Executive Producer – Bakar Cherkezishvili, Julien Diebel
Sound Design – Besarion Kacharava
Sound – Anuka Inasaridze, Post Red Audio
Screenplay – Bakar Cherkezishvili
Georgia | 16 min. | 2017

რეჟისორი
ბაქარ ჩერქეზიშვილი
DIRECTOR
BAKAR CHERKEZISHVILI

ბანდურა იზრდება მარტოხელა დედასთან ერთად ჯავახეთის რეგიონში. კლიმატი მკაცრია, გზები ცუდი, ხედები კი ნაცრისფერი და ქვიანი. პატარა სოფელში, სადაც ის ცხოვრობს, თითქოს დრო გაჩერებულია. მოზარდი ჯიბის ფულს მწყემსვით შოულობს, ესმარება ადგილობრივ ყველის მწარმოებელს და მოჰყავს კარტოფილი. სახლში, სამზარეულოს მაგიდასთან დედამისი ხმამაღლა კითხულობს ბიბლიას, მაგრამ ბანდურა სულ სხვა რამეზე ფიქრობს: მას მთვარეზე მოგზაურობა უნდა. ცხვრით ვაჭრობით ის შეძლებს იმდენი ფული იშოვოს, რომ გემით შეერთებულ შტატებში წავიდეს, სადაც გაარკვევს სად უნდა ისწავლოს, იმისთვის, რომ კოსმოსის მოგზაური გახდეს. მიუხედავად იმისა, რომ აქ დრო თითქოს გაჩერებულია, ფილმის მთავარი გმირის ფანტაზიით, რომელიც მას უხვად აქვს. ჯავახეთი ღამით მართლაც წააგავს მთვარისებრ პეიზაჟს.

Bandura is growing up with his single mother in the Georgian region of Javakheti. The climate is harsh, the roads are bad and the views are gray and rocky. In the rural village where he lives, time seems to have stood still. The teenager earns extra money by herding sheep, helping the local cheesemaker and planting potatoes. Home at the kitchen table, his mother reads aloud from the Bible, but Bandura has other things on his mind: he wants to travel to the moon. Between his daily duties, he begins to build an actual rocket and to plan out his future. By selling sheep, he can make enough money to catch a boat to the United States, where he can start asking around about where to study to become a space traveler. Even though time appears to have come to a halt here, with a bit of fantasy—which our protagonist has plenty of—Javakheti by night really does look like the lunar landscape.

ღმერთო, მადლობა ჩაისტვის!

GOD, THANK YOU FOR TEA!

ოპერატორი – მაკა გოგალაძე
მონტაჟი – მაკა გოგალაძე
მწარმოებელი კომპანია – Chai Khana
ხანგრძლივობა – 24 წუთი
წელი – 2017
საქართველო | 24 წთ. | 2017

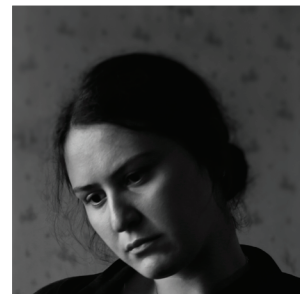
Production – Chai Khana
Editor – Maka Gogaladze
Camera – Maka Gogaladze
Georgia | 24 min. | 2017

რეჟისორი

MAKA GOGALADZE

DIRECTOR

მაკა გოგალაძე

მე-20 საუკუნის 50-იან წლებში გურიის დაბა ლაითურში ქართულ ენასთან ერთად რუსული, სომხური და აზერბაიჯანულიც ისმოდა. ჩაის შრომატევად კულტურაზე სამუშაოდ იქ განსხვავებული წარმომავლობის, რელიგიის და ტრადიციების მქონე უამრავი ადამიანი ჩავიდა და დიდი ინდუსტრიული მომავალის შენებაში ჩაება. 90-იანი წლების დასაწყისში წარმოება ერთბაშად შეწყდა, ჩაის გარშემო გაერთიანებული ოჯახების უმრავლესობა კი შემოსავლის გარეშე დარჩა. დღეს ლაითურში საუბარი იშვიათად ისმის, რადგან უმუშევრად დარჩენილი ადამიანების უმრავლესობა ჩაის სეზონზე სახლებს ტოვებს და სამუშაოდ თურქეთში მიდის. ფილმში ასახული სამი ამბავი იმ ადამიანებზე მოგვითხრობს, რომელთა ცხოვრებაც ჩაიმ შეცვალა.

In the 1950s, Litauri, a village of 2697 residents, buzzed with life. Georgians, Russians, Armenians and Azerbaijanis flocked to the rural centre in western Georgia to work on the tea plantations that used to dot the region during the Soviet Union. The break-up of the USSR sent the production into freefall - families were left without a vital income and Litauri's kaleidoscope of languages, religions, ethnicities faded and disappeared. Today scores of locals have turned into seasonal migrants who travel to pick tea in neighbouring Turkey's fields. God, Thank You For Tea tells the story of those whose lives were shaped by these scented tea plantations.

ნახევრად შეჭმული ძროხა | HALF EATEN COW

მკვლევარი – თამარა მშვენიერაძე
ხმა – ანა დავითაშვილი
საქართველო | 18 წთ. | 2017

Research – Tamara Mshvenieradze
Sound – Ana Davitashvili
Georgia | 18 min. | 2017

რეჟისორი
სალომე ჯაში
DIRECTOR
SALOMÉ JASHI

მოკლე ფილმები | SHORT FILMS

რა თავგადასავლებს აწყდებიან მოზარდები ძროხების დევნისას ადიგენის რაიონის სოფლებში? ფილმში ისინი ველურ ბუნებასთან კავშირის ამბებს ყვებიან. ფილმი შექმნილია სამოქალაქო განვითარების ინსტიტუტთან თანამშრომლობით პროექტისთვის „ადგილობრივი შესაძლებლობების გაძლიერება ბავშვთა უფლებების დაცვისთვის“.

What are the adventures young boys and girls encounter when they herd cows in the mountains of Georgia? Kids tell their stories of touching the wild. Created in collaboration with Civil Development Institute as part of the project “Strengthening Local Capacities for Children’s Rights Protection in Georgia”.

პროდიუსერი – მაია არნეკლეივი
მუსიკა – მატს სორუმი
ხმა – მატს სორუმი
მონტაჟი – იან ოტო ერტესვაგი
ნორვეგია | 10 წთ. | 2016

Producer – Maja Arnekleiv
Editor – Jan Otto Ertesvåg
Music – Matts Sørum
Sound Design – Design Mattis Sørum
Norway | 10 min. | 2016

რეჟისორი
მაია არნეკლეივი
DIRECTOR
MAJA ARNEKLEIV

მაია 16 წლის იყო, როცა დედამისს სიმსივნე აღმოაჩნდა. მას და მის სამ უმცროს და-ძმას წარმოდგენა არ ჰქონდათ რა მოხდებოდა მომავალში, მაგრამ დანამდვილებით იცოდნენ, რომ დედას გაცვივდებოდა თმა და ეს მის გარეგნობასაც შეცვლიდა. მაიას სურვილი იყო, რომ სასიამოვნო მოგონებები შეეგროვებინა.

When Maja was 16 her mother got cancer. She and her three younger siblings did not know what would happen, but they knew their mother would lose her hair and look quite different. Maja wanted to gather the good memories.

სტუმარი ქვეყანა - რუმინეთი
GUEST COUNTRY - ROMANIA

Still photo from "WHERE ARE YOU BUCHAREST?"

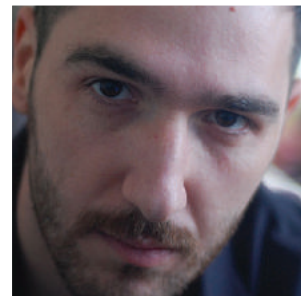

პროდუცერი – თიუდორ გიურგიუ
ოპერატორი – თიუდორ ვლადიმირ პანდურუ
სცენარისტები – ალექსანდრუ ბელკი, თიუდორ
ჯორჯუ, ილინკა მიკუ
რუმინეთი/ჩეხეთი | 70 წთ. | 2015

Producer – Tudor Giurgiu
Screenplay – Alexandru Belc, Tudor Giurgiu, Ilinca Micu
Cinematographer – Tudor Vladimir Panduru
Romania/Czech Republic | 70 min. | 2015

რეჟისორი
ალექსანდრუ ბელკი

DIRECTOR
ALEXANDRU BELC

კინო ჩემი სიყვარული ვიქტორ პურიჩის ამბავს მოგვითხრობს – ის მენეჯერი, ყოფილი კინოშეჟანიკოსი და მარადიული სინეფილია, რომელიც თავის ორ ერთგულ თანამშრომელთან, კორნელიასა და ლორენასთან ერთად ყოველდღე იბრძვის კინოთეატრ დანია პანორამიკ სინემას გადასარჩენად პიატრა ნიამცში. ეს ერთ-ერთი უკანასკნელი კინოთეატრია რუმინეთში. ვიქტორი კინოთეატრის “ოქროს ხანას” მოესწრო და ძველი, კარგი დროის, დაკარგული დიდების დაბრუნებაზე ოცნებობს. მას ძალიან უჭირს ახალ, მძიმე რეალობასთან შეგუება. იმ პირობებში, როცა კინოთეატრი სახელმწიფოს ეკუთვნის, მისგან არანაირ მხარდაჭერას არ იღებს, შენობაში კი გათბობის სისტემაც არაა და ყველაფერი ნელ-ნელა ინგრევა, ჩვენ ფაქტობრივად დონ კიხოტისეული ბრძოლის მომსწრენი ვხდებით.

Cinema, mon amour follows the story of Viktor Purice a manager, former projectionist and lifetime cinephile and his two loyal employees, Cornelia & Lorena, in their everyday battle to preserve the Dacia Panoramic Cinema in Piatra Neamt - one of the last remaining cinemas in Romania today. Having lived through “the golden age” of cinema, Viktor dreams of bringing back the good old glory days, yet struggles to keep up with the new harsh reality. In a theater that lacks heating and is slowly falling apart, with no support from the State who owns the place, it's almost a Don Quixote fight.

პროდიუსერი – მარკელა ურსუ
 აღმასრულებელი პროდიუსერი – რამონა გრამა
 მონტაჟი – როქსანა სზელი
 ოპერატორი – ტუდორ მირცეა
 ხმის ოპერატორი – ოსმან პეტრისორი
 ხმის დიზაინი – ალექსანდრუ დრავომირი
 რუმინეთი | 70 წთ. | 2018

Producer – Marcela Ursu
 Executive Producer – Ramona Grama
 Editor – Roxana Szel
 Director of Photography – Tudor Mircea
 Sound Recordist – Osman Petrisor
 Sound Design – Alexandru Dragomi
 Romania | 70 min. | 2018

რეჟისორი
 კორნელიუ პორუმბოიუ

DIRECTOR
 CORNELIU PORUMBOIU

ფილმის რეჟისორი, კორნელიუ პორუმბოიუ იხსენებს - „ერთ დღეს, ბავშვობის მეგობარმა მიაბო, რომ მისმა ძმამ, ლაურენტიუმ, ფეხბურთის წესები შეცვალა და წარუმატებლად ცდილობდა მის მიერ გამოგონილი სპორტის განვითარებას. მახსოვს ათი წლის წინ ლაურენტიუმ თავად მითხრა ახალ წესებზე, რაც ფეხბურთის გაუმჯობესებას ისახავდა მიზნად. იმ დროს, მის სიტყვებზე ბევრი არ მიფიქრია. მამაჩემი ფეხბურთელი იყო, შემდეგ მსაჯი გახდა. ახალგაზრდობაში მეც ვთამაშობდი ფეხბურთს და იმედი მქონდა, რომ ერთ დღეს პროფესიონალი მოთამაშე გავხდებოდი. აქედან გამომდინარე, წესების შეცვლის იდეა თითქმის მკრეხელობად მივიჩნე. თუმცა დამაინტერესა, რატომ დაუთმო ფილმის გმირმა ამდენი დრო ფეხბურთის წესების შეცვლას. სურვილი გამიჩნდა, რომ მეტი რამ გამეგო ლაურენტიუს ახალი სპორტის შესახებ. ამგვარად გადავწყვიტე ფილმის გადაღება...“

The director of the film, Corneliu Porumboiu recalls: “One day, a childhood friend of mine told me that his brother, Laurentiu, had changed the rules of the game of football and he had unsuccessfully tried to promote his new sport. More than ten years ago, Laurentiu had told me also about some new rules that would improve the football game. At that time, I did not take him seriously. My father was a football player, then he went on to becoming a referee. I also played football during my adolescence, thinking I might one day become a professional player. So, for me, the idea of changing the rules, was close to a heresy. Yet, I was intrigued that he had spent so much time trying to change the rules of football. I wanted to know the history of Laurentiu’s new sport. So, I had to make a film...”

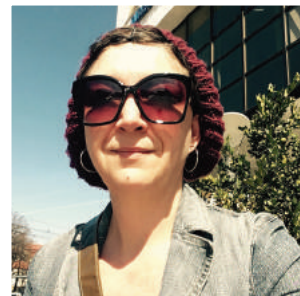
ლიკუ, რუმინული ისტორია | LICU, A ROMANIAN STORY

პროდიუსერები – ჯონათან ბოისი, ანა დუმიტრესკუ
ოპერატორი – ანა დუმიტრესკუ
ხმა – ჯონათან ბოისი
იდეის ავტორი – ანა დუმიტრესკუ
მონტაჟი – ანა დუმიტრესკუ
რუმინეთი | 86 წთ. | 2017

Production – Jonathan Boissay, Ana Dumitrescu
Cinematographer – Ana Dumitrescu
Sound – Jonathan Boissay
Original Idea – Ana Dumitrescu
Editor – Ana Dumitrescu
Romania | 86 min. | 2017

რეჟისორი
ანა დუმიტრესკუ
DIRECTOR
ANA DUMITRESCU

„ლიკუ, რუმინული ამბავი“ ისტორიაში დაკარგული ადამიანის ცხოვრებაა. 92 წლის კაცი, რომელმაც მოასწრო ეცხოვრა ძირითადი ისტორიული მოვლენების დროს, როგორებიცაა, ომი, მშვიდობა, კომუნიზმი, რევოლუცია და მისი შემდგომი პერიოდი. გაიარა ტანჯვა, უყვარდა და ტიროდა 92 წლის განმავლობაში. ეს არის მხატვრულ-დოკუმენტური ფილმი, მაგრამ ამასთან ერთად არის ფილმი დროის მსვლელობასა და მოხუცებულობაზე. ყოფისა და დამარცხების რეფლექსიაა. ლიკუს ამბავი, სხვა ისტორიებივით სუბიექტურია. ეს არ არის ფილმი ისტორიაზე, არამედ არის ზღაპარი, რომლის გმირის სახელი არის ლიკუ.

Licu, a Romanian story» is the life of a man. A 92-year-old man having outlived major historical events such as war, peace, communism, the revolution and post-revolution. He has suffered, loved, laughed and cried. It is a movie about the passing of time and old age. A reflection on our own condition and ephemerality.

პროდიუსერები – ადა სოლომონი, სედრიკ
ბონინი, პასკალინ ჟოფრუა
ოპერატორი – რადუ გორგოსი
მონტაჟი – სოფი რიტერი
რეჟისორი/საფრანგეთი | 107 წთ. | 2017

Producers – Ada Solomon, Cédric Bonin, Pascaline
Geoffroy

Editor – Sophie Reiter

Cinematographer – Radu Gorgos

Sound – Marin Cazacu, Franck Rivolet, Cristinel Şirli
Romania/France | 107 min. | 2017

რეჟისორი

ალექსანდრუ სოლომონი

DIRECTOR

ALEXANDRU SOLOMON

სოხუმი პანანია, არაღიარებული რესპუბლიკის დედაქალაქია შავი ზღვის სანაპიროზე. მის ყველაზე მაღალ მთაზე მდებარეობს საბჭოთა კავშირში, 1920 წელს დაფუძნებული სამედიცინო ინსტიტუტი, რომელიც ერთ დროს მაიმუნების კვლევაზე მუშაობდა. ლეგენდის მიხედვით, კვლევების მიზანი მაიმუნისა და ადამიანის ჰიბრიდის შექმნა იყო. ეს არსება, კომუნისტური ხელის „ახალი ადამიანის“ მსგავსად, სიცოცხლეს არასდროს მოსწრებია. დღეს, წარუმატებელი ექსპერიმენტის მსხვერპლი ადამიანები და მაიმუნები გამოკეტილები არიან ომისაგან და ათწლეულების მანძილზე გამეფებული სიბოროტისგან აოხრებულ ტერიტორიაზე.

Sukhum is the capital of Abkhazia, a tiny, unrecognized republic on the shores of the Black Sea. On its highest hill lies a medical institute of research on monkeys, established by the Soviets in the 1920's. The legend states it was meant to create a hybrid between man and ape. This creature never came to life, neither did the communist New Man. Today, men and monkeys are caged in a territory ravaged by war and decades of cruelty, both victims of a failed series of experiments.

სად ხარ ბუქარესტო? | WHERE ARE YOU BUCHAREST?

პროდიუსერი – ვლად პეტრი
ოპერატორი – ვლად პეტრი
მონტაჟი – გაბი ბასალიჩი
რუმინეთი/გერმანია | 80 წთ. | 2014

Producer – Vlad Petri
Editor – Gabi Basalici
Cinematographer – Vlad Petri
Romania/Germany | 80 min. | 2014

რეჟისორი
ვლად პეტრი

DIRECTOR
VLAD PETRI

23 წელი რუმინეთის რევოლუციის შემდეგ, ხალხი კვლავ ბუქარესტის ქუჩებში დგას, საჯარო სივრცის დაბრუნების მოთხოვნით. რეჟისორი მათ ამბავს ერთი წლის განმავლობაში ადევნებს თვალს, პროტესტის დაწყებიდან პრეზიდენტის წინააღმდეგ შედგენილი რეფერენდუმის დღემდე. მწვავე დოკუმენტური ფილმი განადგურებულ და იმპულსურ, დაკარგულ და მხნე ხალხზე. აგრეთვე რევოლუციამ, რომელიც ტრაგიკულ აბსურდულობაში გადაიზარდა.

23 years after the Romanian Revolution people are back on the streets of Bucharest, reclaiming the public space. The director is following their stories for one year, from the first days of the protests to the final days of the referendum against the President. A poignant documentary about people who are devastated and impulsive, lost and encouraged, all at once. And about a revolution that becomes a tragic absurdity.

Erotic DOX

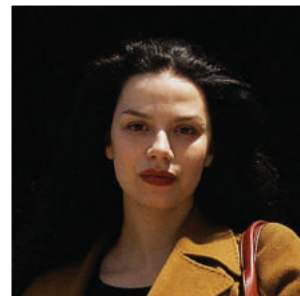

სცენარისტი – ევანგელია კრანიოტი
ოპერატორი – ევანგელია კრანიოტი
მონტაჟი – იორგოს ლამპრინოსი
ხმის დიზაინი და მონტაჟი – ჯერომ გონთიე
საფრანგეთი/საბერძნეთი | 73 წთ. | 2015

Screenplay – Evangelia Kranioti
Cinematography – Evangelia Kranioti
Editing – Yorgos Lamprinos
Sound design & Edit – Jérôme Gonthier
France/Greece | 73 min. | 2015

რეჟისორი
ევანგელია კრანიოტი

DIRECTOR
EVANGELIA KRANIOTI

მეზღვარები ტერორისტებივით არიან. პორტში ასაფეთქებლებით ჩამოდიან და უმოწყალოდ ისვრიან. იცით შემდეგ რა ხდება? ბომბები მაშინ ფეთქდება, როცა ისინი სამუდამოდ მიდიან და ადგილობრივი გოგონების გულებს ამსხვრევენ. რა უცნაურია... გიყვარდეს ის, ვინც ფულს გიხდის...

Sailors are like terrorists. They arrive in ports with a bomb called love and throw it. And do you know what happens? The bomb explodes when they go away and they never come back, destroying the hearts of all the girls in the neighborhood. How strange... To love somebody who pays you...

სპეციალური ჩვენებები
SPECIAL SCREENINGS

690 ვოპნაფიორდური | 690 VOPNAFJÖRÐUR

პროდიუსერი – ზიეგლერი და სიგურჰარდოტი
ოპერატორი – სებასტიან ზიეგლერი
ხანგრძლივობა – 57 წუთი
წელი – 2017
ისლანდია | 57 წთ. | 2017

*Producer – Sebastian Ziegler
Director of Photography – Sebastian Ziegler
Iceland | 57 min. | 2017*

რეჟისორი

პარნა სიგურჰარდოტი

DIRECTOR

KARNA SIGURÐARDÓTTIR

ყველაფრისგან მოწყვეტილ ტერიტორიაზე, სადაც უმეტესობას ცხოვრება ვერც წარმოუდგენია, მდებარეობს სოფელი ვოპნაფორდიური და 645 მოსახლე ამ ადგილის დატოვებაზეც არ ფიქრობს. აქ თითოეული ადამიანი იღებს პასუხისმგებლობას, რომ საკუთარი კომუნის მომავალი უზრუნველყოს. თუმცა, მოსახლეობა დეპოპულაციის შიშისგან ვერ თავისუფლდება და ყველაფრის ფასად ცდილობს ამ პატარა დასახლებაში საკუთარი არსებობის დაცვას. ყოველდღიური გამოცდილებების ჩვენებითა და ვოპნაფორდიურელების გულწრფელი საუბრებიდან ვიგებთ, როგორაა გადაჯაჭვული მათი იდენტობა სოფლის ადგილმდებარეობასთან. 690 ვოპნაფორდიური გვიყვება კომუნებში არსებული მღელვარებების შესახებ, რომელიც უბიძგებს ადამიანებს დარჩენენ ან დატოვონ ვოპნაფორდიურის მსგავსი დასახლებები.

In the middle of nowhere where most could not even imagine living, the 645 villagers of Vopnafjörður can't think of a better place to call home. Where single individuals carry the responsibility of ensuring and defining the community's future, the fear of depopulation leaves no one free from the pressure of protecting the existence of their little village. Through testimonies of everyday experiences, the people of Vopnafjörður share with sincerity how its identity is profoundly linked to the fjord. 690 Vopnafjörður explores the communal tensions that push people to stay or leave a place like Vopnafjörður.

პროდიუსერები - მარტა გოლბა, ჯულია ნოტიგჰემი, ტომას ბენსკი, ლუკას ოჩოა
ოპერატორები - მაჩეი ტვარდოვსკი, მიხალ მარჩაკი
მონტაჟი - დოროტა ვარდესკიევიჩი
პოლონეთი | 100 წთ. | 2016

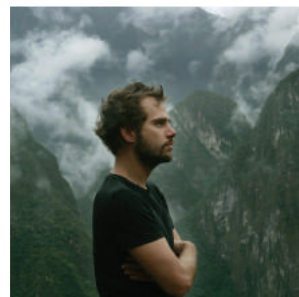
Producers - Lucas Ochoa, Thomas Benski, Marta Golba, Julia Nottingham
Cinematography - Michal Marczak, Maciej Twardowski
Editing - Dorota Vardeszkiwicz
Poland | 100 min. | 2016

რეჟისორი
მიხალ მარჩაკი

DIRECTOR
MICHAL MARCZAK

დოკუმენტური კინო ახლებური ხედვით, რეჟისორი მიხალ მარჩაკი ორი ახალგაზრდა სტუდენტის ამბავს გვიყვება: ამ ფილმში არასდროს ვიცით დანამდვილებით სცენები რეალურია თუ დადგმული. სტილისტიკა თხრობითიდან მოულოდნელად იცვლება cinema verité - თი, ცოცხალი დიალოგები - გახმოვანებით. მთავარი გმირების თავისუფალი ქცევა და პირდაპირობა კამერის წინ გვაფიქრებინებს, რომ ისინი პროფესიონალი მსახიობები არიან. მარჩაკი კრისტოფსა და მიხალს ერთ-ერთ წვეულებაზე შეხვდა ვარშავაში. სამ თვეში ის მათ დაუახლოვდა, მარჩაკმა ბიჭების ცხოვრების გადაღება დაიწყო და ეს წელიწად-ნახევარი გააგრძელა. ფილმში შთაბეჭდილება გვექმნება, რომ ამ ორი ახალგაზრდისთვის ღამე არასდროს სრულდება: მონევა, ნარკოტიკი, ფლირტი და რეკორდული რაოდენობის ლაპარაკი. ისინი გულწრფელები არიან მაგრამ, ამავე დროს სტერეოტიპულებიც. ფილმი გარდამტეხ ასაკზე, რომელიც ვარშავის ჰიპური ღამის ცხოვრების ფონზეა გადაღებული.

Director Michal Marczak tests the limits of the documentary in this story about two students on the verge of adulthood: it's never entirely clear whether events have been staged for the camera or actually happened. The style changes abruptly from one scene to another - one moment it's narrative, and the next more cinéma vérité. Conversations shift discreetly into voice-over. The protagonists are sometimes so uninhibitedly frenetic and ignore the camera so completely that they might be professional actors. Marczak ran into Krzysztof and Michal at a house party in Warsaw. After three months of intensive contact, he started filming them and continued for a year and a half. He recorded the lives of two young men for whom the night is never over. They smoke, do drugs, hit on girls and break the world record for mindless chatter. They are true to life but stereotypes at the same time, in a coming-of-age film set against the backdrop of hip Warsaw nightlife.

პროდუცერი – ატანას გეორგიევი
ოპერატორები – დრაგან პაკოვსკი, სამირ ლიუმა,
ილია ცვეტკოვსკი, სოტირ ივანოვსკი,
დიმო პოპოვი, იანე იანკოვი
ხმა – ალექსანდარ გიორგევიჩი, ზორან პროდანოვოვ,
ივიცა იანკულოვსკი, ვიქტორ ატანასოვი
მონტაჟი – ატანას გეორგიევი
მუსიკა – ფოლტინი
მაკედონია | 67 წთ. | 2017

Producer – Atanas Georgiev
Cinematographers – Dragan Pakovski, Samir Ljuma, Ilija
Cvetkovski, Sotir Ivanovski, Dimo Popov, Jane Jankov
Music – Foltin
Editors – Atanas Georgiev
Sound – Aleksandar Gorgevic, Zoran Prodanov, Ivica
Jankulovski, Viktor Atanasov
Republic of Macedonia | 67Min. | 2017

რეჟისორი
ილია ცვეტკოვსკი

DIRECTOR
ILIJA CVETKOVSKI

დიონისი ბიოლოგიის მასწავლებელია, რომელიც პენსიაზე გადის. მას ასი ძველი, დაჟანგული მანქანა ჰყავს, რომელთა უმეტესობა არც კი მუშაობს, მაგრამ ყოველ ღამე მათ გვერდით სძინავს და ამ უჩვეულო კოლექციის მუზეუმად გადაქცევაზე ოცნებობს; მაგრამ მის ოცნებებსა და მისწრაფებებს თავისი საფასური აქვს. ყოველ ღამით, მასზე ახალგაზრდა ცოლს სახლში მარტო სძინავს, დღისით კი ქორწილებისთვის და დაბადების დღეებისთვის ტორტებს აცხობს. მუზეუმზე ოცნებაში, ნახევრად გახრწნილი მანქანებით გარემორტყმული დიონისი სიცოცხლის სიხარულს სწორედ ჟანგიანი მეტალის გროვაში პოულობს. “Avec l’amour”/ „სიყვარულით“ “უბრალო ისტორიაა, მაგრამ უფრო მეტია, ვიდრე უნივერსალური ადამიანური საგა, რომელსაც მოხუცი კაცი წარმოგვიდგენს. ეს არის ფილმი მასწავლებელზე პენსიაზე გასვლის წინ, მის ცოლზე, მის მისწრაფებებსა და მის ოცნებაზე გახსნას მუზეუმი ამ პატარა და უღიმღამო ქალაქში.

Dionis is a retiring biology teacher. With a passion, and a dream. He owns over a hundred rusty old cars, most of which don't even work, and every night he sleeps next to them, dreaming of turning this unusual collection into a museum. But his passion and his dreams come with a price. Every night his younger wife sleeps alone in their home, and by day she makes ends meet by making wedding and birthday cakes. While dreaming of the museum, surrounded by his decaying cars, it is exactly in these piles of rust that Dionis finds the joy of existence. “Avec l’amour” is a simple story, but also a larger than life portrayal of the universal human saga represented through this old man. A film about a retiring professor, his wife, his passion and his fantasy of opening up a museum in a small uneventful town.

რეჟისორი
რატი ონელი

DIRECTOR
RATI ONELI

ფილმის არაჩვეულებრივი გმირების ცხოვრება, მათი ოცნებები და ბედ-იღბალი ნახევრად მიტოვებული ქალაქის ნანგრევებისა და მაღაროს ფონზე ვითარდება. მუსიკის მასწავლებელი ანგრევს ქალაქს და მიზნად ახალი ცხოვრების დაწყებას ისახავს. მაღაროელად ქცეული მსახიობი გაურკვევლობაში ცხოვრობს და უჭირს არჩევანის გაკეთება თავის გატაცებასა და ფულს შორის, მაშინ როდესაც ორი ჩემპიონი ათლეტი გადარჩენისთვის იბრძვის...

The lives, dreams and destinies of extraordinary characters unfold amidst the ruins of a semi-abandoned mining town. A Music teacher keeps demolishing the city to build a new life for himself and his family; a miner-turned-actor lives in a limbo unable to make a decision between his passion (theater) and money (working at the mines); and two malnourished champion athletes have to keep running just to survive.

სცენარის ავტორები – დეა კულუმბეგაშვილი, რატი ონელი
პროდიუსერი – დეა კულუმბეგაშვილი, რატი ონელი
აღმასრულებელი პროდიუსერები – არჩილ ქავთარაძე, ზურაბ კაპანაძე
ოპერატორი – არსენ ხაჩატურიანი
საქართველო/აშშ/კატარი/ნიდერლანდები | 100 წთ.
| 2017

Producers – Dea Kulumbegashvili for OFA, Rati Oneli for OFA
Writers – Dea Kulumbegashvili, Rati Oneli
Executive Producers – Archil Kavtaradze, Zurab Zulia Kapanadze
Cinematography – Arseni Khachaturan
Georgia/United States/Qatar/Netherlands | 100 min. | 2017

პროდიუსერი – ანე გინცბურგერი
ოპერატორი – ფრედერიკ ბრანკელი
ხმა – მარკ სუპა
მონტაჟი – ლოლ მატე
საფრანგეთი | 52 წთ / 2016

Producer – Anne Gintzburger
Cinematography – Frédéric Brunnquell
Sound – Marc Soupa
Editing – Laure Matthey
Script – Frédéric Brunnquell, Anne Gintzburger
France | 52 min. | 2016

რეჟისორი
ფრედერიკ ბრანკელი
DIRECTOR
FRÉDÉRIC BRUNNQUELL

ფილმი ეხება ბავშვობის სინძინდის დაკარგვასა და გარდატეხის ასაკს ხელშოკლესი ევროპულ საზოგადოებაში. თხუთმეტი წლის ლოიქი და მისი ათი წლის ძმა თეო საფრანგეთის ყოფილ სამთო ქალაქ ლენსში ცხოვრობენ. არსებული სიღარიბისა და უმუშევრობის გამო ლოიქმა სკოლაში სიარული შეწყვიტა. სანამ მისი მასწავლებელი ცდილობს ლოიქი გაამხნევოს, დედა პატრიცია ოჯახის ერთიანობის შენარჩუნებაზე ზრუნავს. ფილმი ასახავს სიღარიბის დამანგრეველ ზეგავლენასა და იმედის პოვნას ყველაზე წარმოუდგენელ ადგილებში.

A moving film on the loss of childhood innocence and coming of age in a deprived European community. Fifteen-year-old Loïc and his ten-year-old brother Théo live in the French former mining town of Lens. Surrounded by poverty and unemployment, Loïc has stopped going to school. While his teachers try to encourage him, his mother Patricia struggles to hold the family together. A reflection on the devastating effects of poverty and finding hope in the most unlikely of places.

პროდიუსერები - კარსტენ რაუ, ჰაუკე ვენდლერი
 რედაქტორი - ზიგრიდ შვაისტრუპი
 ოპერატორი - ბორის მალაუ
 ხმა - თორსტენ რაიმერსი
 ხმის დიზაინი - იანიკ რეჰდერი
 მუსიკა - საბინ ურთმანი
 გერმანია/ალბანეთი | 85 წთ. | 2016

Producers - Carsten Rau, Hauke Wendler
 Editor - Sigrid Sveistrup
 Camera - Boris Mahlau
 Sound Design - Torsten Reimers
 Sound Design and Mixing - Yannick Rehder
 Music - Sabine Worthmann
 Germany/Albania | 85 min. | 2016

რეჟისორი

კარსტენ რაუ
 ჰაუკე ვენდლერი

DIRECTOR

CARSTEN RAU
 HAUKE WENDLER

ისინი გვიან ღამით იჭრებიან სახლებში, ყოველგვარი ახსნა-განმარტების გარეშე აღვიძებენ ოჯახებს, ნახევარ საათს აძლევენ რომ ჩაალაგონ ბარგი, ბოლოს კი თვითმფრინავით უკან აბრუნებენ. ბოლო წლის მანძილზე, ე.წ. აღმასრულებელმა ჯგუფებმა, რომელიც პოლიციელებისაგან და საიმიგრაციო სამსახურისაგან შედგება, დაადეპორტირეს 25,000 ადამიანი, რომელიც თავშესაფარს გერმანიაში ეძებდა და რომლებმაც განაცხადზე უარი მიიღეს. მაგრამ, რა შედეგი მოჰყვება დეპორტაციას და რას ნიშნავს ის იმ ქალებისთვის, მამაკაცებისთვის და ბავშვებისთვის ვინც დეპორტაციაში მოყვა? "სადეპორტაციო კლასი" - ჯილდოს მფლობელი, სრულმეტრაჟიანი დოკუმენტური ფილმი, კარსტენ რაუსა და ჰაუკე ვენდლერის მიერ გადაღებული. ამ ფილმში პირველად და დეტალურად არის აღწერილი ის მოცემულობა და რეალობა რომელიც კოლექტიური დეპორტაციის თანმდევი გერმანიაში - დანწყებული მრავალთვანი წინასწარი დაგეგმვით, ფართო-მასშტაბიანი სპეციალური ღამის ოპერაციით, რომელიც თავშესაფარის მძიებელთა საცხოვრისებში ხორციელდება და შინ დაბრუნებით დამთავრებული.

They come in the dead of night, wake up families with no ifs, ands, or buts, give them half an hour to pack and then put them on a plane. During the past year so-called enforcement squads from the police and immigration authorities deported 25,000 rejected applicants seeking asylum in Germany. But what does a deportation entail? And what does it mean for the men, women and children being deported? Deportation Class, the award-winning, feature-length documentary film by Carsten Rau and Hauke Wendler, charts the comprehensive scenery behind a collective deportation in Germany for the first time: from the months of planning to the large-scale special nighttime operation conducted at the asylum-seekers' accommodations, all the way to arrival in their homeland. Along with the question: What awaits the people there?

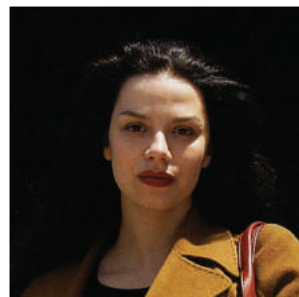

სცენარისტი – ევანგელია კრანიოტი
ოპერატორი – ევანგელია კრანიოტი
მონტაჟი – იორგოს ლამპრინოსი
ხმის დიზაინი და მონტაჟი – ჯერომ გონთიე
საფრანგეთი/საბერძნეთი | 73 წთ. | 2015

Screenplay – Evangelia Kranioti
Cinematography – Evangelia Kranioti
Editing – Yorgos Lamprinos
Sound design & Edit – Jérôme Gonthier
France/Greece | 73 min. | 2015

რეჟისორი
ევანგელია კრანიოტი

DIRECTOR
EVANGELIA KRANIOTI

მეზღვაურები ტერორისტებივით არიან. პორტში ასაფეთქებლებით ჩამოდიან და უმოწყალოდ ისვრიან. იცით შემდეგ რა ხდება? ბომბები მაშინ ფეთქდება, როცა ისინი სამუდამოდ მიდიან და ადგილობრივ გოგონების გულებს ამსხვრევენ. რა უცნაურია... გიყვარდეს ის, ვინც ფულს გიხდის...

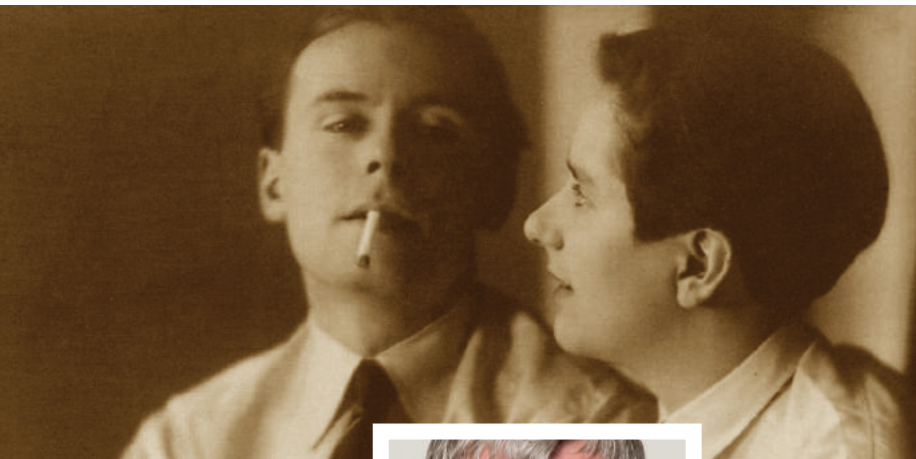
Sailors are like terrorists. They arrive in ports with a bomb called love and throw it. And do you know what happens? The bomb explodes when they go away and they never come back, destroying the hearts of all the girls in the neighborhood. How strange... To love somebody who pays you...

გაუცევა სიცოცხლეში - ერიკა და კლაუს მანების ამბავი

ESCAPE TO LIFE: THE ERIKA AND KLAUS MANN STORY

პროდიუსერები - გრეტა შილერი, ტომას კუფუსი
მუსიკა - ჯონ იკოტი
გერმანია | 85 წთ. | 2000

Producers - Greta Schiller, Thomas Kufus
Music composed by - John Eacott
Germany | 85 min. | 2000

რეჟისორი
ვილანდ შპეკი
DIRECTOR
WIELAND SPECK

რეჟისორი
ანდრეა ვეისი
DIRECTOR
ANDREA WEISS

ერიკა და კლაუს მანები - თომას მანის ორი უფროსი, ბრწყინვალე შვილი, ხშირად იდენტურ ტყუპებად მიჩნეულნი; დაბადებულები 1905/6 წელს გერმანიის წამყვან, წარჩინებულ ოჯახში. ნობელის პრემიის მფლობელი, ცნობილი მამის ჩრდილში ცხოვრება და-ძმას სირთულეს უქმნიდა საკუთარი ინდივიდუალობითა და კრეატიულობით თავის დამკვიდრებაში. ფილმის დრამატული სცენები კლაუს მანის ნაწარმოებების ინტერპრეტაციებია, რომლებიც ძალიან ახლოსაა და-ძმის რეალურ ცხოვრებასთან. კლაუს მანის ყველაზე ცნობილი რომანი „მეფისტო“, ავტორის სიკვდილის შემდეგ ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული ნაწარმოები გახდა გერმანიაში. 1980 წელს იშტვან საბომ, ნოველის მიხედვით, იგივე სახელწოდების ფილმიც გადაიღო.

Erika and Klaus Mann, the two brilliant eldest children of Thomas Mann, often claimed to be identical twins. Born 1905/6 into Germany's leading literary family, they shared the struggle to assert their individuality and creativity whilst living within the large shadow cast by their famous, Nobel Prize-winning father. The film's drama sequences are interpretations of the writings by Klaus Mann whose fiction was very close to his and their own life experiences. Klaus Mann's most famous novel, "Mephisto", became post mortem a bestseller in Germany. In 1980 István Szabó made the film of the same name, based on the novel.

რეჟისორი
სალომე ლამასი

DIRECTOR
SALOMÉ LAMAS

პროდიუსერები – O Som e a Fúria – ლუის ურბანო, სანდრო აგილარი; Lamaland – სალომე ლამასი
რეჟისორის თანაშემწე – სტანისლავ დანილიშინი
ოპერატორი – ხორხე პიკერ როდრიგესი
დამატებითი კამერა/ფოკუსის მართვა – სალომე ლამასი
ხმა – სალომე ლამასი, სტანისლავ დანილიშინი
მონტაჟი – ტელმო ჩურო, ფრანცისკო მორეირა
პორტუგალია/გერმანია | 80 წთ. | 2018

Producers – O Som e a Fúria – Luís Urbano, Sandro Aguilar; Lamaland – Salomé Lamas
Cinematography – Jorge Piquer Rodriguez
Assistant Director – Stanislav Danylyshyn
Additional Camera/Focus Puller – Salomé Lamas
Sound – Salomé Lamas, Stanislav Danylyshyn
Editors – Telmo Churro, Francisco Moreira
Portugal/Germany | 80 min. | 2018

ყოფილი საბჭოთა კავშირის ტერიტორიების საზღვრების საკითხი პოტენციური, წამზომიანი ნაღმი აღმოჩნდა. „გადაშენება“ მასალათა ეკლექტიკური ნაკრებია (მოგონილი და დოკუმენტური), რომელსაც სათავეში კოლია უდგას – წარმოშობით მოლდოველი, თუმცა თავს დნესტრისპირეთელად აცხადებს. ფრაგმენტები მაყურებელს საბჭოთა კავშირის შესახებ კოლექტიურ წარმოდგენას აცნობს. ფილმის მიზანია, აბსტრაქტული კომენტარი გააკეთოს ვლადიმირ პუტინის უახლეს, პოლიტიკურ მიდგომაზე „ომი ომის გარეშე, ოკუპაცია ოკუპაციის გარეშე“.

The question concerning the borders of the territories of what was once the USSR has proved to be a potential time bomb. Extinction is an eclectic patchwork of materials (fiction/nonfiction) led by Kolya, who is of Moldovan nationality, but declares himself a national of Transnistria. Fragments draw the viewer to the collective imaginary of the Soviet Union. The film aims to make an abstract comment on Vladimir Putin's latest political stands of “war without war, occupation without occupation.”

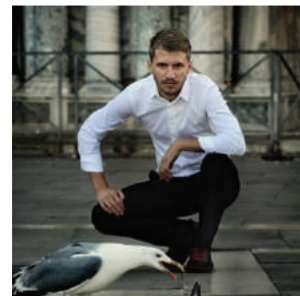
პროდიუსერი – როკ ბიჩეკი, ერნა გორსე ბიჩეკი
 ოპერატორი – როკ ბიჩეკი
 ხმა – ვილი ვილინგერი
 მონტაჟი – როკ ბიჩეკი და იულია როსჩინა
 ხანგრძლივობა – 106 წუთი.
 სლოვენია/ავსტრია | 106 წთ. | 2017

Producers – Erna Gorše Biček, Rok Biček
 Colorist – Willi Willinger
 Cinematography – Rok Biček
 Sound Designer – Julij Zornik
 Editors – Rok Biček Yulia Roschina
 Slovenia/Austria | 106 min. | 2017

რეჟისორი
 როკ ბიჩეკი

DIRECTOR
 ROK BIČEK

მათე განსაკუთრებული საჭიროების მქონე ადამიანების ოჯახში დაიბადა ღვთისგან მივინწყებულ სოფელში, ღვთისგან მივინწყებულ მიწაზე, მაგრამ თვითონ – არც ვინმესგან განსხვავებული და არც ჩვეულებრივი – თითქოს ცდილობს ბოლომდე გაექცეს იმ ზეწოლას, რასაც გარემო პირობებისგან განიცდის. თუმცა, ამის მიუხედავად, ბედისწერა მაინც თან სდევს მას. მათესა და მის შეყვარებულს ქალიშვილი უჩნდებათ, რის შემდეგაც, სულ მალე მათი ურთიერთობა ინგრევა. იწყება მეურვეობისთვის ბრძოლა და საბოლოოდ იმდენად აუტანელი ხდება, რომ მათე რადიკალურ გადაწყვეტილებას იღებს და ამით ცდილობს, თავი დააღწიოს იმ ჩაკეტილ წრეს, რომელიც მის ოჯახსა და ზოგადად, პირად ცხოვრებაში არსებობს. ეს ოჯახი არის cinema verité- ს ნაწილი და მთელი ათწლეულის ისტორია მოგვითხრობს. უფრო მეტად ორიენტირებულია გრძნობებზე და არა სენსაციებზე. ფილმი გადაღებულია სცენარის გარეშე, მაგრამ რამდენიმე სცენარისტის მონაწილეობით.

Matej is born into a family of people with special needs in a God-forsaken village in a God-forsaken land, but is himself so one of a kind – neither different nor normal – that he seems to have completely escaped the pressures of his environment. Fate, nevertheless, catches up with him as he and his girlfriend have a daughter and their relationship collapses soon after. The custody battle ensues and is becoming ever nastier until Matej opts for a radical exit out of the vicious circle, both of family and life itself. The Family is a piece of cinéma vérité that covers a period of a whole decade, one that seeks feelings rather than sensationalism. A film without a screenplay, but with a multitude of screenwriters, both human and nonhuman.

დახვრეტილი მაღაროელები | MINERS SHOT DOWN

პროდიუსერი – რეჰად დესაი
ოპერატორები – ნიკოლას პოფმეიერი, შედლი
ლომბარდი, ჯონათან კოველი
მონტაჟი – მენო ბოერემა, რუბენ ვან დერ ჰამენი,
კერინ ასეზკი, მეგან ჯილი, სტინ იოჰანსენი
ხმა – President Kapa
მუსიკა – ფილიპ მილერი
სამხრეთი აფრიკა | 86წთ. | 2014

Photography – Nicolaas Hofmeyr, Shadley Lombard,
Jonathan Kovel
Producer – Rehad Desai
Editors – Menno Boerema, Ruben van der Hamen, Kerry
Assaizky, Megan Gill, Steen Johannessen
Sound Records – President Kapa
Original Music – Philip Miller
South Africa | 86 min. | 2014

რეჟისორი
რეჰად დესაი

DIRECTOR
REHAD DESAI

2012 წლის აგვისტოში სამხრეთ აფრიკის პლატინის ერთ-ერთ ყველაზე დიდ მაღაროში მუშები პროფკავშირისგან დამოუკიდებლად, უკეთესი ანაზღაურების მოთხოვნით გაიფიცნენ. ექვსი დღის შემდეგ პოლიციამ გაფიცულები სასტიკად, ცოცხალი ძალის დახმარებით ჩაახშო. დაიხოცა 34 მაღაროელი და დაშავდა კიდევ უფრო მეტი. ფილმი „ჩაცხრილული მაღაროელები“ წარმოგვიდგენს მარიკანას მაღაროელების პერსპექტივას და გაფიცვის პირველივე დღიდან გვიჩვენებს დაბალანაზღაურებადი მუშების გაბედულ, მაგრამ იზოლირებულ ბრძოლას მაღაროს კომპანიის, „ლომინის“, აფრიკის ეროვნული კონგრესისა და მათი მოკავშირე, მაღაროელების ეროვნულ კავშირის გაერთიანებული ძალების წინააღმდეგ. შედეგად ვიღებთ მაღალი დონის შეთქმულებას, ძალადობის ჩაკეტილ წრესა და პირველ მასობრივ ხოცვა-ჟლეტას ქვეყნის პოსტ-კოლონიურ ერაში. სამხრეთ აფრიკა ვეღარასოდეს იქნება ისეთი, როგორც მარიკანას ხოცვა-ჟლეტამდე იყო.

In August 2012, mineworkers in one of South Africa's biggest platinum mines began a wildcat strike for better wages. Six days later, the police used live ammunition to brutally suppress the strike, killing 34 and injuring many more. Using the POV of the Marikana miners, Miners Shot Down follows the strike from day one, showing the courageous but isolated fight waged by a group of low paid workers against the combined forces of the mining company, Lonmin, the ANC government and their allies in the National Union of Mineworkers. What emerges is collusion at the top, spiraling violence and the country's first post-colonial massacre. South Africa will never be the same again.

პროდიუსერები – ჯერემი გასკილი
 ოპერატორი – გიორგი მრევლიშვილი
 ხმა – გიორგი ჭანტურია
 მონტაჟი – გიორგი მრევლიშვილი
 საქართველო | 69 წთ. | 2017

Producer – Jeremy Gaskill
 Editor – Giorgi Mrevlishvili
 Cinematography – Giorgi Mrevlishvili
 Sound – Giorgi Chanturia
 Georgia | 69 min. | 2017

რეჟისორი

გიორგი მრევლიშვილი

DIRECTOR

GIORGI MREVLISHVILI

“ჩემი მშვენიერი დედა” ოთხი ქართველი დედისა და მათი სპეციალური საჭიროების მქონე შვილთა ცხოვრების მიმდინარეობას აკვირდება. ახალი, მორგებული ეტლებითა და “მაკლეინის ასოციაცია ბავშვებისთვის” მხარდაჭერით, ნათია, თამარი, ნაზი და ხატუნა შვილების დამოუკიდებლობისა და ცხოვრების ხარისხის გასაუმჯობესებლად ისწრაფვიან გარემოში, სადაც უბრალო ნაბიჯიც კი, შესაძლოა მონუმენტურ გამოწვევად იქცეს. ობსერვაციული ხედვით, ფილმი თავად მაყურებელს სთავაზობს, გამოსცადოს და იკვლიოს შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირებისა და მათი ოჯახების ყოველდღიური ყოფა საქართველოში.

My Wonderful Mother examines the daily routines of four young Georgian mothers and their children with special needs. With the arrival of new, adapted wheelchairs and the ongoing support of the McLain Association for Children, Natia, Tamar, Nazi and Khatuna strive to enhance the level of independence and the quality of life of their children while navigating a Georgian reality where even ordinary activities pose a monumental challenge. It is an observational approach, the film invites the audience to experience, question and investigate the broad spectrum of everyday life for persons with disabilities and their families living in Georgia.

პროდიუსერი – მადარა მელბერგა
აღმასრულებელი პროდიუსერი – ჯურის პოსკუს
პროდუქციის მენეჯერი – ლაურა ოლინა
ლატვია | 104 წთ. | 2017

Producer – Madara Melberga
Executive Producer – Juris Poskus
Production Manager – Laura Olina
Latvia | 104 min. | 2017

რეჟისორი
იევა ოზოლინა

DIRECTOR
IEVA OZOLINA

სილვია, თავის გვიან ორმოცდაათიანებს მიტანებული უნივერსიტეტის ლექტორია, ვინც მთელი ცხოვრება ზუსტ მეცნიერებებს მიუძღვნა. მას ორი ზრდასრული ვაჟი ყავს - მარისი და რაიტისი. რაიტისი ორი წლის იყო როცა მამამ ოჯახი დატოვა. მას შემდეგ სილვიას ცხოვრების მიზანი, შვილების მომავლის თავისი ხედვით მოწყობა გახდა. მას უნდა რომ ისინი ძლიერი მათემატიკოსები გამოვიდნენ. გარკვეულ დონემდე, ორივე ვაჟმა განახორციელა სილვიას ოცნება, მაგრამ მათი ურთიერთობა შეპყრობილ დედასთან საპირისპირო მიმართულებებით განვითარდა.

Sylvia is a university lecturer in her late fifties who has tied her life to exact sciences. She has two adult sons – Maris and Raitis. The father left the family when Raitis was only two years old and since then Sylvia's whole purpose in life has been to shape the future of her sons according to her vision – she wants them to become outstanding mathematicians. Both sons have, to a certain degree, fulfilled her dream, but their personal relationships with the obsessive mother have developed in opposite directions.

პროდიუსერი – ლის ლეპიკი
ოპერატორი – ტავი არუსი
ხმა – სეპო ვანატალო
მონტაჟი – მარტინ მანიკი
ესტონეთი/გერმანია/ფინეთი | 75 წთ. | 2017

Producer – Liis Lepik
Editor – Martin Männik
Cinematographer – Taavi Arus
Sound Design – Seppo Vanhatalo
Estonia/Germany/Finland | 75 min. | 2017

რეჟისორი
ტერე ტომისტუ

DIRECTOR
TERJE TOOMISTU

საბჭოთა ჰიპების მოძრაობის ნაკვალევზე ყვავილების ძაღლის თავაშვებული მოგზაურობა 1970-იანი წლების ფსიქოდელიურ მინისქვეშეთში გახედებთ. თავისუფლებისა და ბედნიერების ძიებაში, მკაცრი, პოლიტიკური რეჟიმის ზეწოლის ქვეშ, ხელოვანების, მუსიკოსების, შემსილღების, მანანწალებისა და სხვა გრძელთმიანი განდევნილების მრავალფეროვანმა ჯგუფმა საბჭოთა კავშირში საკუთარი სისტემა შექმნა. წლების შემდეგ ექსცენტრიკული ჰიპები მოსკოვისკენ მიმავალ გზას ადგებიან, სადაც ყოველწლიურად, 1 ივნისს, ხალხი ისევ იკრიბება, რათა 1971 წლის ტრაგიკულ მოვლენას, რომლის დროსაც კვბ-მ ათასობით ჰიპი დააკავა, პატივი მიაგოს.

A wild flower power ride on the footprints of the Soviet hippie movement takes you into the psychedelic underground of 1970s. In search of freedom and happiness under the thumb of the strict political regime, a colorful crowd of artists, musicians, freaks, vagabonds and other long-haired drop-outs created their own System in the Soviet Union. Years later, a group of eccentric hippies takes a road journey to Moscow where people still gather annually on the 1st of June to commemorate the tragic event in 1971, when thousands of hippies were arrested by the KGB

ყველაზე უხმო მანქანა | THE UGLIEST CAR

პროდიუსერი – გრეგორ შტეფანიაკი
მონტაჟი – გრეგორ შტეფანიაკი
პოლონეთი | 47 წთ. | 2017

Producer – Grzegorz Szczepaniak
Screenplay – Grzegorz Szczepaniak
Poland | 47 min. | 2017

რეჟისორი

გრეგორ შტეფანიაკი

DIRECTOR

GRZEGORZ SZCZEPANIAK

დოკუმენტური ფილმის ყველაზე ახალგაზრდა გმირი 50 წელს გადაცილებული ავტომობილი ვარტბურგია. მანქანა კვლავ გზაზეა, მას ბოგდანი მართავს, გვერდით კი დედა, კაზიმირა უხის. ფილმი გადაღებულია პოლონეთის მაიდანეკის საკონცენტრაციო ბანაკსა და გერმანულ, ყოფილ ნაცისტურ მუშათა სანარმოს შორის საავტომობილო გზაზე. ეს არის მოგზაურობა წარსულში, ომისდროინდელი მოვლენების გახსენება და დედა-შვილის უნიკალური ურთიერთობის პორტრეტი. ბოგდანი მთელს დროს კაზიმირას უთმობს, იმ მომენტების გარდა, როცა ის სიამაყით წარუდგენს მანქანის უჩვეულო სიმახინჯეს უცნობებს.

The youngest protagonist of the documentary is Wartburg, an automobile over 50 years of age. The car is still on the road, driven by Bogdan, who is inside it with his mother Kazimiera. This road movie which takes place between the concentration camp of Majdanek, Poland, and a former Nazi labor factory in Germany, is actually a journey into the past, retracing the memories from the war. It is also a portrayal of a unique relationship between a mother and a son. Bogdan devotes almost all his time to Kazimiera – except for the moments when he proudly presents the quaint ugliness of the car to the people he accidentally meets.

ქართული ფილმები
GEORGIAN FILMS

პროდიუსერები – ბაქარ ჩერქეზიშვილი, ჟულიენ დიებელი
ხმის დიზაინი – ბესო კაჭარავა
ხმა – ანუკა ინასარიძე
მონტაჟი – ბაქარ ჩერქეზიშვილი
საქართველო | 16 წთ. | 2017

Production – Bakar Cherkezishvili, Julien Diebel
Editor – Bakar Cherkezishvili
Cinematographer – Julien Diebel
Executive Producer – Bakar Cherkezishvili, Julien Diebel
Sound Design – Besarion Kacharava
Sound – Anuka Inasaridze, Post Red Audio
Screenplay – Bakar Cherkezishvili
Georgia | 16 min. | 2017

რეჟისორი

ბაქარ ჩერქეზიშვილი

DIRECTOR

BAKAR CHERKEZISHVILI

ბანდურა იზრდება მარტოხელა დედასთან ერთად ჯავახეთის რეგიონში. კლიმატი მკაცრია, გზები ცუდი, ხედები კი ნაცრისფერი და ქვიანი. პატარა სოფელში, სადაც ის ცხოვრობს, თითქოს დრო გაჩერებულია. მოზარდი ჯიბის ფულს მწყემსვით შოულობს, ესმარება ადგილობრივ ყველის მწარმოებელს და მოჰყავს კარტოფილი. სახლში, სამზარეულოს მაგიდასთან დედამისი ხმამაღლა კითხულობს ბიბლიას, მაგრამ ბანდურა სულ სხვა რამეზე ფიქრობს: მას მთვარეზე მოგზაურობა უნდა. ცხვრით ვაჭრობით ის შეძლებს იმდენი ფული იშოვოს, რომ გემით შეერთებულ შტატებში წავიდეს, სადაც გაარკვევს სად უნდა ისწავლოს, იმისთვის, რომ კოსმოსის მოგზაური გახდეს. მიუხედავად იმისა, რომ აქ დრო თითქოს გაჩერებულია, ფილმის მთავარი გმირის ფანტაზიით, რომელიც მას უხვად აქვს. ჯავახეთი ღამით მართლაც წააგავს მთვარისებურ პეიზაჟს.

Bandura is growing up with his single mother in the Georgian region of Javakheti. The climate is harsh, the roads are bad and the views are gray and rocky. In the rural village where he lives, time seems to have stood still. The teenager earns extra money by herding sheep, helping the local cheesemaker and planting potatoes. Home at the kitchen table, his mother reads aloud from the Bible, but Bandura has other things on his mind: he wants to travel to the moon. Between his daily duties, he begins to build an actual rocket and to plan out his future. By selling sheep, he can make enough money to catch a boat to the United States, where he can start asking around about where to study to become a space traveler. Even though time appears to have come to a halt here, with a bit of fantasy—which our protagonist has plenty of—Javakheti by night really does look like the lunar landscape.

რეჟისორი
რატი ონელი

DIRECTOR
RATI ONELI

ფილმის არაჩვეულებრივი გმირების ცხოვრება, მათი ოცნებები და ბედ-ილბალი ნახევრად მიტოვებული ქალაქის ნანგრევებისა და მაღაროს ფონზე ვითარდება. მუსიკის მასწავლებელი ანგრევს ქალაქს და მიზნად ახალი ცხოვრების დაწყებას ისახავს. მაღაროელად ქცეული მსახიობი გაურკვევლობაში ცხოვრობს და უჭირს არჩევანის გაკეთება თავის გატაცებასა და ფულს შორის, მაშინ როდესაც ორი ჩემპიონი ათლეტი გადარჩენისთვის იბრძვის...

The lives, dreams and destinies of extraordinary characters unfold amidst the ruins of a semi-abandoned mining town. A Music teacher keeps demolishing the city to build a new life for himself and his family; a miner-turned-actor lives in a limbo unable to make a decision between his passion (theater) and money (working at the mines); and two malnourished champion athletes have to keep running just to survive.

სცენარის ავტორები – დეა კულუმბეგაშვილი, რატი ონელი
პროდიუსერი – დეა კულუმბეგაშვილი, რატი ონელი
აღმასრულებელი პროდიუსერები – არჩილ ქავთარაძე, ზურაბ კაპანაძე
ოპერატორი – არსენ ხაჩატურიანი
საქართველო/აშშ/კატარი/ნიდერლანდები | 100 წთ.
| 2017

Producers – Dea Kulumbegashvili for OFA, Rati Oneli for OFA
Writers – Dea Kulumbegashvili, Rati Oneli
Executive Producers – Archil Kavtaradze, Zurab Zutia Kapanadze
Cinematography – Arseni Khachaturan
Georgia/United States/Qatar/Netherlands | 100 min. | 2017

ღმერთო, მადლობა ჩაისტვის!

GOD, THANK YOU FOR TEA!

ოპერატორი – მაკა გოგალაძე
მონტაჟი – მაკა გოგალაძე
მწარმოებელი კომპანია – Chai Khana
ხანგრძლივობა – 24 წუთი
წელი – 2017
საქართველო | 24 წთ. | 2017

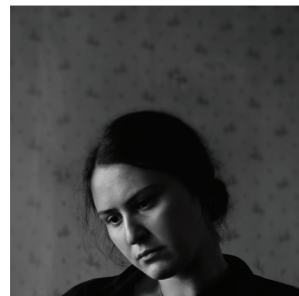
Production – Chai Khana
Editor – Maka Gogaladze
Camera – Maka Gogaladze
Georgia | 24 min. | 2017

რეჟისორი

MAKA GOGALADZE

DIRECTOR

მაკა გოგალაძე

მე-20 საუკუნის 50-იან წლებში გურიის დაბა ლაითურში ქართულ ენასთან ერთად რუსული, სომხური და აზერბაიჯანულიც ისმოდა. ჩაის შრომატევად კულტურაზე სამუშაოდ იქ განსხვავებული წარმომავლობის, რელიგიის და ტრადიციების მქონე უამრავი ადამიანი ჩავიდა და დიდი ინდუსტრიული მომავალის შენებაში ჩაება. 90-იანი წლების დასაწყისში წარმოება ერთბაშად შეწყდა, ჩაის გარშემო გაერთიანებული ოჯახების უმრავლესობა კი შემოსავლის გარეშე დარჩა. დღეს ლაითურში საუბარი იშვიათად ისმის, რადგან უმუშევრად დარჩენილი ადამიანების უმრავლესობა ჩაის სეზონზე სახლებს ტოვებს და სამუშაოდ თურქეთში მიდის. ფილმში ასახული სამი ამბავი იმ ადამიანებზე მოგვითხრობს, რომელთა ცხოვრებაც ჩაიმ შეცვალა.

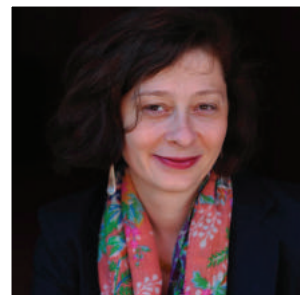
In the 1950s, Litauri, a village of 2697 residents, buzzed with life. Georgians, Russians, Armenians and Azerbaijanis flocked to the rural centre in western Georgia to work on the tea plantations that used to dot the region during the Soviet Union. The break-up of the USSR sent the production into freefall - families were left without a vital income and Litauri's kaleidoscope of languages, religions, ethnicities faded and disappeared. Today scores of locals have turned into seasonal migrants who travel to pick tea in neighbouring Turkey's fields. God, Thank You For Tea tells the story of those whose lives were shaped by these scented tea plantations.

ნახევრად შეჭმული ძროხა | HALF EATEN COW

მკვლევარი – თამარა მშვენერაძე
ხმა – ანა დავითაშვილი
საქართველო | 18 წთ. | 2017

Research – Tamara Mshvenieradze
Sound – Ana Davitashvili
Georgia | 18 min. | 2017

რეჟისორი
სალომე ჯაში
DIRECTOR
SALOMÉ JASHI

რა თავგადასავლებს აწყდებიან მოზარდები ძროხების დევნისას ადიგენის რაიონის სოფლებში? ფილმში ისინი ველურ ბუნებასთან კავშირის ამბებს ყვებიან. ფილმი შექმნილია სამოქალაქო განვითარების ინსტიტუტთან თანამშრომლობით პროექტისთვის „ადგილობრივი შესაძლებლობების გაძლიერება ბავშვთა უფლებების დაცვისთვის“.

What are the adventures young boys and girls encounter when they herd cows in the mountains of Georgia? Kids tell their stories of touching the wild. Created in collaboration with Civil Development Institute as part of the project “Strengthening Local Capacities for Children’s Rights Protection in Georgia”.

პროდიუსერები – ჯერემი გასკილი
ოპერატორი – გიორგი მრევლიშვილი
ხმა – გიორგი ჭანტურია
მონტაჟი – გიორგი მრევლიშვილი
საქართველო | 69 წთ. | 2017

Producer – Jeremy Gaskill
Editor – Giorgi Mrevlishvili
Cinematography – Giorgi Mrevlishvili
Sound – Giorgi Chanturia
Georgia | 69 min. | 2017

რეჟისორი

გიორგი მრევლიშვილი

DIRECTOR

GIORGI MREVLISHVILI

“ჩემი მშვენიერი დედა” ოთხი ქართველი დედისა და მათი სპეციალური საჭიროების მქონე შვილთა ცხოვრების მიმდინარეობას აკვირდება. ახალი, მორგებული ეტლებითა და “მაკლეინის ასოციაცია ბავშვებისთვის” მხარდაჭერით, ნათია, თამარი, ნაზი და ხათუნა შვილების დამოუკიდებლობისა და ცხოვრების ხარისხის გასაუმჯობესებლად ისწრაფვიან გარემოში, სადაც უბრალო ნაბიჯიც-კი, შესაძლოა, მონუმენტურ გამოწვევად იქცეს. ობსერვაციული ხედვით, ფილმი თავად მაყურებელს სთავაზობს, გამოცადოს და იკვლიოს შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირებისა და მათი ოჯახების ყოველდღიური ყოფა საქართველოში.

My Wonderful Mother examines the daily routines of four young Georgian mothers and their children with special needs. With the arrival of new, adapted wheelchairs and the ongoing support of the McLain Association for Children, Natia, Tamar, Nazi and Khatuna strive to enhance the level of independence and the quality of life of their children while navigating a Georgian reality where even ordinary activities pose a monumental challenge. It is an observational approach, the film invites the audience to experience, question and investigate the broad spectrum of everyday life for persons with disabilities and their families living in Georgia.

პროდუქტორები – სოსო დუმბაძე, ლეა ჰარტლაუბი
სცენარის ავტორი – სოსო დუმბაძე
მონტაჟი – ლეა ჰარტლაუბი
საქართველო/გერმანია | 85 წთ. | 2017

Producers – Soso Dumbadze, Lea Hartlaub
Script – Soso Dumbadze
Editing – Lea Hartlaub
Georgia/Germany | 85 min. | 2017

რეჟისორი

სოსო დუმბაძე
ლეა ჰარტლაუბი

DIRECTOR

SOSO DUMBADZE
LEA HARTLAUB

1989 წლის დასაწყისში ნაპოვნი მასალა სახელწოდებით „მზიანი ღამე“ აშუქებს პოლიტიკურსა და სოციალურ მოვლენებს, რომლებიც დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ განვითარდა საქართველოში. სხვადასხვა ფორმატის წყაროებისგან შემდგარი მასალები ცხადყოფს პროტესტს, აჯანყებას, ომებსა და რელიგიურ იდენტობას და, მათ შორის, ერთდერთ ჭეშმარიტ რელიგიასა და სახელმწიფოს შორის ძალაუფლების გადანაწილებას. „მზიანი ღამე“ გვანახებს საქართველოს შეუნიღბავსა და კომპლექსურ ხედს: ეკლესიის ავტორიტეტის უწყვეტ, აშკარა ზრდას მედიასივრცეში. ამ ვნებათაღელვის პროცესებში პატრიარქი ერთდერთი მუდმივი ფიგურა რჩება. ამავდროულად, რელიგია რადიკალურ ფორმებს იღებს და მიდის იქამდე, რომ მღვდლები ქმნიან ცოცხალ ჯაჭვს, ლიდერობენ რა ათასობით მართლმადიდებელ პროტესტის მონაწილეს და 2013 წლის მაისში იწყებენ ლგბტ აქტივისტებს დევნას თბილისის ქუჩებში. მზიანი ღამე მხოლოდ ინტერნეტში მოპოვებული მასალისგან შედგება და ონლაინ ფორმატშივე ინახება.

Beginning in 1989, the found-footage essay Sunny Night tells of political and social events since the Georgian Independence. A variety of formats and sources, disparate images and voices report and claim on protests and recommencements, uproars and wars, religious identity and the only true religion – as well as about the changeover of power between the church and the state. »Sunny Night« provides a raw and complex view on Georgia. The continuous growth of the church's authority becomes apparent, as does its strong presence throughout Georgian media. In the midst of all ongoing shifts and the various state of affairs, the patriarch stands out as the only constant figure. Meanwhile, the sermonized religion begins to take on radical forms, going as far as priests forming front row human-chains, leading the protests of several thousand orthodox believers chasing a handful of LGBT activist throughout the streets of Tbilisi in May 2013. »Sunny Night« solely consists of found footage taken from the internet, which is kept in its original online format.

რეჟისორი, ოპერატორი, ხმის ჩანწერა, მონტაჟი
და ფერების კორექცია – ვახტანგ კუნცევ-
გაბაშვილი
საქართველო | 82 წთ. | 2018

Director, Sound, Editor, Color Corrections – Vakhtang
Kuntsev-Gabshvili
Georgia | 82 min. | 2018

რეჟისორი

ვახტანგ კუნცევ-გაბაშვილი

DIRECTOR

VAKHTANG KUNTSEV-GABSHVILI

მშობლის მოვალეობა არაა მხოლოდ შვილის გაჩენა - შვილთან ერთად ადამიანის ცხოვრებაში დიდი პასუხისმგებლობა ჩნდება, რომ ოჯახის უმცროსი წევრი სრულფასოვან ადამიანად აღიზარდოს. ამ მოვალეობას ღირსეული მშობლები მოთმინებით და ერთგულად ასრულებენ, იმ რწმენით, რომ შვილიც ასევე მოიქცევა. ბექა 26 წლისაა... მამამისი პროფესიის დაუფლებაში ეხმარება - ბექა ფოტოხელოვნებით არის გატაცებული, ამავდროულად ფილმს იღებს ფიზიკოსსა და კომპოზიტორზე. მისი ფოტოგამოფენა ახლახან გაიმართა. მამის მოთმინებისა და გაგების უნარი შვილს ზრდასრულ ცხოვრებაში დამოუკიდებლობას აჩვენებს, საკუთარ ნიჭსა და შესაძლებლობებში არწმუნებს.

Life is not only about giving birth to a child, it is about the responsibility that new life brings into our existence, that the child will be brought up as a legitimate person. The right-minded parents will gracefully share the duty of being patient and loyal to their child. Today Beka is 26 years old... His father taught him his profession. Beka makes art photography and a film about physicist and composer. He had his first photo exhibition recently. Father's patience and understanding helped him to introduce his son to adult life and make him believe in his own talent.

ფრანგული პროგრამა
FRENCH PROGRAM

Still photo from "SO HELP ME GOD"

რეჟისორი
ფრედერიკ ბრუნკელი

DIRECTOR
FRÉDÉRIC BRUNNQUELL

ფილმი ეხება ბავშვობის სინძინდის დაკარგვასა და გარდატეხის ასაკს ხელშეკრულ ევროპულ საზოგადოებაში. თხუთმეტი წლის ლოიქი და მისი ათი წლის ძმა თეო საფრანგეთის ყოფილ სამთო ქალაქ ლენსში ცხოვრობენ. არსებული სიღარიბისა და უმუშევრობის გამო ლოიქმა სკოლაში სიარული შეწყვიტა. სანამ მისი მასწავლებელი ცდილობს ლოიქი გაამხნევოს, დედა პატრიცია ოჯახის ერთიანობის შენარჩუნებაზე ზრუნავს. ფილმი ასახავს სიღარიბის დამანგრეველ ზეგავლენასა და იმედის პოვნას ყველაზე წარმოდგენილ ადგილებში.

A moving film on the loss of childhood innocence and coming of age in a deprived European community. Fifteen-year-old Loïc and his ten-year-old brother Théo live in the French former mining town of Lens. Surrounded by poverty and unemployment, Loïc has stopped going to school. While his teachers try to encourage him, his mother Patricia struggles to hold the family together. A reflection on the devastating effects of poverty and finding hope in the most unlikely of places.

პროდიუსერი – ანე გინცბურგერი
ოპერატორი – ფრედერიკ ბრუნკელი
ხმა – მარკ სუპა
მონტაჟი – ლოლ მატე
საფრანგეთი | 52 წთ / 2016

Producer – Anne Gintzburger
Cinematography – Frédéric Brunnquell
Sound – Marc Soupa
Editing – Laure Matthey
Script – Frédéric Brunnquell, Anne Gintzburger
France | 52 min. | 2016

პროდიუსერი – ბერტრან ფევერი
სცენარი – ჟან ლიბონი, ივეს ჰინანტი
საფრანგეთი/ბელგია | 99 წთ. | 2017

Producer – Bertrand Faivre
Screenplay – Jean Libon, Yves Hinant
France/Belgium | 99 min. | 2017

რეჟისორი
ჟან ლიბონი
DIRECTOR
JEAN LIBON

რეჟისორი
ივ ინანი
DIRECTOR
YVES HINANT

ექსტრაორდინალური, უჩვეულო მოსამართლე ანა გრუვესი გვაცნობს რეალური გამოძიების სცენებს. სამი წლის განმავლობაში სატირული გუნდი საკულტო სატელევიზიო შოუს “სტრიპ-ტიზი” კადრს მიღმა იდებს, რომლის გადაღებაც აქამდე არავის გაუბედავს. უბოდიშო და არაპოლიტიკორექტული. თვალებს ვერ დაუჭერებთ. ეს არ არის კინო: ეს უარესია!

The extraordinary, offbeat judge Anne Gruwez takes us behind the scenes of real life criminal investigations. For three years the satirical team behind the cult TV series Strip-Tease captured what no one had dared to film before. Unapologetic and politically incorrect. You won't believe your eyes. It's not cinema: it's worse!

GERMAN DOX

199 პატარა გმირი | 199 LITTLE HEROES

მწარმოებელი კომპანია – Gemini Film & Library
for Servus TV, 2015
გერმანია | 5 წთ. | 2015

Production – Gemini Film & Library for Servus TV, 2015
Germany | 5 min. | 2015

რეჟისორი
სიგრიდ კლაუსმანი

DIRECTOR
SIGRID KLAUSMANN

რას ნიშნავს ბავშვისთვის სკოლისკენ მიმავალი გზა? რას ხედავენ და რას განიცდიან ისინი? გამოცდილებები სკოლის გზაზე მსოფლიოს გარშემო განსხვავებული, გასაოცარი და სიურპრიზებით სავსეა.

What does the journey to school mean for a child? What do they see and what do they experience? The variety of school journeys around the world is endless, fascinating and full of surprises.

პროდიუსერი – იუდიტ ბოიტი, იასმინ ბრუტუსი
ოპერატორი – იასმინ ბრუტუსი
ხმის რეჟისორი – იუდიტ ბოიტი
ხმის პოსტპროდუქცია – ნედიმ ზლათარი
ტიტრების დიზაინი – იაკუბ ზარემბა
მონტაჟი – ბრანკა პავლოვიჩი
ბოსნია და ჰერცეგოვინა/გერმანია | 38 წთ. | 2017

Producer – Judith Beuth, Jasmin Brutus
Cinematography – Jasmin Brutus
Sound – Nedim Zlatar
Editing – Branka Pavlović
Original Sound – Judith Beuth
Title and Credits Design – Jakub Zaremba
Bosnia and Herzegovina/Germany | 38 min. | 2017

რეჟისორი
იუდიტ ბოიტი
იასმინ ბრუტუსი
DIRECTOR
JUDITH BEUTH
JASMIN BRUTUS

2016 წელს, ექვსი წლის ზეიდ კორალიჩის დედამ სარაევოს ერთ-ერთი სკოლის მასწავლებელს, სანელა ლუმანოვიჩს, შეკითხვა დაუსვა: დართავდა თუ არა ნებას ზეიდს, რომელიც სმენადაქვეითებულია, რომ მის კლასში ჩვეულებრივ გაკვეთილებზე ევლო. მიუხედავად იმისა, რომ ბოსნიის მთავრობამ განსაკუთრებული საჭიროებების მქონე ბავშვებისთვის ინტეგრირებული სკოლები მოაწყო, პრაქტიკაში საბაზისო საჭიროებების უზრუნველყოფა მაინც არ ხდებოდა. მასწავლებელი უყოყმანოდ დათანხმდა ზეიდის დედის შეთავაზებას. ზეიდს გაუმართლა და სხვა მშობლებმაც და მასწავლებლებმაც მისი პრობლემა გულთან ახლოს მიიტანეს და გამოსავლის ძიებას შეუდგნენ. მათ თავისი ხარჯებით დაიქირავეს შესტების ენის მასწავლებელი, არა მხოლოდ ზეიდისთვის, არამედ მთელი კლასისთვის. ეს გადაწყვეტილება დანარჩენი მოსწავლეებისთვისაც ძალიან მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა. მათ არა მხოლოდ შესტური ენა შეისწავლეს...

In 2016, Sanela Ljumanovic, a teacher in a typical Sarajevo grade school was approached by the mother of six-year-old Zejd Coralic with a question: would Sanela be willing to allow Zejd, who is deaf, to be included in the class. Though the Bosnian government has adopted laws around integrating special-needs children into schools, they have done little in the way of providing the resources and basic conditions needed to put them into practice. In spite of that, Sanela agreed without hesitation. Fortunately for Zejd, the other parents - primarily the mothers - and the teacher were very sensitive to his problem, and worked together to find a solution. They self-financed the hiring of a sign-language- teacher who taught not only Zejd, but the entire class as well. The effect of this change was quite radical for all the students. Not only did they learn the basics of sign language...

გაუცევა სიცოცხლეში - ერიკა და კლაუს მანების ამბავი

ESCAPE TO LIFE: THE ERIKA AND KLAUS MANN STORY

პროდიუსერები - გრეტა შილერი, ტომას კუფუსი
მუსიკა - ჯონ იკოტი
გერმანია | 85 წთ. | 2000

Producers - Greta Schiller, Thomas Kufus
Music composed by - John Eacott
Germany | 85 min. | 2000

რეჟისორი
ვილანდ შპეკი
DIRECTOR
WIELAND SPECK

რეჟისორი
ანდრეა ვეისი
DIRECTOR
ANDREA WEISS

ერიკა და კლაუს მანები - თომას მანის ორი უფროსი, ბრწყინვალე შვილი, ხშირად იდენტურ ტყუპებად მიჩნეულნი; დაბადებულები 1905/6 წელს გერმანიის წამყვან, წარჩინებულ ოჯახში. ნობელის პრემიის მფლობელი, ცნობილი მამის ჩრდილში ცხოვრება და-ძმას სირთულეს უქმნიდა საკუთარი ინდივიდუალობითა და კრეატიულობით თავის დამკვიდრებაში. ფილმის დრამატული სცენები კლაუს მანის ნაწარმოებების ინტერპრეტაციებია, რომლებიც ძალიან ახლოსაა და-ძმის რეალურ ცხოვრებასთან. კლაუს მანის ყველაზე ცნობილი რომანი „მეფისტო“, ავტორის სიკვდილის შემდეგ ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული ნაწარმოები გახდა გერმანიაში. 1980 წელს იშტვან საბომ, ნოველის მიხედვით, იგივე სახელწოდების ფილმიც გადაიღო.

Erika and Klaus Mann, the two brilliant eldest children of Thomas Mann, often claimed to be identical twins. Born 1905/6 into Germany's leading literary family, they shared the struggle to assert their individuality and creativity whilst living within the large shadow cast by their famous, Nobel Prize-winning father. The film's drama sequences are interpretations of the writings by Klaus Mann whose fiction was very close to his and their own life experiences. Klaus Mann's most famous novel, "Mephisto", became post mortem a bestseller in Germany. In 1980 István Szabó made the film of the same name, based on the novel.

სცენარის ავტორი – ალექსანდრა ვესოლოვსკი
პროდიუსერი ოპერატორი – ჟულიან ანსელმინო
Dreifilm

ოპერატორი – დენის დ. ლუთი
მონტაჟი – მარტა ევა ვოიაკოვსკა, ალექსანდრა
ვესოლოვსკი
ხმა – ემილია სნიეგოსკა
მუსიკა – რენე დომენი Dürbeck & Dohmen
გერმანია | 75 წთ. | 2017

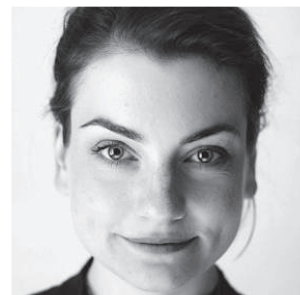
Writer – Alexandra Wesolowski
Producer – Julian Anselmino for Dreifilm
Cinematography – Denis D. Lüthi
Music – René Dohmen for Dürbeck & Dohmen
Sound – Emilia Sniegoska
Editing – Martha Ewa Wojakowska, Alexandra Wesolowski
Germany | 75 min. | 2017

რეჟისორი

ალექსანდრა ვესოლოვსკი

DIRECTOR

ALEXANDRA WESOLOWSKI

2016 წლის აგვისტოში ერთი წელი გავიდა, რაც პოლონეთს მემარჯვენე მთავრობა ჰყავს. ამავე დროს, დანუტას ქორწინების 50 წლისთავი ახლოვდება და დღესასწაულისთვის მთელი ოჯახი ემზადება. შვილიშვილებმა იციან ბებიას ექსტრავაგანტული იდეების შესახებ და მზად არიან ყველაფერში დაეხმარონ. დღესასწაულის წლევანდელი პროგრამა დანუტას საყვარელი ტანსაცმლის შოუსაც ითვალისწინებს. ოლა, წვილის დისშვილი გერმანიიდან, სპეციალურად ამ დღისთვის ჩამოვიდა და, ვარშავაში ჩასულმა, თავი გაცხარებული კამათის შუაგულში ამოყო. დისკუსიები ეხება ისეთ საკითხებს, როგორებიცაა ევროკავშირი, აბორტი, მიგრაცია და პროპაგანდა. წვეულება ახლოვდება და კამერა შეუმჩნევლად გადადის ერთი დიალოგიდან მეორეზე. არსებობს თუ არა ობიექტური ახალი ამბები და სიმართლე? როგორ უნდა დარწმუნდე, რომ ინფორმაციის სანდო წყაროსთან გაქვს საქმე? საიდან იღებს სათავეს იდეოლოგია?

By August 2016, a right-wing government has been running Poland for almost a year. In the same year, with Danuta's 50th wedding anniversary fast approaching, the whole family is preparing for the celebration. Her grandchildren are used to her unorthodox ideas and are willing to help with everything. This year's program is supposed to be a fashion show with Danuta's favourite pieces. Even Ola, the couple's niece, has come all the way from Germany. But when she arrives in Warsaw, she finds herself embroiled in heated discussions about contentious issues such as the European Union, abortion, migration and propaganda. In the days leading up to the party, the camera roams unnoticed from one family discussion to another. Meandering conversations about oatmeal, nail polish and homemade food easily switch to politics, gender issues and Islam. This intimate glimpse into the hot cauldron of family emotions also raises many questions about politics and the news. Is there such a thing as objective news or truth? How can you know if you're consulting the right sources of information? And where does ideology have its roots?

პროდიუსერი – ჰილა მედალია Medalia Productions
 ოპერატორები – ავნერ შაჰაფი, თამირ ელტერმანი, ოდედ კირმა, რინა კასტელნოვო-პოლანდერი
 ხმა – კაი ტებელი
 მონტაჟი – ჯოელ ალექსისი
 გერმანია/ისრაელი | 87 წთ. | 2017

Producer – Hilla Medalia-Medalia Productions
 Co-Producer – Jürgen Kleinig – Neue Celluloid Fabrik
 Executive Producers – Jill Samuels, Ed and John Priddy, Tina Leeb, Danna Stern
 Cinematography – Avner Shahaf, Tamir Elterman, Oded Kirma, Rina Castelnuovo-Hollander
 Germany/Israel | 87 min. | 2017

რეჟისორი
 რინა კასტელნოვო
 DIRECTOR
 RINA CASTELNUOVO

რეჟისორი
 თამირ ელტერმანი
 DIRECTOR
 TAMIR ELTERMAN

ბოლო შვიდი წელია, მუჰი - მამაცი და გაბეღული ბიჭი ღაზიდან – ისრაელის საავადმყოფოში ცხოვრობს. ერთდერო სახლში, რაც მას ოდესმე ჰქონია. მუჰი ორ სახლს და ორ ხალხს შორის არის გაჭედილი და ღაზში დაბრუნება არ შეუძლია. ის იმ ადამიანებმა გადაარჩინეს და გაზარდეს, ვისაც მისი ხალხი მტრად მიიჩნევს. მუჰი პარადოქსულ გარემოში იზარდება, რომელიც სცდება იდენტობას, რელიგიას და კონფლიქტს, რომელიც მის სამყაროს ორად ჰყოფს. მისი საავადმყოფოში ყოფნის დრო მთავრდება და მუჰი თავისი ცხოვრების ყველაზე კრიტიკული არჩევანის წინაშე დგას.

For the past seven years Muhi, a brave and spirited boy from Gaza has been living in an Israeli hospital, the only home he has ever known. Caught between two homes and two peoples, Muhi is unable to return to Gaza. He is saved and raised by those considered enemy by his people, in paradoxical circumstances that transcend identity, religion and the conflict that divides his world. His time at the hospital is running out and Muhi now faces the most critical choices of his life.

რეჟისორი

ჩარლი ჰიუბნერ

სებასტიან შულც

DIRECTOR

CHARLY HÜBNER

SEBASTIAN SCHULTZ

„ველური გული“ არის ფილმი, ერთ-ერთ ყველაზე წარმატებულ გერმანულ პანკ როკ ჯგუფზე „Feine Sahne Fischfilet“ და მის სოლისტ იან „მონჩი“ გორკოვზე. ახალბედა ჯგუფი ფედერალური უწყების დაკვირვების ქვეშაა კონსტიტუციის დაცვის მიზნით, ამიტომ თავისუფლად შეიძლება ჩაითვალოს ყველაზე საშიშ მუსიკალურ ჯგუფად მეკლენბურგ-უესტ პომერანიაში. ფილმში ნაჩვენებია როგორ ებრძვიან მუსიკოსები ნაცისტებს და ამავედროულად სიცარიელის, იმედგაცრუების შეგრძნებას. ეს არის რეგიონი, სადაც სახლი ლამაზ, უბრალო სოფელს გულისხმობს. მათი მუსიკა კი ნამდვილად არ ჰგავს ამ სახლს, პირიქით ძლიერი, ხმაურიანი და მხიარულია. ამ ფილმში იან „მონჩი“ გორკოვის ცხოვრებას ვეცნობით სახლში გადაღებული ვიდეოებითა და ინტერვიუებით მის მშობლებთან, თანდათანობით ვაცნობიერებთ, რომ ეს არის ერთგვარი იგავი, რომელიც გვაჩენებს და გვაძლევს პასუხს იმაზე თუ რა მოხდა მეკლენბურგ-ვორპომერნში გაერთიანების შემდეგ. როცა როსტოკ-ლიხტენაგენში დევნილთა ცენტი იწვოდა, მოსახლეობა ტაშს უკრავდა, პოლიცია კი სხვა მხარეს იხედებოდა. სწორედ ამ პერიოდში იზრდებოდა მონჩი...

პროდიუსერები – სებასტიან შულც, ლარს ჯესენი
ოპერატორი – მარტინ ფარკასი, რომან შაუერტე
ხმა – მორიც სპრინგერი
მუსიკა – ჯორგ გოლაში
მონტაჟი – სებასტიან შულც
სცენარისტები – ჩარლი ჰიუბნერ, სებასტიან შულც
გერმანია | 90 წთ. | 2017

Producers – Sebastian Schultz, Lars Jessen

Editor – Sebastian Schultz

Cinematographer – Martin Farkas, Roman Schauerte

Sound – Moritz Springer

Music – Jörg Gollasch

Script – Charly Hübner, Sebastian Schultz

Germany | 90 min. | 2017

Wild Heart is a film about „Feine Sahne Fischfilet“, one of the most successful German punk rock bands, and their lead singer, Jan „Monchi“ Gorkow. A young band that is under surveillance by the Federal Office for the Protection of the Constitution, which gives them the right to call themselves the most dangerous band in Mecklenburg-West Pomerania. A film that shows how musicians fight against Nazis and feelings of emptiness and frustration, in a region where home means the beautiful flat countryside. With music that's quite unlike their home: strong, loud, joyous. As this film examines Jan „Monchi“ Gorkow's life in home movies and interviews with his parents we gradually begin to understand that it is a parable on, a coming to terms with and an answer to what happened in Mecklenburg-Vorpommern after the reunification. When a refugee centre in Rostock-Lichtenhagen was on fire, the population applauding and the police looking the other way. That is the time Monchi grew up in...

